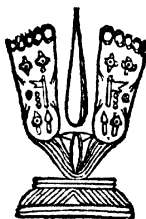

ALAVANDAR STOTR

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీయాశవన్దాన్ స్తోత్రమ్.

పరియవాచ్చామ్మిలై అరుళిచ్చెయ్ తవ్యాళ్యానమ్.

అ వ తా రి కై .

సర్వేశ్వరకా, ఆత్మార్పణం తన్నుడైయ స్వరూపరూప
పగుణ విభూతికలై “మయర్ వజ్రమదినలమరుళిన” నెన్నిట
పడియే నిర్దేతుక కృపైయాలే తన్నై కాట్టక్కొడుక్కొడు
క్షణ్ణానం భక్తిరూపాపన్న జ్ఞానమాకైయాలే, పరభక్తి
యక్తరాయ్ కొండ్రు, భగవద్గుణానుభవత్తైప్పణ్ణి, అదిన్ను
య విపాకదళైయాన పరజ్ఞానంపిటన్దు, అతడియాగ పం
హభక్తిపిటన్దు, అత్తాలే, “పరంజ్యోతిరుపసంపద్య” వెన్టుం,
“పరమంసామ్యముపైతియెన్టుం” “తమ్మైయేయెుక్క వరుళ్
చెయ్ వ” రెన్టుం శొల్లుకిటపడియే, స్వస్మకూసత్తైప్పెరియి, భా
త్తైక్కూ అర్జుణునింపోలే “వళివిలాపడి మైశెయ్యవేణ్డు”,
మెన్టుం “అవావళిపిడు పెరియి” వెన్టుం శొల్లుకిటపడియే, ప్రా

శ్రీయాశవందార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

ప్రిథలమాన కైజర్యతైః పృథ్వి వాత్ వారుడైయ ద్రవి
 డోపనిషద్రహస్యతై, పృరియముదలియార్, ఆత్ వారుడై
 య ప్రసాదతా లేలభిత్తు, పిఁబు ఆచార్యోప దేశముఖతా
 లే ఆశవందార్ అన్దద్రవిడోపనిషద్రహస్యార్థజ్ఞతై లభిత్తు,
 అత్తై తామనుసథిత్తు, అవ్వనుసథానతాల్ పిఱన్ద ప్రీతియు
 శ్లడగ్గామైయాలే, పరివాహోపేత్తై పిఱకై యాలుం,
 సంసారిగళ్ దుర్గతియైక్కుణ్ణుఇవర్ కళ్ యిత్తైయిళుక్కా
 ణ్నాదెన్దుం కృపైయాలుం, సకలోప నిషద్రహస్యమాయ్,
 దుర్ జ్ఞేయమానవర్థతై సర్వరు మఱియుంబడియాక, ఇవర్
 స్తోత్రరూపేణ వెలియిడుగిరార్ . భగవద్వ్యతిరి క్తవిషయగ్గా
 లిల్ 'స్తోత్రమావదు- "స్తోత్రం నామకిమామనంతి" "అన్యత్రా
 తత్ గుణోక్తిః" ఎన్ఱిల్లాదవై తైయేటిట్టుచ్చొల్లుతల్, ఉల్లి
 తైయడైయచ్చొల్లుదలాయిరుక్కా, "యతో వాచోనివర్తిం
 తే "అవిజ్ఞాతం విజ్ఞానతాం" "ఘాతా ర్థేకతమాస్తుః" "నసమగ్ధాస్సురాస్తోతుం" ఎన్ఱు, పరిచ్చేదిత్తుప్పేళనిలమల్లా
 భగవద్విషయం స్తుతివిషయమానపడి యెన్నెన్నిల్, అర్గ
 యిరున్దదేయాగిలుం "స్తవ్యస్తవప్రియః" ఎన్ఱు, స్తుతిప్రియ
 గాకైయాలుం, "పత్తవేల్లులకణ్ణొన్ఱ" వెన్ఱుం, "పత్తవేత్త
 స్తయేతుమ్" ఎన్ఱుం, స్తోత్రవ్యవహారముణ్ణాయ్ పోరుకైయా
 లు , యితోళియవాచకశబ్ద మిల్లామైయాలుం, ఇవిష
 యైలుం స్తోత్రమెన్నలాం.

శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం.

అథ వా, “ధర్మార్థకామమోక్షాభ్యాః పురుషార్థా
హృతాః” ఇతి చతుష్టయమెష్టుం, “మన్నుమఱి మ్మొరుళి
పవీడెష్టుం” చొల్లుగిఱపడియే, పురుషార్థం నాలాయ్, అవై త్రి
ల్ ధర్మం సాధనతయా పురుషార్థమా నాలుం, క్లేశ సాధ్య
మా కై యాలుం, అర్థం స్వయం పురుషార్థమా నాలుం, అస్థి
రమాయ్ క్లేశ సాధ్యమా కై యాలుం, పురుషార్థాంతరగ్లఱు
కు- సాధనమా కై యాలుం, కామం స్వయం పురుషార్థ
మా నాలుం, అల్పస్థిర త్వానర్థావహత్వభీభత్సాద్య నంత
దోష దుష్టమా కై యాలుం, మోక్షశాస్త్రత్తిలే మోక్ష
విరోధి త్వేన నిచిత్తమాయరు కై యాలుం ఆశవద్వారవై
త్తైవిట్టు మోక్షత్తిలుమ్ ఆత్మప్రాప్తిదుఃఖేన చిరకాలసా
ధ్యమా కై యాలుం భగవదనుభవత్వైష్ఠ్యం అల్పమాయి
రు కై యాలుం, అత్తైయం విట్టు భగవత్ప్రాప్తికు-క్త
నోషంగళన్తియిలే యిరుకు-మళవన్తి కే, “నిరస్తాతిశ
యాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా” వేగిరపడియే, నిరతిశ
యసుఖరూపమాయ్, “ఎష హ్యేవానందయాతి” “పరమం
గామ్యముపైతి” “తస్మై యేయైకక వగుళే చెయ్ వ” రే
ఱపడియే ఆశ్రితరై తన్నైప్పోలేయానన్దిప్పిక- కి-డవ
గాయ్, “తస్యాహంసుభః” ఎష్టు అయత్న సాధ్యమాయ్,
సాత్తపురుషార్థము మాయరు కై యాలే ఇతు వేపురుషార్థ
దుష్టధ్యవసిత్తు, అన్దభగవత్ప్రాప్తియాకిఱతుం, “ప్రథానక్షే
ర్జ్ఞ పతిగ్గుణేశః” “జ్ఞాజ్ఞౌ ద్వావజావీశనీశే” “తమీశ్వరా

శ్రీయారవందార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

కాంపరమం మహేశ్వరం" "దాసోహంవాసుదేవస్య" "దా
సభూతాస్సుతస్సర్వే" "దాసోహంకోసలేన్ద్రస్య" "య
స్యాత్తాశరీరం" "యస్యాక్షరంశరీరమ్" "అన్తఃప్రవిష్టశ్చ
స్తాజనానాంసర్వాత్తా" "భూఃప్రాణిసస్సర్వ ఏవగుహశ
మస్య" "తానిసర్వాణితద్వపుః" ఎన్టు జీవపరర్ కభుక్తులన
న్యార్హ శేషశేషిభావేనసంబద్ధతైచ్చొల్లి, "యేనయేనథా
తాగచ్ఛతి" "సోశ్చ తేసర్వాకామాకాసహబ్రహ్మణావి
వశ్చితా" "కామయేవైష్ణవత్వంతుసర్వజన్తసుకేవలం" "అ
హంసర్వంకరిష్యామి" "ఒత్తిపిల్ కాలమెల్లాం" ఇత్యాదికలి
లేస్వరూపానురూపమాన భోగతైచ్చొల్లుగైయాలుం, పతి
వ్రతైక్కు పతిశిశూషణంపోలే, శేషవస్తువుక్కు కైజగర్యమె
ష్టధ్యవసెత్తు, ఇని"భేషజంభగవత్ప్రీతిః" ఎన్టు, అవనేప్రా
ప్యమెన్నుమతుంకైజగర్యప్రతిసంబద్ధియాకైయాలే, "స్వే
నరూపేణాభినిష్పద్యతే" ఎన్టుస్వస్వరూపతైప్రాప్యమె
గిజతుంకైంకర్యత్తుకాక శ్రయమాకైయాలే, "సోధ్యనః
పారమాహ్నతి" "తద్విష్ణోఃపరమంపదం" ఎన్టు దేశవిశేషతై
ప్రాప్యమెగిజతుంకైంకర్యవధకమాకైయాలే, "నిస్త
రంతిమనీషిణః" ఎన్టుసంసార నివృత్తియై పురుషార్థమె
గిజతుంకైంకర్యవిరోధియాగైయాలే, ఇవైకైంకర్యో
పయోగియల్లాదవన్టు, "నహిమేజీవితేనార్థః" ఎన్టుం "మణి
మామైకుతైవిలమే" ఎన్టుం "ఉడంబినాల్ క్కుతైవిల" మెన్టు
మ్"ఉయిరినాల్ కుగైతైవిలమె" కైయాలేఅపురుషార్థ

శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

మెష్టుమ్, తదీయ శేషత్వత్తైయుం పురుషార్థ మెన్దిటతుం, పతి
 వ్రత్తై పతియినుడైయ అత్తాంశ త్రిలుం, గుణాంశ త్రిలుం,
 సౌందర్య విశిష్టమానదేహంశ మే ప్రావ్యముమాయ్, అత్తా
 లేపాతివృత్త్యహానియిల్లా దాప్పోలే, ఇప్పడిసకలశాస్త్రితా
 త్పర్యమాన పురుషార్థత్తై నిశ్చయిత్తు, ఇమకు-పాయంభ,
 త్తీవ్రప త్తిక లేన్ది రెండాయ్, అదిల్ భ క్తియావదు-“బ్రహ్మ
 విదాపోతిపరం” “శ్రోగవ్యోమంతవ్యో నిధిభ్యాసితవ్యః”
 “నాయమాత్మావ్రవచ నేనలభ్యః” “తస్మిన్ దృష్టేపరావరే”
 “భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః” “మద్భక్తింలభ తేపరాం” ఎష్టువే
 దనభ్యానో పాసనశబ్దవాచ్యమాయ్, భక్తిరూపాపన్నమా
 య్, దర్శనసమానాకారమాన జ్ఞానవిశేషం భక్తియాగిణ
 మ, అగ్నివిద్యాగ్నికైయాయ్ కర్మజ్ఞాన సహక్మతైయుమా
 కైయాలే అధికృతాధికారముమాయ్, విశంబ్యఫలవ్రదము
 మాయ్, ప్రమాద సమ్భవనైయు ముద్ధాకైయాలే, అవ
 త్రిణివిట్టు, ఇన్ద్రదోష మొష్టుమిన్ది కే-“ముముక్షుర్వైశర
 ణమహంప్రపద్యే” “న్యాసమాహుర్కనీషిణో” “బ్రహ్మణం
 బ్రహ్మ” “తస్మాన్నాన్యసమేషామ్ తపసామతిరిక్తమాహుః”
 “తస్మాదపివధ్యంప్రపన్నంనప్రతిప్రయచ్ఛన్తి” “సభ్రాతుశ్చర
 నౌగాఢంఽపీడ్యరఘునన్దనః” “సకృదేవప్రపన్నాయ” “సోఽ
 న్వాంశరణమపారమప్రమేయం” “సర్వాత్మనాయశ్శరణం
 శరణ్యంనారాయణం లోకగురుంప్రపన్నః” “మామేవయే
 ప్రపద్యంతే” “తమేశరణజ్ఞః” “సర్వధర్మాపరిత్యజ్య”

‘తావదార్తిస్తథాచంపా’ వృత్త్యాది శృతిస్త్పతిసిద్ధమా
 మసుకరముమాయ్, అధ్యవసాయాత్కజ్ఞానవిశేషమానప్ర
 పత్తియై యపాయమాకనిశ్చయిస్తు, ఇప్పడి ప్రాప్యప్రా
 పక్త్యై నిమగ్నిస్తు ఇవశీణాస్తోత్రరూపతాతే సర్వేష్య
 వై నోక్తి- పార్థికి- రా రెన్దుమామ్. భగవత్ స్తోత్రంపజ్ఞ
 ష్యుకా వర్ ఆచార్యస్తుతియిలే పార్వా నెన్నెన్నిల్ ‘కణ్ఠ
 స్పృష్టకీటింబాలయతి’ ఎన్నుమాప్పోలే, అనుగతమెన్ని
 గ్. భగవద్విషయతై శహకుగ్రస్తుతిపయమాకై స్తోత్రం
 త్తి పుపకారస్త్పతియాలుం, స్తోత్రంపజ్ఞునైకుగ్ర అడియా
 నజ్ఞానవై శద్యర్థమాకపుమ్, అవిఘ్నసరిసమాప్త్యర్థ మా
 చుం, పజ్ఞుకిణారానైయాలే సంగతం. అదిల్ మానసమా
 కపమైయావోవెన్నిల్, ఇప్రబద్ధతై యధాకరిప్పారు- ఉప
 కాగమానైయాలే వాచికమాకి, నమం యుక్తిం. ఉపకా
 గమ్యోయాల్ వద్ద ఆచార్యానుసర్తనం ప్రమాణప్రసిద్ధ
 ‘ఆచార్యదేవభవ’ ‘నమఃకుమారాయస్తోత్రం’ ‘నమః
 పర్యాకస్తంజనయతేశక్రేష్టంజత్తు’ ‘నస్తోత్రదేవరాయాం
 చితధామస్తోత్రదేగురౌ’ కించ, ఒరురత్నతై యోగు
 ప్క కొడుల్లాల్ అదినుడైయ మహాగ్రతైయై అతియ
 కొడుత్తవనై యారరికగ్ర ప్రమాణంవేణుమో. ఆదై
 యారిచుపుపపన్నం. జ్ఞానవై శద్యర్థమాక ఆచార్యానుస
 ర్తనం శిష్టాచారప్రాప్తం, ‘ఆభివన్ద్యగురూనాదౌ శిష్య
 క్షేపః సరపీ’ ఇలే మీమాంసకాః. ‘యథాశి నత్ ఖనిత్రేణ

శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం.

ఇతివనుః. “యస్యప్రసాదాద్వత్సోమినారాయణకథా
 మామ్” ఇతివైశంపాయనః. “తాకికంవైదికంవాపి” ఇతి
 నుః. అగ్రనేయాకిణ్, స్వాచార్యనైవిట్టు అవక్ గురుకగ్.
 స్పత్రీవానెన్నెన్నిల్, ఆచార్యస్తుతియిలుం ఆచార్యప్రిం
 మితే ఉద్దేశ్యం. స్వాశ్రయణత్తీల్ క్లాట్టిల్ పెరియముద
 యాలై యాశ్రయిస్తుమిడత్తీల్ ప్రీతిమికిగుకైరయ
 లేల్లైప్పేళుగిణార్. పెరియముదలియారాత్త వారుము
 జగపత్వేనణ్యవడియాకిస్పిజ్జనజ్జానజై యాత్త వా
 ప్రసాదత్తా లేపెనై, తన్మళవిలేవర్యవన్మయన్లికే
 పిన్పుల్లొరుగ ఉపకారమావ్పడి, ఇద్దర్ననస్థాపనరానప
 యాలుం, పాణికొల్ నమ్మి పెరియముదలియారు
 య అథిమిరు ఉమ్మనైయపేనైయైల్లం అవరునైం
 కిరువడికిలిలే సుపార్వమేయెనైయాలుం అవనైయాశ్రం
 కిణ్ణార్. యితైన్నినైత్తేభట్టర్ “వనమపిపగురూన్నా
 మాపే” ఎన్మొం వేగకరణమానప్రణవం, వేదాద్యన్దగ
 లే యానాసోలే ఇక్కుమల్యంపంగిలిలే ఆచార్యస్తు
 యాయ్, నడువే భగవత్ ప్రోత్రమాకి విరుకి అదు. ము
 ల్లిమ్మమాన్లుగ్గోకత్తా లే పెరియముదలియాలై నమస్క
 ర్గణార్. ముదలిగ్గోక్తీలే యెరువనై కగపిపాడున్ద
 క్కొల్, అవనైస్వర్యత్తైచ్చొల్లి కగపిపాడుమాప్పోలే
 వైష్ణవనుగెశ్వర్యమానజ్జానవై గాగ్యంగిళినుడైయప్ర
 న్దైచ్చొల్లి నమస్కరికిణ్ణార్. “శనమాయనానేకైచ్చ
 షం ఎన్దు వైష్ణవనుకుగధగం భక్త్యాదకిన్ద్రై వొల్లిత్తే
 అపతాగిన్మొగ్గిరినై.

౬ శ్రీయాశవదార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ నమోఽచిన్త్యాద్భుతాక్షిప్త

జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే

నాథాయమునయేఽగాధ

భగవద్భక్తిసిన్ధవే - ౧॥

వ్యా.—(నమః) “అహమపినమమ భగవతపవాహమస్మి” యెన్నిరపడియే, ఎనకురయేనల్లే, పెరియమునలియారు శేష మెన్నితార్. “నమోవిష్ణవే” యెన్నితాపోలే. (నమోనాథాయ) వెణ్కితార్ ఉపకారస్మృతియాలే. “నమోవిష్ణవే” యష్టుం, “నమః ఇత్యేవవాదినః” ఎష్టుం, “నమః పుభ్యోమంత్రకృభ్యః” “తేహమపినమోనమః” ఎష్టుం శొల్లకగడవతే. ఈశ్వరమునిగల్గే రంగనాథనెష్టు తరునామంశాశ్రితుకైయాలే, నాథనెష్టు తరునామమాగిజతు. ఎప్పడిప్పట్టవ రెష్టుమపేత్తైయిలే శొల్లగిజతు. (అచింత్యః, ఇవరుడైయజ్ఞానాదికల్ ఇన్నరుడైయజ్ఞానాదికల్ సోలేయరుకుమెష్టు నినైకగ వొణ్ణైతెన్నతల్, ఇవ్వళి నెష్టుజ్ఞానాదికరాలుం పరిచ్ఛేదికగ వొణ్ణైతెత్తై. (అద్భుతః) కీర్త్ ఇయత్తారాహిత్యత్తై చొల్లుకైయాలే, గృహీతాంశమనుసంతిత్తార్థ ఆశ్వర్యావహమాయరుకుమెణ్ణై. “ఎన్నకూలి” త్యాదియిల్, గృహీతాంశమింతా యిరుక్కుమెష్టుతే. (అక్షిప్త) వ్యాసాదికలైప్పోలే స్వయత్నసాధ్యతపస్సాలేవనతన్మికే, “దదామిబుద్ధియోగన్త” మెష్టుం, “మయర్ వజమతిసలమరుళిననెష్టుం” శొల్లగిజపడియే, భగవత్ప్రసా

కలభమానైయా లే, వరుస్తమశ్రిభిరుకైః. (జ్ఞాన) జ్ఞాన
మాపదు-విదవిదీశ్వరతత్వంగై విషయమాక ఉడైత్తాయ
రుక్తై. అలావదు అన్యై ఈశ్వరనుస్తు అనన్యార్హా శేషమె
స్తు, అచిత్స్వరూపంత్యాజ్యమెస్తు, ఈశ్వరనుభయోని-
యంతా వెస్తునుటికై. జ్ఞానమేకతాలిప్ప శేషత్వైకాట్టకి
అతు. “తత్ జ్ఞానమజ్ఞానమతొన్యదుత్తం” “విద్యాన్యాశిల్ప
నైపుణం” ఎస్తు, న్యతీరిక్త విషయజ్ఞాననునగా వహమె
స్తు, అతితుద్రమెస్తు శొన్లీతి.

(వైరాగ్య) ఇష్టిలక్షణజ్ఞానత్తా లే భగవద్వ్యో-
గిక్త విషయంగళిల్ నిస్సృహరాయరుకైః. “వేండ్క
మనై వాళికైయై”. (రాశయే) రాశియెస్తుసమూహం. (జ్ఞాన
రాశయే, వైరాగ్యరాశయే, జ్ఞానవైరాగ్యంగళిల్ ఒవ్వు
ష్టాయరుకై రాశయేయెన్పానేనెన్నిల్, భగవత్స్వరూ
పాడికిల్ జ్ఞానవిషయంగళికైయా లేపల. “వితరంమూత
ర” మెస్తు, త్యాజ్యవిషయగతుం పలవాకైయా లేశొల్లలాం.
లోకత్తిల్ నిలక్షణరుడైయ జ్ఞానవైరాగ్యంగళెల్లాం
ఇవరుడైయ జ్ఞానవైరాగ్యంగళిలే అంతర్భూతమావ్బడి
యరుక్తైయా లే శొల్లుగిట దెస్తుమాం. “యతీరం చిత్సాధు
కుర్వంతి” “యస్తద్వేదసవేదసమయైస్తదుక్తఇతి” “యశ్చిం
దిత్సాధ్వనుష్ఠితంకర్మా” “యచ్చసర్వచేతనగతంపిజ్ఞానం,
తమభయం యద్జానకమార్తగతం, సరైక్వఇతి. లో
జ్ఞ

౧౦ శ్రీయాశివద్వార్ ప్రాశ్న వ్యాఖ్యానం.

కత్తిలనుష్ఠితమాన కమలాగుళుం జ్ఞానంగళుం యాననా
 రుత్తనుజైయ కర్మజ్ఞానంగళితే అన్తర్గతమాయగుళుం,
 అవష్టానేకీర్తై క్షేపనై క్షేపనై సాప్తై చ్చైత్యమా
 స్పృశే. (మనయే) “నమవేదాత్తానో గాత్రం” ఏష్టం, “ఏశ్య
 న్నవి నగృప్తవాన్” ఏకైకపడియె, ధ్యేయివస్తువై స్వదాసా
 మౌత్కరిస్తు “ఏక జెయ్ తాన్ మత్కేకానానై” “ఎన్నె
 గమవ నైకేకమంగ” ఇవర్ కృష్ణవై యనునలక్ష్యము
 గాజావాలు సమాధిభగ్నచృష్ణసోయిల్లి. (అగాధభ
 గవద్భక్తిసప్తవే) భక్తియాకీటమ-జ్ఞానాపి శేషమా యుగ
 వక్తియైప్పటిస్తు “చైత్యం” అదినుడై యపామిర్యైశ్చేచ్చ
 యైకైకైకైకై, ప్రాధాన్యం శోల్లు కై. శోశైకై కైకై కైకై.
 భక్తియాకీటమ- “స్నానాపూర్వమనుధ్యానం” భక్తివిష్ట
 మ- “స్వామినిదాస్య స్నేహ మయాస్థికి” ఏష్టం శోల్లుగజప
 యే, అనుమనాపై భగవద్భక్తి పరి. సుప్తినిమైప్ప
 యైకైకైకై. “వాసుదేవో సప్రాణ్ణః ఏశ్వర, మాం జ్యోతిః”,
 నాయితే యిరుప్పది. (అగాధ) అగోభ్య. అగా
 చున్నేదిగి. మోక్షం సుప్తి. ఒరువగాల నిర్మల సేవ
 యైకైకై (సుప్తవే) “కానో కమలి” మిం పెర్లి యై
 అనేయెన్నం కడయం, ఈశ్వరనుమంగ సేవైకై
 మోక్షాకై, తాన దలే నుకు అమిత్త సప్తదియా యుగ
 కై. అవిన్యాద్యై శోష్ట జ్ఞానవై రగ్యైకైకై యుగ
 యే-అగాధభగవద్భక్తిసప్తవే - నాథాయనం ౧.

౧౨ శ్రీయావహ్లాక్ శాస్త్ర వ్యాఖ్యానం.

మేఁ అయోవేత్తితత్వతః త్యక్త్వా దేహంపునర్జన్యనైతిమా
 మేఁశ్శాస్త్రస"ఎన్ఱతా నేయరుళిచ్చెయ్ తానితే. "తస్యనీరాః
 పరిజానన్తియోగిం" "అహత్వా రావణం సంఖ్యే" "యద్వి నా
 భరతన్వాఞ్చ శత్రుఘ్నఞ్చాపమానద, భవేన్మమసుఖంకింశ్చ
 త్ భస్తసాశ్చురు తాంశిఖి" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ దానితే చక్రవర్తి
 త్తిరుమక్షక. "అప్యహంజీవితంజహ్యం" "అత్మానం నాతివ
 ర్తేధాః" ఇత్యాది. (అనురాగ) అనురాగమావదు-ఇవైశ్రిణి
 యెల్లావత్తైయు మనుభవిత్తాలల్లదు నిఱగ వొణ్ణాదప్రేమం.
 (మహిమాతిశయాన్తసీమ్నే) జ్ఞానానురాగజ్ఞళినుడైయ
 మహత్త్వత్తి ముడివే ఎల్లైయా యిరుకుగ మవరుగ.
 మహిమా-మహత్వం. మనుష్యానందమే తుటంకి, "తేయే
 శత" మెన్దిరక్రమత్తాలే, ఈశ్వరక ఆనందత్తుక్కు ఎల్లైయా
 యిరుక్కుమాప్పాలే, ఇవరుం తద్విషయప్రేమత్తుక్కు యెల్లై
 యాయిరుప్పర్. (నాధాయ) అస్తన్నాధాయ. (నాధమున
 యే) ఇద్దర్శనత్తుక్కు నాధనేయెన్ఱుం "మదుశూతనైయన్తి మ
 త్తీలిలే" నెన్దిరుక్కుం మహాత్మాకగళాలే కొణ్ణాడప్పడుమ
 వరాయ్త్తు. తత్వహితజ్ఞలై తిరువుళ్లత్తిలే కూడుపూరిత్తి
 రుకుగమవర్. (తస్మై నమః) ఎన్ఱన్వయం. ఉపకారస్మృతి
 యాలే అవరైయాదరిత్తారాగిల్, విహికాముష్మికజ్ఞళు
 కుగం వేణ్ణావోవెన్ఱు భగవదభిప్రాయమాగ, అరుళి
 చెయ్కిరార్. (అత్రపరత్రచాపి) సంసారత్తిలుం, ప్రా

శ్లో॥ భూయోనమోఽపరిమితాశ్చ్యుతభక్తితే

జ్ఞానానురాగపరివాహశుభైర్వీచోజ్జా

లోకేఽవతీర్ణపరమార్థసమగ్రభక్తి

యోగాయనాథమునయే యమీనాంపదాను॥౩.

త్రంపోలన్తి కేగ, అనవరత మేకతై. (యదియ్యచంశౌ) ఏ
న్నైయివ్వవస్థాపన్న మాకిన తిరువడికల్. (శరణం)
ఉపాయోపేయంగళిరండుం. (మదియ్యం) పెరియము
లియార్ తిరువడికల్ గిల్ ఎనకు ఇరండుమాయిరు
కు మేకతై. అదావదు - సంసారదళైయిల్ భగవానే
ఉపాయ మెన్టువదేశిత్తుం, ఉపాయాధ్యవసాయత్తు క్కడి
యాన, స్వాచారణ్తలే భగవత్ప్రణ్యత్తై విలైత్తుం,
ప్రాప్యదేశ త్తిలేశెన్టాల్, నిశ్యసూరికల్ గోష్ఠియిలే ప్రవే
శేప్పిత్తుం, ప్కపునిత్య సూరికల్ పాతి ఉద్దేశ్యమాయిరు
కైగ యాలుం, అప్పడిశొల్లుకిటతు. అత్రవరత్ర చాపినిత్యం
యదియ్య చరణౌ - మదియ్యం శరణం మధుజిదస్మి స
రోజతత్వ జ్ఞానానురాగమహిమాతిశయాంతసీమ్నే - నా
థాయతన్తై - నాథమునయేనమః॥ ౨.

వ్యా.—భూయోనమభితి. తృపార్తనుక్తుతన్జ్ఞోర్కుడి
క్కకుడిక్క పర్యాప్తి పిఱవాదాపోలే, పిన్నైయుమ
వరకుడియే నెన్దిటార్. ఆశ్రితరై యెరుక్కాలుం నమ్మవ
విడత అమృతవిషయత్తిల్ జ్ఞానభక్తికల్ గాకై యాలే,
తమ్మశవిల్ పర్యవసీయ్యాలే, భగవద్విషయత్తుళ్లు అభూ

౧౪ శ్రీయాళవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

మియాన సంసారమెఱ్ఱుం వెళ్ళమిడుమ్మడియాన వివరుడై
య జ్ఞానభక్తికలుడైయ ప్రకర్షత్వత్తై చొల్లుకిటడు. (భూ
యోనమః) “పునశ్చనమఃనమోనమస్తే” ఎన్నిటపడియే.
(అపరిమిత) కిడన్దపాయిలే వెళ్ళజ్ఞోత్తాపోలే, యిరున్దవి
డన్దళిలేవన్దకిట్టుమ్మడి యెల్లైయదీరుకైగ. (అచ్యుత) ని
యన్తృత్వ, స్వామిత్వ, కల్యాణగుణజ్ఞలౌత్ కుడైవదీరు
రుకైగయెన్నుతల్. ఏకరూపమా యిరుకుగమెన్నుతల్,
ఎఱ్ఱుమాశ్రితార్థమాయిరుకుగ మిరుప్పై నఱ్ఱురవిడాదవనె
న్నుదల్, “ఆర్ న్దపుకళిచ్చుతనెఱ్ఱుం” “నమన్తమరగరు
నజ్జినైయచ్చుతన్తనై” ఎన్నిటపడియే, ఆశ్రితరైతద్వాక్తైయ్యి
లుంపిటర్ కైయ్యిలుం కాట్టిక్కోడాదవనెన్నుదల్; (భక్తిత
న్వజ్ఞానామృతాబ్ధి పరివాహశుబైర్వచోభిః) భక్తితత్వ
జ్ఞానగ్ధలౌగిట అమృతాబ్ధియినుడైయ పరివాహ రూప
మాన శుభమానవచస్సుకలౌలే. ఉపాయమీశ్వరనాకై
యూలే, జ్ఞానభక్తికల్ భోగరూపమాయ్ అపరిచ్ఛిన్నమా
యిరుకుగమెన్దై. పరివాహమావదు- అవ్వవరక్షణార్థమా
కి అధికజలగర్గవనస్రోతస్సు. వచస్సుకల ళుకుగ శుభత్వ
మావదు - అవిస్తరమసద్ధిగమిత్యాదికలైయుడైతాయిరు
కైగ. (లోకే) భగవద్భక్తికుగ మేఱ్ఱుమడైయాన సం
సారత్తైలే. “సైషాభార్గవీవారుణీవిద్యాపరమేవ్యోమఃప్ర
త్యేతా” ఎఱ్ఱు పరమపదత్తిన్ పరిమారకగ డవభక్తియై “నా
మ్మకనార్ పెదీనినాట్టులే నర్పాలుకుయ్ తనక” ఎన్నిట

శ్లో॥ తత్సేనయశ్చిదవిదీశ్వరతత్స్వభావ
భోగాపవర్గతదుపాయగతీరుదారః।
సద్వర్మయన్నిరమమీతపురాణరత్నం
తస్మైనమోమునివరాయ పరాశరాయ॥ ౪.

పడియే, సంసార త్తిలే నడై యాదుమ్మడిపణ్ణినపడి. (అవ
తీర్ణ) ఈశ్వరావతారమోబ్బలేయితే స్వయమ్మృయోజ
నమాన భక్త్యవతారం. (పరమార్థ) పరమ ప్రయోజనరూ
పమాయిరుకైగ. (సమగ్ర) “అతనిల్ పెరియ” వెన్ను
మ్మడికుతైవనీబిరుకైగ. (భక్తియోగాయ) భక్తియై
యుడైయరాన. ఉక్తమాన భక్తితత్వజ్ఞానక్ల శీరడైయు
ళ్ళొల్లిత్తు, ఇరణ్ణు మొరునీరానపడియాలే. (యమినాంవ
రాయ) “ముడియానే” యిల్ శోల్లుగిటపడియే, అవనై
యల్ల తఱియాత కరణక్లైయుడైయరా యిరుప్పారుగ
తలై వరానవర్తు. “వాయవనై యల్లదువాళ్ త్తాదు” ఎన్దిరు
క్కుమవర్ కళుక్కు పరణియ్యరా యిరుక్కుమవ రెన్టుమామ్.
అపరిమితాచ్యుతభక్తితత్వ జ్ఞానావృతాబ్ధిపరివాహశు
డైర్వచోభిః-లోకేవతీర్ణ పరమార్థ సమగ్ర భక్తియోగాయ-
యమినాంవరాయ నాథమునయేభూయోనమః॥ ౩.

వ్యా.—తత్సేనేతి. పెరియముదలియార్ జ్ఞానత్తుక్కు
లోకపరిగ్రహమాత్రమన్విశ్టే, వేదవిదగ్రేసరపరాశరానుమ
తియాలే ప్రామాణికత్వముడైన్టు ఇవ్వర్థ త్తినుడైయప్రా
మాణికత్వజ్ఞొల్లుగిటము. కిచ్చ-ఇవర్కుం, శ్రీపరాశరభగ

౧౬ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

వానుకుం, స్వభావై క్యముణ్ణు కృష్ణప్రావణ్యముం, లో
కత్తుకు పుణ్ణిన వౌదార్యము మిరువరుముణ్ణు. అత్తా
లుం అవరై నమస్కు రికిరై తార్. (తత్వేన) జ్ఞాతవ్యాధ
క్షయై యుశ్యపడియే కాట్టుకై. (యః) “సహూవాచవ్యా
సఃపారాశర్యః” ఎన్నిట ప్రమాణప్రసిద్ధియై ప్రకాశిప్పిక్కిరి
దు. (చిత్) జ్ఞాతా. అత్రపరాశరః - “ఆత్మాశుద్ధోక్షర
శ్మాంతఃనిర్గుణః ప్రకృతేఃపరః ప్రవృథ్యవచయానా స్యపక
స్యాఖిలజంతుషు” ఇత్యాది. ఇదిల్ నిర్గుణత్వమావదు- స
త్వాదిగుణరాహిత్యం. “పకస్యాఖిలజన్తుషు” “దేవతర్యజ్ఞ
నుష్యాఖ్యసర్వపాశ్రీణిషు” పకస్య-జ్ఞానై కాకారతయాసమ
ఇత్యర్థః. “నిర్దోషంహిసమంబ్రహ్మ వణ్ణితాస్సమదర్శినః” ఇ
తిభగవతైవోక్తం. (అచిత్) అసంజ్ఞావత్తానవచేతనం. “వికా
రజననీమజ్ఞాన” మిత్యుపనిషత్. తత్రాపిపరాశరః- “త్రిగుణం
తజ్జగద్యోనిర నాదిప్రభ వావ్యయం. అక్షయ్య” మిత్యాది. (ఈ
శ్వర) ఉభయోర్నియంతా వానస్వామి తత్రాపిపరాశరః-
“పరమాత్మాచసర్వేషామాధారఃపర మేశ్వరః విష్ణునామా
సదేవేషు వేదా నైషుచగీయ్యతే” “పరఃపరాణామృతమః
పరాత్మాత్మసంస్థితః- రూపవర్ణాది ద్వేషవిశేషణవివర్జితః”
“సర్వత్రాసౌసమస్తజ్ఞవసత్యత్రేతివై యతః. తతస్సవాసు
దేవేతివిద్యద్భిఃపరిపత్యతే” ఇత్యాది. (తత్స్వభావ) తేహం
స్వభావః. తత్రచసః “ప్రధానజ్ఞపుమాంశ్చైవసర్వభూ
తాతః, భూతయా - విష్ణుశక్త్యామహాబుద్ధేః వృతౌసంశ్ర

యధర్మినో" ఇత్యాది. (భోగ) బ్రహ్మాదిపీఠికాంతమాన
 బద్ధచేతనవర్గస్తుకుకర్తానుగుణమాక తారతమ్యేణ ఆ
 నుభావ్యమాన శబ్దాదికల్. (అపవర్గ) శబ్దాదిగళినుడైయ
 అల్పస్థిరత్వాది దోషదర్శనత్తాలే భీతరానచేతనరుకు
 నుఃఖనివృత్తిరూపమానఆత్మప్రాప్తియుం, సుఖైకతానమా
 న భగవత్ప్రాప్తియుం. తత్రాపిసః "యోగినావ మృతం
 స్థానంస్వాత్మ సంతోషకారిణాం- తదస్యత్రివిధస్వాపదుఃఖ
 జాతస్యే"త్యారభ్య, "నిరస్తాతిశయాహ్లాదనుఖభావైకలక్ష
 ñా- భేషజమ్భుగవత్ప్రాప్తి రేకాంతాత్మనికీమతే" త్యాది.
 (తమపాయగతిః) భోగమోక్షజ్ఞుడైయ సాధనభేదజ్ఞ
 యై. "నిత్యనైమిత్తిక కామ్యకర్తానుస్థానంభోగస్యసాక్షాను
 స్థితకర్తృసాధ్యజ్ఞానయోగాది ఆత్మప్రాప్తేః". "జ్ఞానకర్తా
 నుగృహీతభక్తిర్భుగవత్ప్రాప్తేః". (ఉదారః) సంసారికల్
 పకర్తా అర్థిత్వమాతల్, ప్రయోజనమాతల్ నివైయా
 తే, యివర్కళనర్థపరిహారమే ప్రయోజనమాక పుపకరిత్త
 ల్లదు నిరక మాట్టాద మేఘమోర్బలే ఉపకరిత్తవర్. (సప్త
 ర్మయః) సంశయవిపర్యయరహితమాక ప్రత్యక్షిప్తియ్యా
 నిష్ఠకొణ్ణు. (నిరమమీత) "అన్దాదిమేలిష్టు అఱివిత్తేనాక్ష్
 పారుతై" యెన్నిటపడియే, దురవగాహమాన వేదార్థత్తై
 అల్పగ్రన్థత్తాలే పణ్ణినారెన్తై. (పురాణరత్నం) పురాణ
 మావదు - "సర్గశ్చప్రతీసర్గశ్చే" త్యారభ్య "పురాణంప
 జ్ఞులక్షణం" ఎన్నిటపడియే, పజ్ఞులక్షణోపేతమాన గ్రన్థజ్ఞా

౧౮ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ మాతాపితాయువతయస్తనయావిభూతి

స్వర్వంయదేవనియమేనమదన్వయానామ్।

అద్యస్యనఃకులపతేర్వకుళాభిరామం

శ్రీమత్తదజ్ఞ్రియుగళమ్పిణమామిమూర్ధ్నా॥౫.

తం. పురాపినవంపురాణం ఎస్టుమామ్. అదావధు - స్వర సత్తైయెస్టుమొక్క ఒరువరాలక్రిక్కవొణ్ణాదిరుక్కై. (ర త్నం) అర్థప్రకాశకమాయిరుక్కైయుం, సజ్జహమాయి రుక్కైయు, మాపద్రక్షకమాయిరుక్కైయు, మిన్దపురాణాధికారికు- లోకపరిగ్రహం సిన్ధిక్కైయుం. (మునివరాయ) తనకు- వరజ్ఞోడుత్త వసిష్ఠపులస్త్యర్ గళుకు- ముద్రితాముద్రితప్రతిముద్రితరాయ్, అత్తాలే యవర్కల్ పడియైయై యవ నెన్నుతల్, "మునీనాంవరణియ్యాయ." ఎన్గిటపడియే, అవర్ గళుకా- దరణియ్య నెన్నుదల్. (పరాశరాయ) పరరాగిరార్ బాహ్యకుదృష్టికల్, అవర్ గళైఘమాణశరజ్గళాలేహింసిన్తు, వైదికమర్యాడైయై స్థాపితా నెన్నుదల్, ఇన్ద్రియజయత్తాలే రజస్తమస్సుక్కళై జయిత్తా నెన్నుదల్. యః - ఊదారః- చిదచిదీశ్వర తత్స్వభావ భోగాపవర్గతదుపాయగతిః-తత్స్వేన - సన్దర్శయక- పురాణరత్నం, నిరహమీత, మునివరాయ- తస్మై - పరాశరాయనమః॥ ౪.

వ్యా.—మాతేతి. ఇన్దజ్ఞాన మధిక్యతాధికారమాయోప్పొకామేసర్వాధికారమామ్బడి, ద్రావిడమానబ్రహ్మ

శ్రీయాశవద్వార్స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౯

సంహితైయై, “మాయర్ వజ్రమతినలమరుచిననె” నిజభక్తి
 యా లేవాసితహాకిర, “మరణభుమిరజ్జుంవకై” ఎనిజితమ్ము
 డైయ ఆకర్షకమాన ఈరచ్చల్లా లే యరుళిచ్చెయ్కై
 యాలుం, పెరియముదలియార్థు ఇందజ్ఞానత్తుకుగ్తాదకం
 ఆత్మవార్ తిరువడికళాకై యాలుం, ఇవర్ తిరువడిగళితే
 విఘ్నకిరార్. “ఎత్తిజమెన్టుం” “నెయ్యుణ్ వార్ తై యుళ
 నై క్కొల్ కొళైన్టుం” “యెల్లాంకణ్ణనెన్టుం” పెరియము
 దలియార్తెయుం, శ్రీపరాశరభగవానైయుమ్బోలే, కృష్ణగు
 ణవిధ్రారాయరుక్మప్పడియైయుంనినైత్తు, ఆత్మార్ తిరువడి
 గళితే శరణమ్ముకుకిఱార్. (మాతా) ఉత్పత్తికుగ్మున్నే
 వరజిగ్డన్దు పెలుకైకుగ్ వరున్ది పత్తుమాసం గర్భధారణ
 వృణ్ణి, ప్రసవవేదనైయైయనుభవిత్తు, అశుద్ధిగళైయుం మతి
 యా లే, బాల్యదళైయిలాదరిత్తు, పక్వనానాలుమివన్ ప
 రుషభాషణవృణ్ణిప్పొలుత్తు, ఆకలివిళైయా లే, అవన్ప్రి
 యత్తైయేవేణ్ణి యిరుకుగ్ంతామైప్పోలే, ఉపకారకనా యి
 రుకైగ్. (పితా) అవల్ పాత్రమాత్రమెన్నువ్పడిఉత్పా
 దకనాయ్, ఎన్టుమొక్కహితపరనాన పితావుం. (యువత
 యః) ఇరువరైయుమ్ముజన్దువిరుమ్బుం యువతికళైప్పోలే,
 నెజ్జుకిర నియరాయరుకైగ్. (తనయాః) అవళుడైయయా
 వ్వనత్తైయళియమాటిప్పెమ్మివనాయ్, పక్వదళైయిలేర
 త్తకనాయ్, ఆముష్మికత్తిలే నిరయనిస్తారకనాన పుత్రునె
 ప్పోలేయిరుకైగ్. (విభూతిః) విభవమిల్లాదపోదు ఇవై

౨౦ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

యెల్లొమసత్సమమాయరుక్తైయా లే ఇవద్రీణా నన్తాకూం
 విశ్వర్యమోబ్బలే యుద్దేశ్యమాయరుకుమవర్. (సర్వం)
 అను క్తమాన సర్వభోగజ్ఞుమాయరుక్తై. (యదేవ) అవ
 థారణత్తాలే “శేలేయకణ్ణియరుం” ఎస్తిరుకుమాత్వార్
 ని నై విన్తి కేగియరుక్తై. (నియమేన) ఎస్టు మొకగ వవతుక్కు
 ప్రియమెస్టుపోవ తొళియ, పామ్రాదికమాగవుం, పుట
 మ్బుపోకకగ డవతన్తి కేగియరుక్తై. (మదన్వయానాం)
 “విద్యయాజన్మనావా” ఎన్దిట ఉభయసన్తానజాతరుక్తుమ్.
 (ఆద్యస్య) వైదిక సన్తానత్తుకు ప్రథమాచార్యరా యరు
 కై. (సంకులపతేః) స్త్రీకు భర్తృకులమోబ్బలే, గోత్ర
 ముషిగళుమవరేయెన్తై. (వకుళాభిరామం) తిరుమకిత్త
 మాలై యాలే అలజ్జుతమాయరున్దుళ్ళై. మకిళులజాగ
 రమానతిరువడికల్. ఇత్తాలే తిరువడికళిల్ పరిమళత్తా
 లేవద్ద భోగ్యతైయైచ్చొల్లుకిటదు. “నల్లడిమేలణి నాటుతు
 థ్తాయై” వ్యావర్తికిటదు. (శ్రీమత్) వైష్ణవశ్రీయోడే
 నిత్య సంయుక్తమాయరుక్తై. “అంతరిక్షగతశ్రీమాన్”
 “సతునాగవరశ్రీమాన్” “లక్ష్మణోలక్ష్మీసంపన్నః” ఎస్టు
 భగవత్ప్రత్యాసత్తైయై విశ్వర్యమాక చొల్లకగ డవదితే.
 ఎన్నుడయ సంబంధత్తుకగ డియానవైశ్వర్యత్తైయైయవ
 రెన్టుమాం. (తదస్త్రియుగళం) అతువెన్నుమిత్తనైయొ
 త్రియ, పేళిముడికగ వొణ్ణై తెన్తై. (యుగళం) చేద్రీరియా
 ల్ వద్దవత్తైయైయైయరుక్తై. (పరీమామిమూర్థా)

శ్లో॥ యన్మార్గి మేశు శిరస్సుచభాతియస్తి

న్నస్తన్మ మోరథపథస్సకలస్స మేతి॥

స్తోమ్యామినఃకులథనంకులదైవతంత

త్పదారవిన్దన రవిన్దపిలోచనస్య॥౬॥

ఆత్మవారుడైయ తిరువడికి తైనినై శవాతే నమఃపెన్మని
రక మాట్టాదే, అవక్ తిరువడిగళితే తలైయైచ్చేరిక తార్.
ఒరువరుక శేషిగ తిరువగాంబడియరుడై, ఎన్మ నేయె
న్నిల్; క్రితు శేషిత్వంయాగత్తుకుం పురోడాశత్తుకుం
ఉణ్డానాప్పలే ఈశ్వరక్ ప్రథానశేషియామ్, తది
య్యర్ ద్వార శేషికళామిడత్తల్ పిరోధమిన్దై. అధవా,
నిరుపాధిక శేషియవక్, తత్సంబన్ధమడియాగవన్ద దా
తై యాలే, భాగవత శేషత్వంసోపాధిక మెన్మమాం. ముద
ల్ మూన్మశ్లోకత్తాలే పెరియముదలియారుడైయ జ్ఞానభ
క్త్యాధిక్యంశోన్నార్. నాలాంశ్లోకత్తాలేయివ్వర్థం త్రైవి
ధ్యవృద్ధానుమతం ఎన్దితార్. అజ్ఞాంశ్లోకత్తాలే ఇవర్
క్కిన్దజ్ఞానంఆత్మ వారాలేవన్దదెన్దితార్. మదన్వయానాం
యదేవనియమేన మాతాపతాయువతయ స్తనయా పిభూ
తిస్సర్వం ఆద్యస్యనఃకులపతేర్వకుళాభిరామం శ్రీమాత్త
దస్త్రియుగళం మూర్ధ్నా-ప్రణమామి॥ ౫.

వ్యా.—యన్మార్గి ఇతి. “అతీయాతనవతీవిత్తవత్తా
నీశేయతన” వెన్మ పకారత్తిల్ ప్రథమ నాయిగుక్కుమితే.
“వైకున్దనాగప్పగళి” వెన్దిపడియే, తమ్ముడై యస్తుతి, ఈశ్వ

౨౨ శ్రీయాశవదార్ ప్రాస వ్యాఖ్యానం.

రనుకగభినుతమా యిరుక్తైః యాటుం, యితుతా నా
 చార్యర్ కళుకుగ్రామియమాగైయాటుం, ప్రోతత్తిత్ మేల్
 చొల్లప్పగుకెఱ ఉపాయోపేయజ్జలై సంగ్రహిత్తుక్కొ
 ణ్ణు వుసక్రమిత్తపడియే, భగవత్ ప్రోతత్తిత్ ఇళికితార్.
 (మేమూర్ధ్వియద్భుతి) తమ్ముడై యనిహీనాతీతయత్తైయు
 మ్, సాన్దర్యాదిగళితే తోశ్రియ, అత్తాల్ వన్ద శేషత్వత్తై
 యుం, అన్ధకారత్తిల్ దీపంపోలే తమ్ముడై యతిరుముడియి
 లేవన్దపిఱవు, తిరువడిగల్ మిగవుం విశజ్జినపడియైయుంచొ
 ల్లుగిఱదు. ఇత్తాలవనుడై య ఉపాయభావత్తుకే కాన్ద
 మాన సౌలభ్యాదిగళైయుం, ఇత్తలైయిల్ విషయాకా
 రంతస్పేతాకనినై తిరుక్కుమెన్టుంచొల్లుగిఱదు. “తలై కూణి
 యా” యెన్టు శేషభూతర్ పార్థికుమత్తై మ్పెరిగెరినెన్ది
 తార్. శేషియాకై యాలే సర్వవిషయజ్గళిలుం అవనిరు
 కుంపడియిదు, కృతజ్ఞరాగై యాలే పేళుగిరార్. (శ్రుతి
 శిరస్సుచభాతి) శ్రుతిశిరస్సుగళిలుం విశజ్జానిన్దతు. ఇత్తా
 ల్ పార్థివ్యత్వముం, సర్వాధిక్యత్వముం, సర్వమాజ్ఞాకా
 రత్వముం, అతిదుర్లభత్వముం శొల్లుగిఱదు. చకారత్తాలే
 వేదాన్దజ్గళిలుమ్, తన్దలైయిలు మొక్క తిరువడికళై త్తరమి
 డాతేవై త్తపడియాలే, తన్నుక్క లవనుకుణ్ణానవాదరా
 తీతయం శొల్లుగితార్. చశబ్దంజననమరణత్తీలే యాయ్,
 తమ్ముడై యతలైయిలే అన్వయిత్త సౌలభ్యమే తిరువడిగ
 భుక్కు స్వరూపమెన్దదాగవుమాం. “తిరుప్పొరగడలే

శ్రీయాశవద్వార్ పుత్ర వ్యాఖ్యానం. ౨౩

శ్లో॥ తత్త్వేనయస్య మహిమాన్లవశీక రాణు

శ్మశ్మనమాతుమపిశర్వపితామహోద్యైః।

కర్తుంతదీయ మహిమస్తుతిముద్యతాయ

మహ్యంనమోఽస్తుకవయేనిరపత్రపాయ॥ ౭॥

యోతలైయే" ఎన్నమాప్సేలే. (యస్మిన్నస్తన్మనోరథపథ
స్సకలస్సమేతి) పితాత్వంమాతాత్వమిత్యాదిగళానవెన్న
డైయ విహికాముష్మికసకలమనోరథజ్ఞు ముక్తియతాకి
యాత్మోష్టిలేశేరుగిజదు. (స్తోష్యామి) ఇప్పడిప్రాప్తముమా
య్, విలక్షణముమాయ్, ఉపకారముమాన తిరువడిగళిలే
వాచికమానవడిమైయైచ్చెయ్గితోక్. (నఃకులధనం) ధనమా
వదు-ఆపద్రక్షకముమాయ్, నిత్యభోగ్యముమాయరుక్మమ
దు. కులధనమేకకైయాలే, అయత్నసిద్ధముమాయ్, స్వ
తఃప్రాప్తముమా యరుకైగ. (కులదైవతం) ఇద్ధనత్తై
త్తిరుమదాయ్, ఆశ్రయణీయ్యముమా యరుకుగమదు. ఇ
త్తాల్, స్తోత్రప్రతిపాద్య మానప్రాప్యప్రాప్తకజ్జలై చ్చి
ల్లగిజదు (తత్పదారవిందం) ఉక్తస్వభావమాన తిరువడి
తావరైగలై. (అరవిన్దవిలోచనస్య) "జితస్తేపుణ్డరీకాక్ష" ఎ
న్ఱుగుచిజనకముమాయ్, "తకపాల్ పణిన్దవేకపాల్ ఎమ్మి
గాతడజ్జలై" ఎన్ఱు వత్సలముమాయ్, "తామరైకగణ్ణ
వైపిణ్ణోర్ పరపుంతలైమగనై" యెన్ఱుసూరిభోగ్యముమాన
తిరుక్కణ్ణకలైయుడైయవనుడైయ. యన్ఱార్గి మేళుతిసి
రస్సుచభాలి యస్మిన్నస్తన్మనోరథపథస్సకలస్సమేతి- నఃకు
లధనంకులదైవతం- అరవిన్దవిలోచనస్య - తత్పదారవిన్ద
మ్ - స్తోష్యామి॥ ౮.

౨౪ శ్రీయాశవన్దాన్దోత్ర వ్యాఖ్యానం.

వ్యా—తత్వేనేతి. విధిశివసనకాదిగళే కరైప
 ద్రిదిలేనిష్టు అమృతసింహ విషయతై పురిచ్చేదిస్తు. పుగళి
 విజ్ఞానేనెష్టు తమైత్తేపిస్తు, యథాత్తిలేయుద్యత్తనాన వజ్జ
 నకా “విస్మజ్యసశరభాపం” ఎన్టునివృత్తనానాహ్వానే, జ్యోతి
 త్తో నిష్టుం నివృత్తరాగిరార్. (తత్వేన) ఈశ్వరనుడైయ
 స్వరూపరూపాదికళిరుద్దపడియే. (యస్య) “యథారత్నా
 నిజలభే” రిత్యాదిగళిలే అనన్తగుణకనాక ప్రసిద్ధనానవనుడై
 యః (మహిమార్ణవశీకరాణుః) సుతార్ణవ త్తినుడై యశీకరా
 ణువానదు - తివలైయిల్ సుర్మవేద్యమానదు, అత్యల్పమా
 నదు. (మాతుంనశక్యః) మనస్సాల్ పరిచ్చేదికర వుంశక్యమ
 స్టు, ఆరాలేయెష్టు మపేత్తైయిలేశొల్లుగిలుదు. (శర్వపితా
 మహాదైర్ఘిరపి) “ఈశ్వరాత్ జ్ఞానమన్విచ్ఛేత్” ఎన్టు, జ్ఞానా
 ధికనాకవుం, సర్వసంహర్తావెన్టు శొల్లుగిలురుద్రనాలుం, అ
 వనైయోదివిత్తవనుమాయ్, జగత్ప్రస్థావాన బ్రహ్మవా
 లుం, ఆదిశబ్దా లే బ్రహ్మభావనైయేయానసనకాదిగళై
 యుం, సర్వరుం హితానుశాసనంపణ్ణుగిలు వేదతై
 యుంనినైక్కిలుదు. మేల్ “సదాస్తువన్తోవేదాః” ఎన్టుం,
 “విధిశివసనకాద్యైః” ఎన్టుంచొల్లుగైయాలే. (తదియ్యమ
 హిమస్తుతింకర్తుముద్యతాయ) అవనుడైయ పెరు మైయైవు
 శ్శిశవుంశొల్లివిడువైయన్తికే, యిల్లాదమంశొల్లివుద్య
 క్తరాకై. (మహ్యంనమోస్తు) ఇప్పడి సాహసికనాకై
 యాలే స్తుత్యవిషయతైవిట్టు, ఎనకుంనమస్కారం. (కవ

శ్లో॥ యద్వాశ్రమావధియథామతివాప్యశక్తః
స్తామ్యేవమేవఖిలుతేఽపిసదాస్తువంతః।
వేదాశ్చతుర్ముఖముఖాశ్చమహార్ణవాంతః
కోమజ్జతోరణుకులాచలయోర్విశేషః॥౮॥

యే) సర్వవర్ణనముఖరాయ్. (నిరపత్రపాయ) నిర్లజ్జనాయ్
రుక్మిణవనుకుగ్. నామ్ పుకక్కుకై యవనుకుగ్ నిజకేగ్
డామెన్టు లజ్జియాతోక్తికై. యస్యమహిమార్ణవశీకర్తా
ణః - శర్వపితామహోద్యైరపి- తత్వేన-మాతుంనశక్యః,
తదియమహిమస్తుతిం - కర్తుముద్యతాయ - నిరపత్రపా
య - కవయే - మహ్యంనమోస్తు॥౮॥

వ్యా.—యద్వేతి. “ఇషుక్షయాన్నివర్తంతే” కాణు
మశవుం శెల్లుంకీర్తియాయెన్టు అశవుడైయారుం తంతాం
జ్ఞానశత్ర్యాదికశశవుం పుకక్కుద్వార్ గళత్తనై, ఉమకుగ్,
మవ్వశవు పుగక్కుకైకుగ్ విరోధమిల్లై. “సాజిహ్వయా
హరింస్తాతి” వాయ్స్తుతికగ్ వన్మోకణ్డతు. “స్తవ్యస్త
వప్రియః” ఎన్నిటపడియే, స్తోత్రం నమకుగ్ ప్రియమన్తోవెన్టు
ముద్ధాన్నివర్తనాన వర్జుననై, “కరిష్యేవచనంతవ” ఎన్న
పుణ్ణినాప్పీలే, ఈశ్వరంతానేమూట్ట సమాహితరాగిరా
ం. (యద్వా) పూర్వపక్షనివృత్తిః మున్బల్లోమెన్టవిడం
అర్థమన్మోనితార్. (శ్రమావధియథామతివా) ఇతేప్పైల్లై
యాగవాతల్, జ్ఞానమెల్లైయాకవాతలెన్టుతల్. జ్ఞానశ
త్ర్యాదికశశవే స్తోత్రమృణ్ణిలావలెన్డై. (అశక్తోపిస్తామి)

సర్వప్రకారత్రాలుం 'అశక్తనేయాగిలుం స్తుతిక్రితోః. (సదాస్తువంతః వేదాశ్చతుర్ముఖముఖాశ్చ ఏవమేవఖిలుతే పి) త్యాజ్యోపాదేయజ్ఞైః పిరిక్తైః కుం, త్యాజ్యత్వైః ప్టు ఉపాదేయైః తే అవగాహితైః కుం మడియాన జ్ఞానశక్త్యాదిగళాల్ అధికరానవర్కళుం. (సదాస్తువంతో వేదాః) సర్వకాలసంయోగత్వైయుడైత్తానవేద్యళుం. (చతుర్ముఖముఖాశ్చ) ద్విపరార్థకాలావధికరాన బ్రహ్మరుద్రాదిగళుం, అధికారావసానత్వళుం స్తుతిక్రిః సనకాదిగళుం. (ఏవమేవఖిలు) జ్ఞానశక్తిగళళ వేయితే. "యతో వాచోనివర్తంతే అప్రాప్యమనసాసహః" "యన్నాయన్భుగవాః బ్రహ్మజానాతిపురుషోత్తమం" "మామలరావార్శ డైయివల్లరేయల్లరేవాఘ్రత్తు" "పేశువారెవ్వళళుపేశువర్ అవ్వళళ వే" "వల్లతోర్ వల్లం" "నగ్రాహ్యః కేనచిత్ క్వచిత్". ఇద్దనేయాగిలుం ఉమళ్లుమ్ అవర్కళుకుమ్ వాశియుణ్డేయెన్నిల్, వేద్యళుకుం చతుర్ముఖాదికళుకుం వాశియుణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే, అవనైయుళళపడియే పేశమాట్టామైయైత్తాత్తోలే, ఎనకుం అవర్కళుకుం వాశియుణ్డానాలుం ఉళళపడి పేశమాట్టామైయిల్ వాశియిల్లై. ఎతుపోలేయెన్నిల్, (మహర్ణవాన్తర్జ్జతోరణుకులాచలయోఃకోవిశేషః) సర్వపమహీధర్యళుకుం నెడువాశిప్పడవైషమ్యముణ్డానాలుం, పెరుగ్గడలితే పుకమిక్రస్తుమళవిల్ విశేషమిల్లైయితే, అదుపోలేయితే॥ ౮.

శ్లో॥ కింజచ్చశక్త్యశిశయేననతేనుకమ్ప్యః

స్తోతాపితుస్తుతికృతేనపరిశ్రమేణ ।

తత్రశ్రమస్తుసులభోమమమద్వబుద్ధే

రిత్యుద్యమోఽయముచితోవాచః చాన్వితః॥౯.

వ్యా.—కించేతి. బ్రహ్మాదిగళిల్ క్వాప్తి లెనకుస్తోత్ర
త్తిలేయితైక్తు అధిక హేతువుణ్ణైన్దితార్. పరకగ్రహగ్రహ
గై - ఈశ్వరానుగ్రహహేతువద్వికేర స్తుతికృతమాన ప
రిశ్రమం అనుగ్రహహేతువామ్బుడి శీలవానాకైయాలే,
మద్వబుద్ధియానవేనకు మంత్రశ్రమం సులభమాకైయా
లే, అవర్గళిల్ కాగ్టిల్ నాన్వితాధికారియైన్దితార్.
(కింజచ్చ) కీర్తించునసామ్యమొత్తయి స్తోత్రత్తిలే అవర్గ
ళిల్ కాగ్టిల్ లెనకగ్రహాధికారముణ్ణైన్దికూ మొరుహేతువు
ణ్ణైన్దితార్. (ప్రస్తోతా) భగవదాభిముఖ్యత్తాలే సంసా
రిగళిల్ కాగ్టిల్ వ్యావృత్తనాయ్, వాయ్పడై త్తప్రయో
జనమిదు వెన్టు, భగవత్ స్తోత్రత్తిలేయధికరి త్తవన్. (శక్త్య
శిశయేననతేనుకంప్యః) నమ్మై స్తోత్రమృణ్ణశక్తనెన్టు ఉనక్తు
అనుగ్రాహ్యానాకితోనల్లన్. (తే) “ యతోవాచోనివర్త
స్తే ” “ తద్విప్రాసోవిపర్యయః ” ఎన్టుమ్, వేద్యుళుం నిత్య
సూరిగళుం పుగల్ దైతైకాణమాట్టావ మహి మైయెయు
డైయ వునకు పరకగ్రహ స్తోత్రమృణ్ణకై తేట్టమణ్ణైయెన్ను
తల్, సంసారిగళిల్ ఆభిముఖ్యమృణ్ణకై తేట్టమాన శీలవా
నాకైయాలే, యివన్మృణ్ణంస్తోత్రం మికైయాన ఉనకూ

౧౦ శ్రీమహాశవ్వార్ సోత్ర వ్యాఖ్యానం.

స్నుదల్ (అపితు) మహిమపడియెన్నుతల్, పిన్నెయె
జ్ఞనేయెస్తు సానునయప్రశ్నమాదల్. (స్తుతికృతేన పరిశ్ర
మేణ) ఉన్నెస్తుతిక్తేయిలే అత్యాదరత్తైప్పణ్ణి, అదుకీరాడా
నశక్తియిల్లా మైయాలే, పుకళిపుంమాట్టాదే, తవిరపుంమా
ట్టాదే పడుమిళప్పాలేయితే నీయిజ్ఞానవతు. (తత్ర) అర్థ
మిప్పడియాయ్ నిష్టవిడత్తిల్. (శ్రమస్తుసులభోమను) ఎ
నకువిశేషిత్త శ్రమమానదుకుతైవజుచ్చెన్ఱెన్ఱుమామ్. (తు)
అవధారణమాయ్ ఎనకేకుతైవమీ శ్రమముళ్ళు తెన్ఱు
మాం. (మద్దబుద్ధేః) ఎన్ఱు శ్రమహేతువైశోల్లుగిజదు. అ
బ్బబుద్ధియైన్ఱి. (ఇతి) ఇప్పడియెన్నుతల్, ఆకైయాలే ఎ
న్ఱుహే తువాకచ్చొల్లుతల్. (అయముద్యవః) ఎన్ఱుకొ
ణ్ణుణ్ణానభిద్రవుద్యమం. (ఉచితోమమచ) చశబ్దమవధారణ
మాయ్, ఎనకేఉచితమెన్నుదల్, సముచ్చయమాయెన
కు ముచితమెన్ఱు కీర్తనోకత్తోడేకూట్టుదల్. (అబ్జనేత్ర)
“అవలోకనదానేనభూయోమాం” ఎన్ఱుం, “ఉకతామరై
కరణ్ణళాల్ నొకాల్”యెన్ఱుం శోల్లుకిజపడియే, అవిఘ్నే
నస్తోత్రం తలైకరట్టుమ్మడి అళిగియతిరుక్కణ్ గళాలే
నొకీ యరుళవేణుమెన్నుదల్, స్తోత్రత్తిలేనిలై నిష్టపడి
యైకరణ్ణు, “శెన్దామరైకరణ్ణోడుం మజప్పజవెన్నుళ్ళే
మన్నినా” నెన్ఱిజపడియే ప్రీతియాలే తిరుక్కణ్ కళ్ కళి
ర్దవడియైచ్చొల్లుదల్ || ౯.

వ్యా.—నావేక్షసేతి. ఇప్పడి స్తోత్రాక్షేప స
మాధానతెపణి మహారనుడెయ శరణుతెకుటుసా.

శ్లో॥ నావేక్ష సేయదితతో భువనాన్యమూని

నాలస్పృహోభవితు మేవకుతఃప్రవృత్తిః।

ఏవంనిసర్గసుహృదిత్వయి సర్వజన్యై

స్వామిన్నచిత్రమిదమాశ్రిత వత్సలత్వమ్॥ ౧౦.

న భగవత్పరత్వత్వై, మేలజ్ఞుశ్లోకత్తాలే యదుళిచ్ఛేయకి
తార్. ఇతిల్, ముదల్ శ్లోకత్తాలే సద్భృహ్మదిసామాన్య
వాచిశబ్దజ్ఞాలే జగత్కారణతయా ప్రతిపాదికకృషుకుకి
తా నారాయణనేయెన్దు, గతిసామాన్యన్యాయత్తాలే కా
రణవాక్యవిషయమాన పరత్వత్వై యదుళిచ్ఛేయగితార్.
స్తోత్రంపణ్ణి వుపక్రమిత్తవత్తే, వాత్సల్యజన్యమాన విశే
షకటాక్షత్వైపుణ్ణినా నెన్దిరవిదు ప్రళయకాలత్తిలే అచితగ్
ల్పరాన చేతనరై దయమానమనావాన్కొన్ణు విశేష
కటాక్షత్వైపుణ్ణియున్డాకి, అన్వజన్తుకగ్లభుడైయ ప్రవృ
త్తినివృత్తిహేతువాన్, ఉపకారకనాన వునకుగ్ల సృష్ట
మానజన్తుకగ్ల అభిముఖ్యస్పృణ్ణి ముఖిన్దొడుత్తా యె
న్దిటవితు అశ్చర్యనొవెన్దితారెన్దుమామ్. (నావేక్ష సేయ
ది) “తదైక్షణబహుస్యాం ప్రజాయేయేతి” ఎన్దు అసతగ్
ల్పరాన చేతనరైకగటాక్షిత్తిలైయాకిల్, అనాదికాలమ్బ
ణ్ణిహ్మన్ద వపరాధజ్ఞలైపారాదే, అవశీరినుడైయ దుర్గతి
యెప్పొర్తు కృపాపరతన్త్రినాయితే అహ్మదుకటాక్షిత్త
దు. అల్లతు ఉన్దైకటాక్షిత్తిలైయెయెన్బారిలైయే. (తతః)
“బహుస్యా” మెన్దిట సజగల్పత్తుకుగ్ల ప్పిన్దు భువనసృష్టి
కుగ్లమున్బున్దొన దూరత్వైచ్చొల్లుగిటదు. (అమూనిభువనా
నిభవితు మేవనాలం) భోగమోక్షజ్ఞలై సాదిత్తుకొగ్లత్తై

30 శ్రీయాశవద్వార్స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

కుక పకా న్తమాన చతుర్దశభువనజ్ఞభానవై ఉణ్ణాక వేమా
 ట్టాదు. వ్యతిరేకనిర్దేశం, అర్థసైర్యత్తుకాక, “కోహ్యో
 వాన్యాతఃఃప్రాణ్యాత్” “నతదస్తివినాయత్సృత్తయా
 భూతజ్ఞురాచరం” ఎన్నకగడవతితే. (కుతఃప్రవృత్తిః)
 ఉకాసజగల్పమొక్తియ ఉణ్ణాకమాట్టాత వివై ప్రవృత్తి
 ప్పతేత్తాలే. సకలోత్పత్తియం, ప్రవృత్తి నివృత్తియం,
 మున్నుడైయ వారుకటాక్షఫలమెన్తోవెన్తై. (ప్రభో) జగ
 త్కారణత్వప్రయుక్తమాన వైశ్వర్యత్తై ప్రకాశిప్పికిరణ
 తు. (సర్వజంతోరేవంనిసర్గసుహృదిత్వయి)నిత్యవిభూతియు
 ణ్ణాయరుకగ, ఇవర్ణిణ్ణి యిత్తికైరయాలే “సపకాశీ
 నరమేత” ఎన్నున్నుడి తనిమైప్పాడాయ్, బ్రహ్మరుద్రా
 ది స్థావరాన్తమాన జన్తుజాతత్తుకుక కరణక శేబరగ్జై
 కొగడున్ను కుక జైతీర్తాయెన్నున్నుడి అకారణసుహృ
 త్తై నఉన్పకగల్. (స్వామి) ఇవర్ణిణ్ణి యుణ్ణాకుక కిరి
 వితువున్నేతాగ వేణ్ణిణ్ణి; ఇవైన్తోడుణ్ణాన కుడల్తుడ
 కిరే. “స్వముద్దిశ్య-ఉపాదత్తే” యెన్నితే అభియుక్తర్
 వ్పార్తై. స్వవృత్తిక్త సకలచేతనాచేతనజ్ఞభుం ఉనకగన
 న్నార్న శేషమాన స్వామిత్వత్తైయడైయవనే. (ఇదమా
 త్రితవత్సలత్వంనచిత్రం). సకలవాఙ్మన సాగోచరమాన
 త్వద్విషయస్తోత్రత్తుకుక యోగ్యనామ్బుడి యెన్పకగలు
 ణ్ణాన వత్సలత్వమునకుక ఆశ్చర్యమో. “కిమత్రీచిత్రీమి
 త్యాది” జగత్కారణత్వత్తాలే సర్వోత్కృష్టనెన్ఱుం “కా

శ్లో॥ స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వం

నారాయణత్వయినమృష్యతీవైదికః॥

బ్రహ్మశివశ్చతమఖిపరమస్వరాడి

త్యేతేఽపియస్యమహిమార్ణవవిపురీషస్తే॥ ౧౧.

రణంతు ధ్యేయః" ఎకైయా లే సర్వసమాశ్రయణీయ్య నెన్దుం, "పషహ్యేవానందయాతీ" ఎకైయా లేపాప్రీప్య నెన్దుం సృష్ట్యాదికలైత్తన్నేతాకప్రణ్ణకైయా లే సర్వస్వా మియెన్దుం, తాంస్తోత్రీతిలేమూళువ్పడి ముకంకాట్టుకై యాలే ఆశ్రితవత్సలత్వముమ్ శోల్లిశ్రీయిశ్రితి.

వ్యా.— స్వాభావికేతి. కీర్తగతిసామాన్యన్యాయ త్తాలే, నారాయణనే సర్వస్వాస్పరనెన్దుతు; ఇతిల్, వి శేషణవాచియాన శివశంభ్వాదివాక్యంగళాయిం ప్రతిపా దికగ్రపుడుకిరాక నారాయణనేయెన్దు సర్వవేదాంతవ్యా ఖ్యానమాయ్, అనన్యపరమాన నారాయణానువాక సిద్ధ మానభగవత్పరత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్గితార్. (స్వాభావి కానవధికాతిశయేశితృత్వం) ఇత్తాల్, పరత్వలక్షణం శోల్లిగిటదు. స్వాభావికశబ్దత్తాలే, కర్తోపాధికమాయ్; అత్తాలే అనిత్యమాయ్, దుఃఖమిశ్రమాన బ్రంహ్మేదికలైశ్వ ర్యత్తైవ్యావర్తిక్రిటతు. అనవధికాతిశయశబ్దత్తాలే, నిత్య రైయుంము క్తరైయుం వ్యావర్తిక్రిటదు. "సస్వరాడ్భ వతి" ఎన్దుం, " సత్యకామసత్యసంకల్పః" ఎన్దుం నిత్య ముక్తవిషయమాన వైశ్వర్యజ్ఞుం భగవదాయత్తమాయ్ సావధికంగళుమాయరుకైర యాలే ఈశితృత్వమెన్దిట

3.2 శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

సాధారణస్వరూపనిర్దేశతాతే, నిర్విశేషచిన్నా త్రంవస్తు
 వెస్తు బాధ్యగతిగతాన వేదాంతికలై వ్యావర్తిక్రిణు.
 (నారాయణ) సర్వప్రకృతిసామాన్యవాచితబ్జలైయుం
 విశేషణవాచియాన శివశమ్భుద్విశబ్జలైయుమ్ నారా
 యణాపకర్తలితే వ్యవస్థాపిక్రిణ నారాయణానువాకం,
 చొల్లుగిటవివర్ధిత్ ప్రమాణమెస్తు ప్రత్యభిక్షైపుణ్ణపుడు
 కిటతు. (త్వయి) సర్వవేదాంతంగళిలుం సర్వాధికనాక
 ప్రతిపాదికర్ పుడుకిటవనాయ్, ఇవాన్తావుకు వకుత్త
 వనాన ఉకపకర్తలితే. (నమస్యతి) ఉత్తమాన వైశ్వర్య
 తైప్పితాతేయైక్రిణవ. (వైదికఃకః) అబ్రాహ్మణ
 ఇత్యర్థః. “యోవిష్ణుంసతతంద్వేష్టి” “విష్ణుభక్తివిహీ
 నో యస్సర్వశాస్త్రార్థవేద్యపి బ్రాహ్మణ్యంతస్యనభవే
 తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతా” మిత్యాది. “హిరణ్యగర్భస్స
 మవర్తతాగ్రే భూతస్యజాతః పతిరేకఽసీత్” “నకిరీంద్ర
 త్వదుత్తరః” “పకపవరుద్రోనద్వితీయాయతథే” ఇత్యా
 దిగళితే బ్రహ్మరుద్రాదిగళుకు సర్వేశ్వరత్వమోతాని
 ర్క, శివశమ్భుద్విశబ్జం నారాయణనై ప్రతిపాదిక్రిణ
 తేన్నెస్తు, ఇప్రమాణంగళశవిత్ అపర్యవసితవ వైది
 కనల్లనెస్తు, తేపితపడియెక్రనేయెన్నిత్, “సబ్రహ్మసశి
 వస్సేంద్రః” ఇత్యాదిగళితే పరిహరితతైక్రిణు ఉత్తరా
 ర్థం బ్రహ్మరుద్రగళోడే సుప్రతిపన్నతైత్తజ్జరాన ఇం
 ద్రనైయుం, పారతంత్ర్యమే స్వరూపమాన ముక్తాత్మస్వ

శ్లో॥ కన్యోత్కృష్ట్యియఃపరమాసత్యసమాశ్రయఃకః

కఃపుణ్దరీక నయనఃపురుషోత్తమఃకః ।

కస్యాయుతాయుతశతైకకలాంశకాంశే

విశ్వం విచిత్రచిదచిత్పరివిభాగవృత్తమ్॥ ౧౨.

రూపతైయుం సమభివ్యాహరితైః కాయా లే, అవర్ గళుడై
య వసీశ్వరత్వం సంప్రతిపన్నమెన్నిటదు. (ఏ తేపి) ఇప్పు
లక త్తిలే * ఈశ్వరతయాప్రసిద్ధరాన ఇవర్ కళుం శేషభూ
తరాక సంప్రతిపన్నరాన వివర్ కళుం. (యస్య) “నారా
యణపరావేదాః” ఎన్టు, సర్వవేదాన్తప్రసిద్ధియై నిన్
కిరీటదు. (సుహిమార్ణవవిపులవస్త్రే) సర్వేశ్వరమహిమై
యాకిరీటకడలిలే మౌరుబిన్దుమాత్రమెన్టు నారాయణానువా
కంతానే పరిహరియానిన్రతేకిరీటార్. “యస్యతే” ఎ
న్టు, శ్రుతిప్రసిద్ధియైయుం, తమకిరీవ్యర్థత్తిలుడ్డాన సాక్షా
తాగరతైయు మరుళిచ్చెయ్గిటార్ || ౧౧.

వ్యా.—కశ్రీశ్రియః. ఇది, విప్రతిపత్తిమహాశక్తియి
లే, తని తనియే పూర్ణమాయవస్తుసామధ్యపరనామమానలి
క్షణభావే పరత్వతైయరుచిచ్చయకితార్. (కశ్రీశ్రియః)
ఈశ్వరవ్యతిరిక్తసకల చేతనాచేతనరుం, తంతాముడైయ
స్వరూపస్థిత్యాదికళు కాక ఆశ్రయికర పృథుకైయా
శ్రీశబ్దవాప్యైయాయరుకిర బ పితాప్తియుమ్, తన్నుడైయ
స్వరూపస్థిత్యాదికళు కాక పృథువేణ్ణుమ్మడియానమే
మైయుడైయారున్నె యొక్కియవర్ ఆర్. కింత్నేపే. అన్

* ౧౩వ లక్షణ వాఙ్మతం,

38 శ్రీయాశవన్తార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

మాకవిలైయెన్లుపడి. “ ఈశ్వరీ సర్వభూతానాం ” “ ఆ
 స్వేశానాజగతోవిష్ణుపత్ని ” “ తిరువుక్కుం తిరువాకీయ
 శైల్వ ” నెన్నక్కడవతిరే. (పరమసత్వసమాశ్రయః)
 పరమశబ్దంతా లే రజస్తనస్సుక్కలైయుం, అత్తోడుసమభి
 వ్యాహృతమానసత్వత్తైయుం వ్యావృత్తికిఁ జతు. శుద్ధస
 త్వత్తు క్లాశ్రయమాన విగ్రహాదికలై యుడైయవనార్
 “ మహాపాపభుర్వైపురుషసత్వహ్యేషప్రవర్తకః ” “ ఆ
 దిత్యవర్ణంతమసఃపరస్తాది ”. (కళిపుణ్డరీకనయనః) స్వాను
 భవానందతృప్తతైయాలుం, ఆశ్రితార్థమాక నీర్ మైక
 భుక్కు ప్రకాశకమాయుం, సర్వేశ్వరత్వ సూచకమాన
 తిరుక్కణ్ గలైయుడైయవనార్. “ తస్యయథాకప్యా
 సంపుణ్డరీకమేవమక్షిణీ ” “ మహావరాహస్ఫుటపద్మలోచ
 నః ” “ జితస్తేపుణ్డరీకాక్ష ” “ తాయాయశిక్కిన్తతణ్ణామ
 త్తొక్కణ్ణా ”. (పురుషోత్తమః) ఉన్నైయొక్కియపురుషా
 నాముత్కృష్టతమరాయరుక్కి తారార్. “ యస్మాత్ క్షుర
 మతీతోహ ” మిత్యారభ్య “ అతోస్తిలోకే వేదేచప్రధితఃపు
 రుషోత్తమః ” ఎన్టు, ఆ పురానదేవరీరే అరుళిచ్చెయ్దిలీరో.
 (కస్యాయతేత్యాది విచిత్రవిదచిత్పు విభాగవృత్తంవి
 శ్వంకస్యాయతాయ తశతైకకలాంశకాంశే) చిదచిద్వి
 భాగంతా లుంపర్తికిఁ జ విన్దజగత్ విచిత్రమామ్కొండ్లు,
 ఆరుడైయ సజ్జల్పశతసహస్రైక దేశతైలే వర్తికిఁ జదు.
 విచిత్రమానవచిత్తానదు-అత్యంతభిన్నమానవాకాశాదిక

38 శ్రీయాశవన్తార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

మాకవిలైయెన్లుపడి. “ ఈశ్వరీ సర్వభూతానాం ” “ ఆ
 స్వేశానాజగతోవిష్ణుపత్నీ ” “ తిరువుక్కుం తిరువాక్కియ
 శైల్వ ” నెన్నక్కడవతిరే. (పరమసత్వసమాశ్రయః)
 పరమశబ్దంతా లే రజస్తనస్సుక్కలైయుం, అత్తోడుసమభి
 వ్యాహృతమానసత్వత్తైయుం వ్యావృత్తికిఁ జతు. శుద్ధస
 త్వత్తు క్లాశ్రయమాన విగ్రహాదికలై యుడైయవనార్
 “ మహాకావ్యభుర్వైపురుషసత్వహ్యేషప్రవర్తకః ” “ ఆ
 దిత్యవర్ణంతమసఃపరస్తాది ”. (కళిపుణ్డరీకనయనః) స్వాను
 భవానందతృప్తతైయాలుం, ఆశ్రితార్థమాక నీర్ మైక
 భుక్కు ప్రకాశకమాయుం, సర్వేశ్వరత్వ సూచకమాన
 తిరుక్కణ్ గలైయుడైయవనార్. “ తస్యయథాకప్యా
 సంపుణ్డరీకమేవమక్షిణీ ” “ మహావరాహస్ఫుటపద్మలోచ
 నః ” “ జితస్తేపుణ్డరీకాక్ష ” “ తాయాయశిక్కిన్ద్రతణ్డామ
 త్రైకగణ్ణా ”. (పురుషోత్తమః) ఉన్నైయొత్తియపురుషా
 నాముత్యస్థితమరాయరుక్మిణా తారార్. “ యస్మాత్ క్షుర
 మతీతోహ ” మిత్యారభ్య “ అతోస్తిలోకే వేదేచప్రధితః పు
 రుషోత్తమః ” ఎన్ఱు, ఆ పురానదేవరీరే అరుళిచ్చెయ్ దిలీరో.
 (కస్యాయతేత్యాది విచిత్రవిదచిత్పురి విభాగవృత్తంవి
 శ్వంకస్యాయతాయ తశతైకకలాంశకాంశే) చిదచిద్వి
 భాగంతా లుంపర్తికిఁ జ విన్దజగత్ విచిత్రమామ్ కొణ్ణు,
 ఆరుడైయ సజ్జల్పశతసహస్రైక దేశతైలే వర్తికిఁ జదు
 వి చిత్రమానవచిత్తానదు-అత్యంతభిన్నమానవాకాశాదిక

32 శ్రీయశోవద్వార్ ప్రోత్త వ్యాఖ్యానం.

ర్యాంలో కాక వైస్ప్రిష్టుముద్యతః అచూబతమహోదః
ఖం వేదనాశనజంతుమ " "పాప్రస్థ సూతిహృదయంమా
న్తుశో కాయరున్ధయత్ - జగ్రహ వేదానఖిలాకారసాతలగ
తాహారిః, ప్రాదాచ్ఛబ్రహ్మణో రాజా తతస్త్యాంప్రకృ
తీయయా " "తతస్తయోర్వధేనాశు వేదాపహరణేనచ-
శో కాపనయనంచక్రేబ్రహ్మణః పురుషోత్తమః" ఇత్యాది.
(గురుపాతక) రుద్రా, లోకగురువునూయ్, పితావుమాయి
రుక్మిణిబ్రహ్మవై దుర్జానమేహేతువాక త్తలైయైయలు
స్తు పాతకియాన పాతక త్తైయుంపోక్తి, త్తలైయలుష్టు
ణ్ణ బ్రహ్మవైయుం జీవిక్కుంపడిపణ్ణి రక్షిత్తపడి. శ్రీమా శ్రేష్ఠ
దేవీప్రతిరుద్రః - "తతఃకోధపరీతేన సంరక్తనయనేనచ-
వామాఙ్గుష్ఠనఖాగ్రేణ చ్ఛిన్నస్తస్యశిరోమయా - బ్రహ్మ-
యస్తాదనపరాధస్యశిరచ్ఛిన్నంత్వయామమ-తస్మాత్ శా
పసమావిప్లవః కపాలీత్వంభవిష్యసి" బ్రహ్మహేతుపితోభూ
త్వాచరణతీర్థానిభూతలే - తతోహంగతవాణ్ దేవిహిమ
వస్తంతిలోశ్చయం - తత్రనారాయణశ్రీమాణ్ మయాభి
తౌం ప్రయాచితః - తతస్తేనస్వకంపార్శ్వంసఖాగ్రేణ వి
దారితం" "మహతీస్రవతీధారాతస్యరక్తస్యనిస్సృతాః-
విష్ణుప్రసాదాత్పుత్రోణి కపాలంతత్సహస్రధా- స్ఫుటితంబ
హుదాయాతంస్వప్నలబ్ధం ధనంయథా" ఇత్యాది. (దైత్య
పీడాద్యాపద్విమోచన) సీరణ్యరావణాదికలెన్న, త్రిపు
రత్తిలసురర్గలెన్న ఆదిశబ్దతా లే దుర్వాసశ్శాపాదిగలె

నినైకిరిజదు, ఇవర్ గళాలే దేవలైగళుకువరు మా
 పత్తైప్పికిరి. (మహిష్మథలప్రదానైః) క్షేత్రజ్ఞత్వేన సం
 ప్రతిపన్నరాసవర్ గళుకు స్వసమారంభనత్తాలే లోక
 మడల్ల వీశ్వరనేష్టు కొణ్డాడుమ్బడియాన పదజ్జలైకొగడు
 త్తపడియాలే. “యుగకోటిసహస్రేషువిష్ణుమారాధ్యపద్మ
 భూః - పునస్త్రీలోక్యదాతృత్వం ప్రాప్తవానితిశుశ్రుమః”,
 “బ్రహ్మాదయస్సురాసుర్వే విష్ణుమారాధ్యతేపురా - స్వం
 స్వంపదమనుప్రాప్తాః కేశవస్యప్రసాదతః” “సవమేషం
 సురాణాంచా సురాణాఞ్చాపిసర్వశః - భయాభయజూ
 రః కృష్ణసుర్వలోకేశ్వరఃప్రభుః”. (కోన్యకత్యాది) ప్ర
 జాపతిపశుపతిగళై త్తనామాల్ వద్ద వాపత్తుకగళోడు
 పిఱరాల్ వద్దవాపత్తుకగళోడు వాళియఱ సాకల్యేన ర
 క్షికిరితాన్ మమ్మిద్రవన్. (కస్యపాదోదకేనేత్యాది).
 ఆరుడైయ తిరువడికలిల్ నిన్దుం విఱ్ఱున్దజలత్తై తజజైయి
 లేధరికైయాలే అన్దరుద్రన్ శివనాయమ్మి-పరిశుద్ధనా
 యమ్మి. అవనశుద్ధియై విలైత్తుకొగళ్యపు, మవనై శుద్ధనా
 కగళుం పరమపావనన్ ఉన్నైయొళియ వేతార్ తాన్.
 “ద్రవీభూతస్తథాధర్మోహరిభక్త్యామహామునే-గృహిత్యా
 ధర్మపానియ్యంపాదంనాకస్యతుష్టయే” “త్రాళితంపరయా
 భక్త్యా పాద్యాన్యైదిభిరర్చితం - తదంబుపతితందృష్ట్యా
 దధారశిరసాహరః - పావనార్ధంజటామధ్యే యోగ్యోస్తీ
 త్యవధారణాత్ వర్షాయుతాన్యధబహుళా నముమోహ

3౨ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ కస్యోదరేహరవిరించిముఖప్రసృజ్యం

కోరక్షతీమమజనిష్టచకస్యనాభేః ।

కాస్త్రానిగీర్యపునరుద్ధిరతిత్వదన్యః

కన్యకేనవైషపరవానిశకృశజగః॥ ౧౩.

తదాహరః". శతుముఖనిత్యాది "నలంతిగత్ శడైయాన్ ముడికొగ వై ములరుం నారణ్ పాదస్తుధ్రాయుం కల స్తిభిపునల్". ౧౩.

వ్యా.—కస్యోదరే. ప్రమాణానుకూలమానతరగ రూపన్యాయత్తాలే ఉక్తమాన భగవత్పరత్వత్వై నిగమిక్రి తార్. (కస్యోదరేహరవిరించిముఖప్రసృజ్యః) బ్రహ్మరుద్ర ముఖమాన సకలపదార్థజ్ఞఘం మహాప్రళయత్తిలే, ఆరు డైయ పక్కలిలే లయిత్తిరుక్రిజదు. " సదేవసోమ్యే దమగ్రహీత్" ఎన్నిటపడియే ద్విపరార్థకాలం నామరూ పజ్ఞలైయిత్తు, " తమఃపరేదేవపకీభవతి" ఎన్నిటపడియే సర్వేశ్వరస్వకగలిలేకిడిక్రిజపడి. "బ్రహ్మేదిషుప్రలీనేషున ప్టేలోకేచరాచరే - ఆభూత్సంస్థవేప్రాప్తే ప్రలీనేప్రకృ తౌమహాన్. ఏకస్తిష్ఠతివిశ్వాత్సా సతునారాయణఃపరః" ఇత్యాది. సంహృరాదిగళిలుంకర్తీభవిస్తుమిడత్తిల్ బ్రహ్మే దికళోడు పిపీలికాదికళోడు వాశియిలైయెన్తై. (కోరక్షతీ) హరవిరిజ్చి ముఖప్రసృజ్యత్వై రక్షిక్రితార్ "నహి పాలనసామర్థ్యం ఋతేసర్వేశ్వరంహరిం" "నసంపదాం సమాహరే విపదాంపనివర్తనే (అజనిష్టచకస్యనాభేః)

మహాప్రళయ త్తిత్ అభిభక్తమాయాకీర్ణ డక్కిణ ప్రపజ్ఞమ్
 యారుడైయ తిరునాభీకమల స్తిత్ నిష్ఠ ముత్పన్నమాయ
 శ్రిత్తు. మహాభారతే మారకణ్డేయసమాఖ్యానే - “సృజ
 తస్తస్యదేవస్యవద్భం సూర్యసమప్రభం- నాభ్యాంవినిసృ
 తం తస్యతతోత్పన్నః పితామహః”. సువల్గవైకుణ్ఠసం
 వాదే - “యత్తత్పద్మమభూత్సూర్యం తత్రబ్రహ్మేష్య
 జాయత-బ్రహ్మణశ్చాపిసమ్భుతః శివశ్చత్యవధార్యతాం.
 శివాతగ్రందః సమృద్ధిభూవపతత్సృష్టిచతుష్టయం” ఇత్యా
 ది. (క్రాంత్యా) బ్రహ్మాదిస్థావరాంతమాన ఎల్లార్ తలైయి
 లుం తిరువడికలైవై త్తవనార్. తిరువడికలై త్తలైయిలేవై
 త్తవనో, తిరువడికలికీక్రితుకైయుణ్ణవనో ఈశ్వరనె
 నిఱార్. “సంమైస్సురాణా” మిత్యాది. (నిగీర్యవునరున్ది
 రతి) అవాంతరప్రళయవిషయం. (త్వదన్యఃకః) ఇప్పడిసర్వ
 ప్రకారరక్షకర్ ఉన్నైయొళియ మశ్రిల్. (కేనవైషపర
 వానితిశక్యశఙ్కః) ఇతరరాలే పరతన్త్రమైస్టమ్ శక్యశక్త
 మాయరుక్మి అతో. “సన్దిగ్దేఖిలున్యాయఃప్రవర్తతే”యెన్ఱు,
 వేరేశిలరైశంకిక్తైక్కుసం భావనైయైయైయై. ఒరువకజ
 నకనాయ్, ఒరువకజన్యనా, యెరువకశేషియా, యెరు
 వకశేషనా, యెరువక శ్రియఃపతియా, యెరువనుమా
 పతియా, యెరువక పుణ్డరీకాక్షనా, యెరువకవిరూపా
 క్షనా యెరువక గరుడవాహననా, యెరువక ఋషభ
 వాహననా, యెరువక పాతకియా, యెరువక శోభ

౪౦ శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ త్వాంశీలయావచరిత్రైఃపరమప్రకృష్ట
సత్త్వేనసాత్వికతయాపరిత్యజ్యైశ్చకృత్కైః॥
ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవిదాంమతైశ్చ
నైవాసురప్రకృతయఃప్రభవంతిబోధ్యమ్॥ ౧౫.

కనా, యొరువకపురుషోత్తమనా, యొరువకపురుషనా,
యొరువక శిరస్థితపాదపంకజనాయ్, ఒరువకపాదపాం
సుమాత్రమాయ్, ఒరువక సూరిదృశ్యనాయ్, ఒరువక
వేతాశదృశ్యనాయ్, ఇప్పడి తమఃప్రకాశజ్యోతి పోలే. రుద్ర
నుకుం సర్వేశ్వరనుకుమ్ నెడువాశియుణ్ణాకైయా
లే, రుద్రనుకుం అస్త్రదాదిగళోపాది క్షేత్రజ్ఞతైయా
లే, ఈశ్వరత్వశంకైయిలై. బ్రహ్మపుకుం సమాశన్యా
యత్తాలే యీశ్వరత్వశంకైయిలై యెన్జితాయ్తు॥ ౧౪.

వ్యా.—త్వామ్శీలేతి. నా వేక్షసేయిల్, వేదాన్త
ప్రథమపాదోక్తకారణత్వంచొల్లుకిటదు. స్వాభావికత్తిల్,
గుణోపసంహారపదార్థంచొల్లుకిటదు. కశ్రీశ్రియిల్, త్రిపాద
త్తిలర్థంశొల్లుకిటతు. వేదాపహారత్తిల్, ఉపబృహ్మణమాన
అర్థమ్శొల్లుకిటదు. కస్యోదరత్తిల్, ప్రమాణామగృహీత
తర్కసిద్ధపరత్వంశొల్లుకిటదు. ఇనియితి, లిప్పడిదృఢతరప్రమా
ణసిద్ధమాయిరుక్క, “అసురీంయోనిమాపన్నాః” ఎన్దిట
పడియే, అసురప్రకృతిక శవనైయిత్తప్పజేయెన్జివర్ గళి
వుక్కిన్నాతాకితార్. అథవా, “యారుమోర్ నిలమైయ
నెనవటివరియ వెమ్మెరుమానె” స్తు దుష్ప్రకృతికల్ కణ్

పదాదౌక్తియప్పలువదే యివివిలక్షణవిషయమెట్లుమాం-
 (త్వామ్) సర్వాధిక నాయువాన్మృత్యుకు వకు త్తవునైఁ
 (శీల) “మహతోమందైః”. నావేక్ష సేవిన్దిటన్లోక త్తిల్ శోఽ
 ణ్లుకిఱస్వభావం. అదాకిఱతు-సర్వాధికనా యిరుద్ధవైత్తు.
 “బహుస్యా” మెన్దిటపడియే ఇవశీర్షిఱవు పేలు తన్ను
 తా, యభిమానియుంతా నేయానిరుక్తైః. (హప) కఃపు
 ణ్ణరీక నయనమెన్దిటపడివు. “హిరన్మయఃపురుషోద్వశ్యతే”
 “తస్యయథాక ప్యాసంపుణ్ణరీక మేవమక్షిణే” “నీలతోయద
 మధ్యస్థా” “నభూతసంఘసంస్థానోదేహివాస్యభరమాత్మ
 నః” “నతస్యపాక్రమూర్తిర్మాంసమజ్జోస్థి సంభవా”
 ఇత్యాది. (చరితైః) “క్రాంత్యానిగీర్యపునరుద్ధరతి”
 ఎన్టుం, “వేదాపహరగురుపాతక” ఎన్టుమ్ శోల్లుకిఱ అతి
 మానుషచేష్టితంగళాలుం. (పరమప్రకృప్తసత్వేన) “పరమ
 సత్వసమాశ్రయఃకః” ఎన్టు శుద్ధసత్వమయమాన విభూతి
 యోగతాలుం, “క్షయంతమస్యరజసఃపరాకే” “తమసః
 పరస్తాత్” “స్వసత్తాధారకంసత్వంమిత్రసత్వాద్విలక్షణం”
 ఇత్యాది. (సాత్వికతయాబ్రహ్మలైశ్చకాస్తైః) వేదత్తిల్ సా
 త్వికరుగ్ హితానుశాసనంపణ్ణం జ్ఞానభాగతాలుం “అ
 గ్నేశ్వినస్యమాహాత్మ్యమిత్యారభ్య” “సాత్వికేష్వధకత్వే
 షుమాహాత్మ్యం అధికంహరేః” ఎన్టు శ్రీమాత్యుపురాణ
 త్తిలే సుశోద్రిక్తనాన బ్రహ్మవికా వాక్యమాకైయాలే,
 ప్రబలమానశాస్త్రంగళాలుమ్. (ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవి

౪౨ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ ఉల్లజ్జితతి విధసీమ సమాతిశాయి

సమ్భావనంతవపరిబ్రథిమస్వభావం ।

మాయాబలేనభవతాపినిగూహ్యమానం

పశ్యంతి కేచిదనిశంత్యదనన్యభావాః॥ ౧౬.

దాంమతైశ్చ) ప్రఖ్యాతమానదైవత్తినుడైయ యధార్థపి
త్తుకగళుడైయ మతంగళౌలుం, సృష్టివాక్యం, నారా
యణానువాకమ్, సుబాలోపనిషత్, అంతర్యామిబ్రా
హ్మణాదికళితే సర్వాధికనాక ప్రఖ్యాతనాయరుకైగ్.
ఏవంపిశిష్టం (త్వాంతసురప్రకృతయః బౌద్ధమేవనప్రభ
వంతి) “ఆసురీంయోనిమాపన్నాః” ఇత్యాది॥ ౧౫.

వ్యా.—ఉల్లంఘితే త్యాది. “మహాత్మానస్తుమా”
మిత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే, ఉన్నెప్పెలుంసత్ప్ర
కృతికల్ కాణప్పెలువతేయెష్టుం, “యారుమోర్ నిల
మైయనెన వటివళియవెమ్మెతుమా” ఎన్టు అతుతన్నే
తెన్జిరుక్కిఱార్. (ఉల్లజ్జితేత్యాది) తివిధపరిచ్ఛేద
రహితమాయ్, సమాధికసంభావనైయుం కడందుశ్శడ
నుడైయప్రభుత్వతై. విభుల్వాద్దేశ పరిచ్ఛేదరహితః,
నిత్యత్వాత్కాలపరిచ్ఛేధరహితః, సర్వప్రకారిత్వేన పృథ
క్కోస్థితి యోగ్యవస్త్యస్తరాభావాత్ వస్తుపరిచ్ఛేద రహి
తః, సదృశవస్త్యంతరాభావాత్ తులయాప్రస్థాదినా
వా పరిచ్ఛేదరహితః ఇతివా. అతపవసమాధికదరిద్రః.
(మాయాబలేన) భగవత్స్వరూపతై మత్తైకుగం ప)

శ్లో॥ యదణ్డమణ్డా న్తరగోచరభృయ
ద్దశోత్తరాణ్యావరణానియానిచ ।

గుణాఃప్రథానంపురుషఃపరంపదం

పరాత్పరంబ్రహ్మచ తేవిభూతయః॥ ౧౭.

కృతిబలత్తాలే యెన్నదల్, దివ్యవిగ్రహత్తై యితరసజా
తియ్యమాకుం ఆశ్చర్యశక్తియోగత్తాలే ఎన్నతల్
(భవతాపినిగూహ్యమానం) “ఆత్మానంమానుషంఘస్యే”
“అహంవోబంధవోజాతః” ఎన్ఱు ఆల్ ప్పార్ త్తుత్తితరు
మున్నాలే మత్తొక్క ప్పట్టతేయాగిలుం. (పశ్యంతి కేచిదని
శంత్వదనస్యభావాః) సత్ప్రకృతికళాయరుప్పార్ శిలమ
హత్తొక్క లీ సర్వకాలముం ఉల్లపడికాణానిష్ఠార్ కల్
(త్వదనస్యభావాః) ఉన్నెయ్యొత్తియవేటునినైవిల్లాదవర్
కలెన్నతల్. ఉన్నెయ్యొత్తియ ఉపాయా న్తరమటియా
తవర్ కలెన్నతల్. ఇప్పడికళాలే జ్ఞానత్తుకున్నెయ్యొ
త్తియవిషయాంతరమిల్లాతవర్ కలెన్నదల్ ॥ ౧౬.

వ్యా.—యదణ్డమితి. కీర్తప్రతిపాదిత సర్వేశ్వ
రత్వత్తుకు ప్రతిసంబద్ధితయా వపేక్షితమాన ఈశితవ్య
జాతత్తై ప్రపంచీకరికిరీతార్ (యదణ్డం) చతుర్దశభువ
నాత్మకమాన వణ్డంబుష్టాక. “అణ్డానాంతుసహసాశ్చా
మిత్యాదియిల్ శొల్లుగిజపడియే, అణ్డసమూహంయాయో
న్ఱు. (అణ్డాంతరగోచరంచయత్) అణ్డాధిపతిలోకేశ్వ
రదిక్పాలనరపతి ప్రముఖమాయ, స్థావరజంగమాన్మకమాన

౪౪ శ్రీయాశవన్దార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

అణ్డాంతర్వర్తినమూహంయాతోష్ణుః (దశోత్తరాణి) మేఘా
 మేలుమ్ దశగుణితమానవారి, వహ్నిః, అనిలా, కాశం
 కఘం, భూతాదికఘం, మహామం, కార్యోన్ముఖమాన ప్ర
 కృత్యం శమానావరణజ్ఞో యివై శిలః (గుణాః) అతు
 చేతనరై బద్ధిష్టదు గుణద్వారావాగైయా లే బద్ధకారణ
 మాన సత్వాదికల్ (ప్రధానం) అవికృతప్రకృతి ప్రదే
 శం. గుణాః ప్రధానం ఎన్తు గుణగుణికలై ప్పటిస్తు ప్పేశుకిఱ
 తు, గుణజ్ఞైయే జాతా రణమాకచ్ఛిల్లుగిఱ సాంఖ్యమ
 తమవైదిక మేకైకాక (పురుషః) బద్ధాత్మసమష్టిః
 అణ్డాంతరగోచరమెన్తు వ్యష్టియైచ్ఛిల్లుకైయా లే ఇమస
 మష్టివిషయం (పరంపదం) కార్యకారణోభయావస్థ
 ప్రకృత్యాశ్రయాత్ క్షేత్రజ్ఞాదానన్దాత్ పరమ్పదం,
 “ హిరణ్మయేపరేలోకే” ఇత్యారభ్య, “జ్యోతిషాంజ్యోతి
 స్తద్యదాత్మ విదోవిదుః” “పరమేవ్యోమక” “సోశ్నుతే”
 “త్రిపాదస్యామృతందివి” “యత్రపూర్వేసాధ్యా స్సన్తి
 దేవాః” “అత్యగ్రానలదీప్తంతత్ స్థానం విష్ణోర్మహాత్మనః-
 స్సయైవప్రభయారాజకదుష్ప్రిత్యుందేవదానవైః” “త
 త్రగత్స్వాపునర్నేమం లోకమాయాన్తిభారత” ఇత్యాది.
 ప్రతిక్వాప్తిపాద్విభూతిః (పరాత్పరం) బ్రహ్మదిగళిల్ పర
 ర్ముక్తర్, అవర్ కళిల్ పరరాననిత్యసిద్ధర్. (బ్రహ్మచ)
 శుద్ధసత్వమయమాయ్, పరంజ్యోతిర్మయమాయ్, సౌంద
 ర్యసౌమ్యమార్లాది కల్లాణగుణగణోపేతమాయ్, బృహ

శ్లో॥ వశీవదామ్యోగుణవాన్మజశ్శుచి.

ర్మదుర్దయాభుర్మధురస్థిరస్సహః-

కృతీకృతజ్ఞస్త్వహసిస్త్వభావత

స్సహస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః॥ ౧౮.

త్వబృహణత్వ గుణయోగతా లే బ్రహ్మశబ్దవాచ్యమానది
వ్యవిగ్రహం. “సపరస్పర్వశక్తీనాం బ్రహ్మణస్సహనంతరం”
“మూర్తంబ్రహ్మ” “శాంతానంతమహావిభూతి పరమం
యద్భ్రహ్మరూపంహరేమూర్తం బ్రహ్మతతోపియత్ప్రియ
తరంరూపం యదత్యద్భుత” మిత్యాది. (తేవిభూతయః)
విభూతి శరీరశబ్దజ్ఞత్ పర్యాయమాకైయా లే, శరీరత
యాశేషజ్ఞత్. “విభూతయోహరేరేతాఃజగతస్సృష్టిహే
తవః” “యానిమూర్తాన్యమూర్తానియాన్యత్రాన్యత్రవాక్ష్వ
చిత్”. “సన్నివై వస్తుజాతానానిసర్వాణితద్వపుః” “తత్స
ర్వంవైహరేస్తను” రితి విభూతిశరీరశబ్దయోః పర్యాయ
త్వంశాస్త్రేషుప్రసిద్ధం॥ ౧౯.

వ్యా.—వశీత్యాది. కీత్తశరణ్యనుడైయ వుతక
ర్షంశొల్లి, యితిలుభయవిభూతినాధనై నమ్మల్ కిట్టలా
మోవెన్టు కూశాదపడి, యాశ్రితర్ కిక్రియున్తుడైయా
న కల్యాణగుణంగళితే పన్నిరండుగుణంగలై యరుళిచ్చె
య్ కిరార్. అధవా, కీత్తసర్వేశ్వరత్వం శొల్లిశ్రీయ్,
యినిశొల్లపాప్తమాన సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకతయై
యరుళిచ్చెయ్ కితారెన్టుమాం. (వశీ) కీత్తచ్చొన్నకుళి

౪౬ శ్రీయాశవన్దార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

తవ్యతైయై తక్షవశ త్తిలే నడ త్తివ ర్తికు మెన్దై. ఇత్తైలుం,
 స్వతంత్రక్షపక్కలిలే గుణంకిడన్దాల్ అతు పెరువిలైయ
 నామెన్దుమిడం శొల్లుగిఱదు. “సర్వస్యవశీ, సర్వస్యేశా
 నః” “జగద్వ శేవర్ధతత్తదం”. అధవా, తన్నుడైయతిరువడి
 గళి లానుకూల్యముడైయార్ వశ త్తిలే తాళునిరు మెన్దు
 మాం. “ఇమాన్తమునిశార్దూలకింక రౌ సముపస్థితౌ-ఆజ్ఞాప
 యయధేష్టం వైశాసనంకరవావకిం. ఆజ్ఞాపయమహాబా
 హుబ్రూహియ త్తేవివక్షితం”. “స్వయమేవహరిర్వప్రేవి
 ప్రపాదావనేజనం” అనన్యాధీనత్వమిత్యాది ఆశ్రితపరతన్త్ర
 నాయురుకుమిరుప్పు పిఱరాక వెన్దాల్ నివారకర్క్కు
 మైయాలే, స్వతన్త్రకార్యమాయుగుకుం. (వదాన్యః)
 ఇప్పుడి ఆశ్రితపరతన్త్రనాయ్ ఛెయ్యుం కార్యమెన్నెన్నిల్.
 తన్నైయుం తన్నుడైమైయయు మవర్ కళుక్కుకొడుక్కుమా
 దార్యతైచొల్లుగిఱదు. “ప్రియవాక్ దానశీలశ్చ వదాన్యఃప
 రికిర్తితః” “యతత్కదాబలదాః” “ససర్వానర్థిసౌవృ
 ష్ట్యా సమేత్యప్రతినంద్యచ” “ఉదారాస్సర్వపవైతే”
 “నతేరూపం”. (గుణవాక్) తన్నైయువ్ తన్నుడైమైయైయుం
 అవర్ కళుకు కొడుకుమిడత్తిల్, అవర్ గల్, తన్నై
 యుం తగ్గల్ శిఱ్మమైయైయుమ్ పార్ త్తు పిర్ కాలియా
 మే, అవర్ కళళవాక తన్నైయమైకుం శీలం. “మహ
 తోమందైః” గుణప్రకరణమాకైయాలే గుణవా నెన్దిఱదు,

దుఃగుణ్యతయీగుణమెన్నిటపడియే, అనుసంధాతావుకేర-
 ప్పదు మొక్కవిడవొణ్ణామైయాలే శీలతైగుణశబ్దతాలే
 శొల్లుగిడు. సాలశబ్దంవృక్ష సామాన్యవాచియాయరు
 కీరణవితు, వృక్షవిశేషతైక్లాట్టుమాప్పాలే. “అజాయ
 మానః” “కోన్వస్త్రికాసాంప్రతంలూకేగుణవానె” స్తుతా
 డన్ణి. “ఇత్వోకువంశప్రభవః బభూవగుణవత్తరః” “స
 హిదేవైరుదీర్ఘస్య” ఎన్నిటపడియే, శీలకార్యమవతార
 మేకనై. (ఋజుః) ఇప్పడి తన్నెయమైత్తుకొండు
 పారుండుంపోడు, అవర్ గల్ నానారుచికళానాల్ మేట్టి
 లేపిటకా లేనీరేత్తుమాప్పాలే, యవర్ గల్ శెవ్వైకేరడేశె
 వ్వైయాంపడి శెవ్వియనాకై. అర్జవమావదు. ఆశ్రితవి
 షయత్తిన్ మమోవాకారాయంగళాలే ఏకరూపనాకై.
 “యజ్ఞాతియోయానృశోయత్స్వభావస్తజ్ఞాతీయ్యస్తాదృ
 శస్తత్స్వభావః” “తద్వైతథాస్తకతమోయమహేమాస్వ
 భావః యావాకాయధావిధగుణోభజతేభవంతం తావాం
 స్తథావిధగుణస్తదగీనవృత్తిస్సంశ్లిష్య సిత్యమిహతేనసమా
 నథర్కా” ఇత్యాదయః (శుచిః) ఇప్పడిఉపకరికుమిడ
 త్తిన్, ఒరుప్రయోజనత్తైకగణిశీయాలే, వెటుంపుటత్తి
 లే వుపకరికుంభావశుద్ధియై చొప్పల్లుగిడు. “యోర్ధేశు
 విస్సహిశుచిః” నిత్యసంసారియై స్వసమ్బంధమేహేతువా
 నిత్యసూరిగలోడే యెరుకోర్వైయాకరవల్ల పావన
 క్షతైచొప్పల్లుగిటతెన్నవుమాం. “పావనస్సర్వలోకానాం

౪౮ శ్రీయాశవద్వార్స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

త్వమేవరఘునద్వన" కర్మకాండే - " భక్తిరష్టవిధాహ్యే
 షా యస్త్విష్టేచ్ఛేపివర్తతే - సవిప్రేద్వైమునిశ్రీమాన్
 సయతిస్సచపణ్డితః - మయాపూజ్యస్సదాచాసౌ మధ్యక్షః
 శ్వపచోపియః - తస్మైదేయంతతోగ్రాహ్యం సచపూజ్యో
 యథాహ్యహం". (మృదుః) సంశ్లేషత్తిలిప్పడియిరుకిరి
 వన్, ఇవర్ గళీ విశ్లేషత్తిలిలాశ్రిమాట్టా నెన్దిటతు. ఆత్మగు
 నిప్రకరణమూకైయా లే, మానసదౌర్బల్యత్వైచ్చొల్లుగిటదు.
 "నైవదంశౌకానమశకాన్" "నజీవేయంక్షణమాపి" "అవ
 గావ్యర్థవంస్వప్నే". (దయాళుః) ఆశ్రితవిషయదుఃఖ
 త్తిలసహనాయురుకైర్. దయై-పరదుఃఖాసహత్వం. "సప
 కాకీనరమేత" "వ్యసనేషుమనుష్యాణాం" ఇనుసర్వసా
 ధారణమానాన్, ఆశ్రితవిషయత్తిల్ కృపైఅవాఙ్మనస
 గోచరమితే. "ప్రియోహిజ్ఞానినోత్కర్థ" మితి. "స్త్రీప్ర
 వృష్టేతికారుణ్యత్". " సతంనిపతిత" మిత్యాది (మధు
 రః) నిర్థయనానాలుం పడవొణ్ణాదస్వారస్యత్వై చొల్లుగి
 రదు. నానావిధరుచికళాన జన్తుకళ ఘకు అవ్వవర్
 నిలైగళితే యనియనాయురుకైర్. "రసోవైసః" "పష.
 హ్యేవానందయాతి" "రసగ్ హ్యేవాయంలభ్యానందీభ
 వతి" ఇత్యాదయః (స్థిరః) ఇప్పడిసర్వరసికనాయురుకిరి
 వన్పకళిలే, అల్పానుకూల్యం పణ్ణినార్ కు తనక
 న్తరణ్ణరానాన్ పరోధిగళానాలుం అవర్ గళాలప్రకంప్య
 నాయురుకైర్, "నత్యజేయంకథంచన" " అభయంసర్వ

(౫) శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౪౯

భూతేభ్యః" "ఎన్నడియారదుశేయ్యార్". (స్థిరః)
 ఆశ్రితరుడైయప్రాతికూల్యంగళాలుం, అవికృతరా యి
 రుకుగమెస్తుమాం. (సమః) ఆశ్రయికుగమిడత్తిల్
 జ్ఞానవృత్తాదిగళిల్ కుత్తైన్దిరుందార్ గళేయాకిలు, మా
 శ్రయణీయత్వే సమరాకై. "సమోహంసర్వభూతేషు"
 "ఈడుపెడుప్పమిలీశణ్" "కొళ్ళే కైకళామైయిలాతాణ్".
 (కృతీ) కర్తుముద్యుక్తవాణ్. ఇప్పడిఆశ్రయిత్తాల్ అవర్
 గళుడైయకర్తవ్యాంశ మెల్లాంతనక్కే యనుష్ఠేయ మె
 ణ్ణిరుకుం. ఆదికర్తణీక్తుః. అధవా, ఆశ్రితర్ గళి తన్నై
 లభిత్తాల్, ఇహన్దవర్ గళి పెరిగ్రారాయరుకై యన్ణి
 కే, తణ్ పేతాయరుకై. "అభిషిచ్యచ" "తవచార్ధః
 ప్రకల్ప్వతే". (కృతజ్ఞః) ఇప్పడితానవర్ గళుకుగ ఎల్లావు
 పకారణ్ణైప్పణ్ణినాలుం, అవర్ గళి అడియిల్ పణ్ణిన అ
 ల్పానుకూల్యత్తైకుగ వాలాకనినైత్తిరుకుమ్. అవర్ క
 ల్ పణ్ణి మపకారముమరియాణ్. "అవిజ్ఞాతాసహస్రాం
 శుః" తాణ్ పణ్ణిన వుపకారముమరియాణ్. "ఋణంప్రవృ
 థమివమేహృదయాన్నాపసర్పతి" ఎన్ణిరుకుగమవణ్. అ
 వర్ గళి తిఱత్తిల్ తాణ్ శేయ్యప్పేతాత కుత్తైయై నినై
 త్తిరుకుగమెస్తుమాం. "శిరసాయాచతః". (త్వమసి)
 ఆశ్రయత్తిల్ నలగ్గల్ గుణం పెతాతపడియిరుకుగ మెన్ను
 దల్. ఇగ్గుణగ్గళుంతన్నైప్పరినిఱం పెటుప్పడి స్పృహణి
 యమా యిరుకుగమెన్నుతల్. (స్వభావతః) ఇగ్గుణగ్గళి

శ్లో॥ ఉపర్యుపర్యబ్జభువోపిపూరుషాః

ప్రకల్ప్య తేయేశతమిత్యనుక్రమాత్ ।

గిర స్త్వదేకైకగుణావధీప్సయా

సదాస్థితానోద్యమతోఽతిశేరతే॥ ౧౯.

ఆవిద్యమెన్నుతల్, ఆవిద్యమ్- అవిద్యాకల్పితమ్. ఔపాధికమెన్ను లాకాదపడి నై సర్గికమెన్నిటదు. (సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః) ఎల్లాగుణజ్ఞభుంకల్యాణమాయ్, నిరతిశయభోగ్యజ్ఞభుమా యనుభవిక విశ్రిద్వార్ కుక కతైకాణవౌణ్ణామైకోగరు కడలెన్టుమత్తనై యెన్నిటార్. “మతిక్షయాన్నివర్తంతే నగోవిన్దగుణక్షయాత్” ॥ ౧౮.

వ్యా.—ఉపర్యుపరి. ఇగ్గుణజ్ఞభుంకు సంఖ్యై యిల్లాతవోపాతి, ఓరోగుణజ్ఞభుంకు వధియిలై యెన్నిటార్. (అబ్జభువఃఉపర్యుపరి- తేయేశతమిత్యనుక్రమాత్ పూరుషాఃప్రకల్ప్య) తిరునాభీకమలత్తిలే అవ్యవధానేనపిఱన్సు, అవనోడేయోదిన చతుర్ముఖనుకుమేలే, అవనై మనుష్యకోటియిలేనిఱుత్తి, తేయేశతక్రమత్తాలే మనుష్యగన్ధర్వాది బ్రహ్మాన్తమాగ ఆనన్దావధిసిద్ధ్యర్థమాక బ్రహ్మకల్పైకల్పిత్తు. (ఏకైకగుణావధీప్సయాసదాస్థితాగిరః) ఆనందగుణమొన్డైయుం ఎల్లైకాణ్ నైయిలే ఇచ్చైచ్చియాలే ఉద్యోగిత్తు, సర్వకాలముంస్థితైకళానవైదికగీర్ కళానవై. ఏకైకవేదైయాలే, జ్ఞానానందానహమానయువత్వాది కల్పైనినైకిటదు. “సదాస్థితావేదగిరః” ఎన్టు, నిత్యత్వా

శ్లో॥ త్వదాశ్రితానాంజగదుద్భవస్థితి

ప్రణాశసంసారవిమోచనాదయః ।

భవంతిలీలావిధయశ్చవైదికా

స్త్యదీయగమ్భీరమనోనుసారిణః॥ ౨౦.

పారుషేయంకలై చ్చొల్లిశీత్రకపుమాం. వేదాక్షరరాశి
యెన్నాతే, వేదగీర్గలెన్నిఱతు “వేదశబ్దేభ్యపవాదా” ఎన్ని
ఱపడియా లే లొకికశబ్దజ్ఞుం వైదికశబ్దజ్ఞులొకై యాలేశొ
ల్లిగిఱదు. అవై అన్దగుణజ్ఞలైకగ్జ్ఞపడి యెన్నెన్నిల్, (నో
ద్యమతోతిశేరతే) ఉద్యోగదలై యానవితోక్తియి, మేల్
కాల్ వాణ్ణిత్తినవిత్తై. “ సైషానందస్యమీమాంసాభవతీ”
ఇత్యారభ్య, “ సమకోబ్రహ్మణఆనన్ద” ఇతి, “యువాస్యా
త్”. స్వరూపగుణజ్ఞుఁడుముపలక్షణమాతల్, యువత్వత్తా
ల్ వన్దతే జస్సెన్చొల్లుదల్. అధ్యాయకఇతిజ్ఞానం, ఆ
శిష్టఇతిశక్తిః, దృఢీష్టఇతివీర్యం, బలిష్టఇతిబలం, తస్యైవ
మిత్యైశ్వర్యం, “ తైయుధ్యతాతవయువత్వ ముత్తైర్గుణౌ
ఘేరిత్యాదయః॥ ౧౯.

వ్యా.—త్వదాశ్రితానామితి. కీత్తొచ్చొన్నగుణం
కళుక్కుభోక్తాకలొన వాశ్రితర్ పెరుమైయై యదుళి
చ్చెయ్గిఱార్. “అస్మిన్నస్యచతద్యోగంకాస్తి” ఎన్నివనా
లేవన్ద పెరుమైయై యుడైయవర్ కళళ విదువానాల్, అ
వపెరుమైయై పరిచ్ఛేదికలొవొణ్ణాదెన్నుమిడం కింపున
ర్యాయసిద్ధమన్తోవెన్నిరారెన్టుమాం. (త్వదాశ్రితానాం)

౫౨ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

బ్రహ్మాండరుద్రాదీనాం సనకాదీనాంచ. దేవరై దూరనిష్ఠు
అశ్రయికింఱ బ్రహ్మాదిగళ్, సృష్టిస్థితి సంహారంగళై
యుపదేశ క్రమత్తాలే పెరియ, సంసారవిమోచ నత్తై
యుంపణ్ణ శక్తరానపిఱు, అనన్యప్రయోజనరా యాశ్ర
యికుంఱమవర్కళ్ అవైరిణ్ణిచ్చెయ్యప్పార్ త్తాల్, లీలై
యాగానిష్ఠదు. ముక్తర్ దేవరోడే లీలారసనుభవికుంఱ
మ్పోదు సంకల్పత్తాలే జాత్యాదికళైసృష్టిత్తిఱే అనుభవి
ప్పదు. “సంకల్పాదేవనశ్రుతేః” “సంకల్పాదేవాస్యపిత
రస్సముత్తిష్ఠంతి” జగత్సృష్ట్యాదిపాప్తియిల్లామై పోకింఱ,
శక్తియిల్లామైయాలే తవిరుకిఱారల్లర్. ఆదిశబ్దత్తాలే,
అనేకశరీరాంతర ప్రవేశనియమనంకళైనినైకింఱదు. జగ
ద్వ్యాపారవర్జం. భోగమాత్రసావ్యలిక్టాచ్చ. అధ
వా, (జగదుద్భవస్థితిప్రణాశ సంసారవిమోచనాదయఃలీ
లాఃత్వదాశ్రితానాంభవన్తి) ముముక్షు సిస్సక్షయావి
ఱేసృష్ట్యాదికళ్. నిరతిశయభోగ్యతైయే స్వరూపమా
యిరుకంఱ, సంసారవిమోచకరెకాకిఱవిను అశ్రితార్థమా
కవిఱే. ఆదిశబ్దత్తాలే తదర్థమాక అనేకావతారజ్ఞళ్, తి
రుకుంఱరవైయి, అనేకవిగ్రహపరిగ్రహాదిగళ్. (విధయశ్చ
వైదికాః) “ఇదంకురుఇదంమాకార్షీః” ఎన్ఱు, స్వతంత్ర
మాన వైదికవిధికుంఱ. (త్వదియ్యగంభీర మమోనుసారి
ణః) అనన్యప్రయోజనరాయాశ్రయి త్తవర్ గళుడైయ గం
భీరమానమనస్సై విశేల్లానిష్ఠన. మనస్సుకుంఱ గామ్భీ

శ్లో॥ నమోనమోవాఙ్మనసాతిభూమయే

నమోనమోనాజ్ఞనసైకభూమయే-

నమోనమోన న్తమహావిభూతయే

నమోనమోన స్తదయైకసిన్ధవే॥ ౨౧.

ర్యమావదు - క్షుద్రమానవిశ్వర్యాదిగళితే కాత్ తాహ
తే, అనన్యప్రయోజనమాగై. “బ్రహ్మవాదినౌవదన్తి”
“స హివాచవాస్య సఃపారాశర్యః”, “ఏతత్ర బ్రాహ్మణా
స్సుంమర్శినః” ఇత్యారభ్య, “యథా తేతత్ర వర్తేరక తథా
తత్ర వర్తేధాః” “ని నైతో టుంగో ట్లుంతో టుం నెంచిడిం
దుకుం” ఎష్టు భగవద్విషయత్తి లివ్వళవు అవగాహియా
తార్ కుక్, “నిధిధ్యాసితవ్యః” “విజ్ఞాయ ప్రజ్ఞాంకుర్వీత”
“ఆత్మానంద్యాయథ” ఎష్టు, విధికిరి అతిరే. త్వదియ్యమా
న గంభీరమనైనై అనుసరియా నిష్టన వెష్టుమాం. “శ్రు
తిస్త్యుతిర్మమైవాజ్ఞా” || ౨౦.

వ్యా.—నమోనమ ఇతి. ఇదుకుగీరీ శ్రీశ్వర
 నుడైయ స్వరూపతాల్ వద్ద వుత్తుకుగం, ఉభయ
 విభూతియోగతాల్ వద్ద వైశ్వర్యత్తుకుగం, గుణోత్కర్ష
 తాల్ వద్ద నీర్ మైకుగంతో శ్రీతి, “జితస్తే” ఎష్టు శ్వేత
 ద్విపవాసికలైప్పిలేయుం, “నమః పురస్తాదధపుష్టతస్తే”
 ఎన్నిట అద్దుననైప్పిలేయుం, “యారు మోర్ నిలమైయనె”
 ప్ప ఆహ్వానైప్పిలేయుం, శరణ్యనుడైయ పెరుమైయై
 యనుసన్నికిరణార్. ఇతుకుగమున్బు ప్రాప్యస్వరూపంశో

ix శ్రీమహాభక్తార్చనామ్యంత్యము.

గ్లిమ్మ్రాయ్, ఇతిల్, ప్రాప్తావిః స్వరూపంచొల్లుగిటదెస్తు
మాం. కీర్తశరణ్యస్వరూపంచొల్లిమ్మ్రాయ్, మేల్ శొల్లప్ప
గుగిట శరణాగతియై యితీలేప్రస్తాపిక్కిరతారెస్తుమాం. వా
చ్చనసాతిభూమయే నమోనమః, ఎత్తనైయేనుం జ్ఞానా
ధికరుం స్వయత్నత్తాల్ అఱియప్పకాల్ లవర్ గళుడైయ
వాచ్చనస్సుక్క భూమియాయరుక్కిర అ వునకుర. “యతో
వాచోనివర్తంతే” “యన్నాయంభగవాన్ బ్రహ్మజానాతి
పురుషోత్తమం” నమః ఎస్తు అహంకారమిల్లద స్వరూ
పత్తైచ్చొల్లుగిటదు. “అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిః” “అహంపి
నమమ” ఇత్యారభ్య, “ఇత్యేవంమమతాయోజయన్తి
అతోనమఇతి” “ద్వ్యక్షరస్తుభవేన్మృత్యు స్త్ర్యక్షరంబ్ర
హ్మణఃపద” మిత్యాది. నమశ్శబ్దం - పర్యాయమాకైయా
లే శరణాగతియై ప్రస్తాపిక్కిరదాగవుమాం. వీప్సెయా
లేఅండస్వభావగుతుక్కుతోమ్మి వరుళిచ్చేయ్గితార్. “స
కృత్తేనమః ద్విస్తేనమః” ఇత్యారభ్య, “సహస్రకృత్వస్తే
నమః అపరిమితకృత్వస్తేనమః” ఇత్యాది. (వాచ్చనసైక
భూమయేనమోనమః) నీకాట్టకాల్ గ్బారుడైయ వాచ్చన
స్సుక్క భుక్తే నిలమాయరుక్కిర అ ఉనకుర, “భవన్తి
భావాభూతానాం మత్తపవపుధగ్విధా” ఇత్యాది. (అనం
తమహావిభూతయే) అపరిచ్ఛేద్యోభయ మహావిభూతిక
నాయరుక్కిర అ ఉనకుర వాచ్చనస్సుక్క భుక్త భూమి
యాకైక్కడి, అపరిచ్ఛేద్య మహావిభూతికనాయరుక్కిర అ

శ్లో॥ నధర్మనిష్ఠోస్త్రినచాత్మవేదీ

నభక్తిమాంస్త్యచ్చరణారవిందే ।

అకించునోఽనన్యగతిశ్శరణ్య

త్వత్పాదమూలంశరణమ్ప్రపద్యే॥ ౨౨.

ఉన్నైవాన్యనస్సుకకళుకేక కభూమియాంబడిప్పణ్ణ మప
రిచ్చేద్యతయై కొగరు సింధువాయిరుకిరిజ వునకుగ.
“యదిశక్తోఽపిగచ్ఛత్వం” ఎన్ఱు సర్వశక్తియై వోరిడచ్చి
యైకొగండు పరిచ్చేదికకలంపడి యితే కృపైయిను
జైయనిరవధికత్వం॥ ౨౧.

వ్యా. — నధర్మనిష్ఠోస్త్రి. తమ్ముడైయ అధికారత్తై
చ్చొల్లికొగండు, ప్రస్తుతమాన ప్రపత్తియై ప్రయోగిక్రి
తార్. కీర్తచ్ఛొన్న ఉపేయానుకూలమాన ఉపాయత్తై
యనుష్ఠిక్రిజ తెన్ఱుమాం. కీర్త, త్వాంశీల, ఉల్లంఘితఎన్ఱిజ
విడత్తిలేదుష్ప్రకృతికల్ ఉణ్ పెరు మైయైయరియార్ కల్,
సత్ప్రకృతిగళటివార్ క శెన్ఱాల్ “నమోనమః” ఎన్ఱిజశ్లోక
త్తిలే స్వరూపత్తైపరతంత్రమాక ఉణ్ న్దవనుకే యివ్వి
షయం పాప్యమావదు. స్వతంత్రనుకుగ పాప్యవన్
రెన్ఱిజదు. ఆశ్రయికుగమిడత్తిల్, స్వశక్తియైకొగండా
శ్రయికుగంవిషయమన్ఱు; తన్నుడైయ ఆకించిన్యత్తై మున్ఱి
ట్టుకొగం డాశ్రయికుగంవిషయమెన్ఱితార్. (నధర్మనిష్ఠో
స్త్రి) ధార్మికనావే నెన్ఱితేనల్లే. నాస్తికనెన్ఱితేనల్లే,
ధర్మస్తిల్ నిష్ఠాయుడైయేనల్లే. శిలర్ ధార్మికనెన్ఱు నిన్ఱై

౫౬ శ్రీయోగవహ్దార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం

కైకకుం, నానుమనకునా మైయుండెన్టు భ్రమికైక
కుం, తానేశిలప్రవృత్తియానిష్ఠానాగిల్ తానేశేయతి
దుగవెన్టు నీకైవిడుగై కుంవేండువడుండి తనై; ఉకతిరు
వడికలై పాపికైకకు హేతువాంపడియైన ప్రవృత్తి
యిల్ నిఘైయిలైయెకగై. (నచాత్తవేదీ) అత్తుదర్శనంపణ్ణి
ప్పీరుమవర్ గలైప్పోలేశొల్లి నిర్బుద్ధితిలేక, కర్తయో
నుస్తానత్తా లే క్షీణపాపనానవనుకు అత్తయాధాన్యద
ర్శనమాయిరుక్క, అతిలైయన్టుపోదే, తత్సాధ్యమానజ్ఞా
నమిల్లా మైఅర్థసిద్ధమాయిరుక్క, జ్ఞానమిలైయెన్ఱిఱదు, “బ
హునామ్ జన్మనామ నైజ్ఞానవా” నెన్టు, జన్మాంతరసంస్తా
రత్తా లేజ్ఞానంపిఱక్కలామితే ఎన్నిల్, అదువుమిలై యెన్ఱి
టార్. (త్వచ్చరణారవిందేనభక్తిమాక) ఇవాన్ త్తువుకు
నాధనాయిరున్టుళ్ళ ఉన్నుడైయ నిరతిశయభోగ్యమాన
తిరువడిగళి లనవరతభక్తియై యుడైయవనల్లెక. కర్త
జ్ఞానంగలైఅంగమాగవుడైత్తానభక్తియంగంతా నిలైయన్టు
పోదే, యదువుమిలైయన్టోవెన్నిల్, పూర్వోక్తప్రకార
త్తా లే జన్మాంతరసంస్తార ముతవియుండాగలామితే
యెన్నిల్, అదువుమిలైయెకగై. “కుళిత్తుమూన్టునలై”
“నోశ్రిణి నొన్బు” “కత్తివగళ్ళ వికశెన్టై” న్టుం. (అ
కించనః) యివైయిలైయెన్ను మనుతాపమెన్ను, ఇవై
యుంధాకైకుఱుప్పాన అత్తుగుణమెన్ను, అధికారిశక్తి
వాంఛాదిక లేన్ను యివైశ్రిణి యుడైయేనల్లెక. (అన

శ్లో॥ ననిందితంకర్మతదస్తిలోకే

సహస్రశోఽయన్నమయావ్యధాయ ।

సోఽహంవిపాకావసరేముకుంద

క్రద్వామిసమ్ప్రీత్యగతిస్తవాగ్రే॥ ౨౩.

న్యగతిః) ఇప్పడి నమ్మేక్కిట్టుకైకుగ కైముదలిల్లాయాగి
ల్, పుటంపేరక్షకరాయిరుప్పర్ వకగలిలేపోనాలోకే
న్నిల్, పుటంపాటు పుకలిల్లెయెన్నుతల్, “ఉన్నైవిట్టొ
న్ఱమాశ్రికిర్ కిన్ఱి లే” నెన్ఱిటపడియే, ఉన్నైయొట్టియచ్చె
ల్లాతవ నెన్నుదల్. (శరణ్య) తమ్పకగల్ ముతలిల్లాతా
ర్ఘంశరణవరణార్వరితే. (త్వత్పాదమూలం) “మామేకం
శరణంప్రజ” ఎన్ఱు దేవర్ తిరువడికలైమూలమెన్ఱిటదు, సౌల
భ్యాదిగుణజ్ఞలైయుం ఇతరావయవజ్ఞభుమొట్టియ తిరువ
డిత్తామరైకలైయేనినైకిటదు. (శరణంప్రపద్యే) విరోధి
నివృత్తిపూర్వకమాన కైజగర్యసిద్ధికుగ ఉపాయమాక
వధ్యవసికితే. “ఉపాయేగృహరక్షిత్రోః, అహిర్బు
ధ్యసంహితైయిలేయితినుడైయ స్వరూపంశొల్లుగిటదు.
“అహమస్మ్యపరాధానామాలయః”. శ్వేతాశ్వతరే, యో
బ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం”. ఇంద్రశ్లోకత్తాల్ అధికారిస్వ
రూపముం శరణాగతిప్రయోగముం చొల్లిశ్రీగ్రమ్ముత్తు॥ ౨౨.

వ్యా—ననిందితం. అనుకూలజ్ఞలైయెన్ఱువెటుకగ
వేడ్డా, ఉడ్డానయోగ్యలైయు ముక్కికగ వశీగ్రననిషిడ్డానుష్ఠా
నంకలిల్లెయాకిల్, నక మైకలైయుడ్డాకి పురుషార్థత్తైయుం

శ్లో॥ ననిందితంకర్మతదస్తిలోకే

సహస్రశోఽయన్నమయావ్యధాయ ।

సోఽహంవిపాకావసరేముకుంద

క్రద్వామిసమ్ప్రీత్యగతిస్తవాగ్రే॥ ౨౩.

న్యగతిః) ఇప్పడి నమ్మేక్కిట్టుకైకుగ కైముదలియైయాగి
ల్, పుటంపేరక్షకరాయిరుప్పర్ వకగలిలేపోనాలోకే
న్నిల్, పుటంపాటు పుకలిలైయెన్నుతల్, “ఉన్నైవిట్టొ
న్ఱమాశ్రికిర్ కిన్ఱి లే” నెన్ఱిటపడియే, ఉన్నైయొట్టియచ్చె
ల్లాతవ నెన్నుదల్. (శరణ్య) తమ్పకగల్ ముతలిల్లాతా
ర్ఘంశరణవరణార్వరితే. (త్వత్పాదమూలం) “మామేకం
శరణంప్రజ” ఎన్ఱు దేవర్ తిరువడికలైమూలమెన్ఱిటదు, సౌల
భ్యాదిగుణజ్ఞలైయుం ఇతరావయవజ్ఞభుమొట్టియ తిరువ
డిత్తామరైకలైయేనినైకిటదు. (శరణంప్రపద్యే) విరోధి
నివృత్తిపూర్వకమాన కైజగర్యసిద్ధికుగ ఉపాయమాక
వధ్యవసికితే. “ఉపాయేగృహరక్షిత్రోః, అహిర్బు
ధ్యసంహితైయిలేయితినుడైయ స్వరూపంశొల్లుగిటదు.
“అహమస్మ్యపరాధానామాలయః”. శ్వేతాశ్వతరే, యో
బ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం”. ఇంద్రశ్లోకత్తాల్ అధికారిస్వ
రూపముం శరణాగతిప్రయోగముం చొల్లిశ్రీగ్రమ్ముత్తు॥ ౨౨.

వ్యా—ననిందితం. అనుకూలజ్ఞలైయెన్ఱు వెటుకగ
వేడ్డా, ఉడ్డానయోగ్యలైయు ముక్కికగ వశీగ్రననిషిడ్డానుష్ఠా
నంకలిలైయాకిల్, నక మైకలైయుడ్డాకి పురుషార్థత్తైయుం

శ్లో॥ నిమజ్జతోఽనస్తభవార్ణవాస్త

శ్చిరాయమేకూలమివాసిలభః -

త్వయాపిలబ్ధంభగవన్నిదానీ

మనుత్తమంపాత్రమిదందయాయాః॥ ౨౮.

దేవర్ పక్కల్ గుణహానియైశ్శంకికుఁవచ్చడి సాధనానుష్ఠానవృత్తి ఫలమైతాతారైప్పోలే కూప్పిడానిన్దేళా. (తవార్) “హీరేషాహిమమాతులా” వీనిఁ దేవర్ తిరుమున్నే.

వ్యా.—నిమజ్జతః ఉన్నుడైయపూర్వవృత్తి యిదువాయిరుక్క, క్రందామియెన్టు నంకుమీమోలే కూప్పిడువదెత్తాలేయెన్న, సంసారార్ణవత్తిలే అఱ్ఱున్దుగిఁజనెకుక్క, నిర్దేతుకకృపైయాలే ఉణ్ణవాశియై యటివితాయ్. “కూశంశెయ్యాదుకొణ్ణాయెన్నై కూవికొణ్ణాయ్ వన్దన్దో” ఎన్దిఁజడియే, పాఱ్ఱాయత్తాలే ఉణ్ణతిరువడిగలైపాపిక్కైకుక్కమ్, అంతకృపైయే హేతువెన్టు దయైకరత్వత్వత్తాలే కూప్పిడుగితే నెణ్ణిఱార్. ఎనకుక్కదేవరైలభీక్కై పెఱాప్పేతానాప్పోలేయితే, దేవరుడైయకృపైకుక్కమెన్నుడైయ లాభమెణ్ణిఱార్. (అనంతభవార్ణవాంతర్ నిమజ్జతః) (అనంతః) త్రివిధపరిచ్ఛేదరహితః. ఎన్నుడైయ సంసార తైపరిచ్ఛేదికిఁలుమ్, దేవరుడైయ ప్రభావ తైపరిచ్ఛేదికిఁ వొణ్ణాదెణ్ణై. (భవార్ణవ) విశేషణమాయ్ కరై కాణవొణ్ణాత సంసారార్ణవత్తిలే, “అవారార్ తులైయెన్దులై నీర్ కుడలుశ్శుంతు” మెన్దిఁజడి

౬౦ శ్రీయాశవన్దార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ అభూతపూర్వం మమభావికింవా

సర్వం సహే మే సహజం హి దుఃఖం ।

కింతుత్వదగ్రేశరణాగతానాం

పరాభవో నాధనతే నురూపః॥ ౨౫.

యే అమృష్టగిఱ వెనకెక్కి న్నవుమాం. ససకాదిక లైప్పోలే కణ్ణుశీటి లేయిరుండేనో. (చిరాయ) అనాదికాలమెల్లా మమృష్టగిఱ వెనకు అమృష్టకైయొక్కయ పరిహారంపా ర్ కక వటియాదవెనకు (కూలమివలభోసి) “ఉకాపేర రుళాలక్కరైయేటి” యెన్నుంపడియే అమిక్తృష్టగిఱవిడత్తి లే కరైకాట్టినాప్పోలే లబ్ధనాగానిష్టాయ. (త్వయాపిల బ్ధం) దేవరాలుంలభిక్కప్పట్టదు ఎనకు దేవర్ పెతాప్పే తానాప్పోలేయితే, ఎతిర్ చూత్రిల్ పుక్కుత్తిరింద దేవ ర్ కుక్కు మివ్వస్తు. (భగవత్) జ్ఞానాదిగుణపూర్ణరాన దే వరుడైయ పేతెన్నుమిడం నానేవొల్ల వేణుమో వెన్గై. (ఇదానీం) దేవరుంనన్నైయశీతి విడవేండుంపడియాన దు ర్థలైయిలే. (అనుత్తమంపాత్రం) ఉత్తమోత్తమమాన పాత్రం. (ఇదం) రత్నకాపేత్తైక్కు యినియిలైయెన్టు మి వ్వస్తు. (దయాయాః) రత్నవిషయముండాకిల్ తానుం డాం దేవర్ దయైక్కు॥ ౨౪.

వ్యా.—అభూతపూర్వమితి. నంపక్కల్ న్యస్తభర రాయరుక్కిఱవుమకు, “తత్తస్యసదృశంభలేత్” ఎన్ని టపడియే, కండిరుకైక్కు స్వరూపమాయరుక్క, ఇక్కినేనిర్బ

(౬) శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౬౨

స్థికకక డవీరోవెన్న, ఎన్నుడైయ వనర్థతై పరిహరికక
 చ్చొల్లుగితేనల్లేక, ఆశ్రితరుగ విషయజ్ఞళాల్ పరుం పరి
 భవం రక్షకరానదేవరుగ తేజోహానియెన్టు అత్తైప్పరిహరి
 కకచ్చొల్లుగితేనెన్ఱిఱార్. (మమఅభూతపూర్వం భా.
 వికింవా) నరకగర్భవాస జననమరణక్షేతాదిక లే యా
 త్రైయామ్ పోన్దవెనకుగ, ముకపు అనుభూతమన్త్రి కేగ.
 యిని అనుభావ్యమాయరుప్పనొరు దుఃఖముండో. కింత్తే పే.
 (సర్వంసహ) ఆధివ్యాధికల్, పరపరిభవం, శీతోష్ణాదికల్
 తద్విశ్లేషజనితదుఃఖం, ఇవై శ్రిణ్దు యివర్ సహిక్కవల్ల రా
 య్ చ్చొల్లుకిఱార్లర్. ఆత్మానిత్యక, కాలమనాది, ఇవై
 శ్రిణ్దుప్పొలుత్తు ఉల్ కోతిపోలే నశియాదేకిడవ వాశ్చ
 ర్యతైకకణ్డుశొల్లుగితార్. (మేసహజంహిదుఃఖం) అనాది
 కాలంకర్త మే నిరూపకమాగపోన్దవెనకుగ, అతికఫలమా
 నదుఃఖముం, సహజమన్త్రి. (కింతు) పొలుకక వొణ్ణాతా
 మ్మణ్డు. (త్వదగ్రే) సర్వ శేషియామ్, సర్వత్రసన్నిహిత
 రాన దేవర్ ముకపే. (శరణాగతానాంపరాభవః) ఉక
 పకల్ న్యస్తభరరాయరుకుగ మవర్ కళుకుగ, శబ్దాది
 విషయప్రావణ్యత్తాల్ వద్ద ఎళివరవు, “ పావియేనైప్పల
 నీకాట్టిప్పడుప్పయో ” “కిటిచెయ్ లెన్నైప్పట త్తిట్టిన్నంకె
 డుప్పయో ” వెన్టు విషయసన్నిధియేతుడన్ఱి ఎళివరవా
 యితే అనన్యప్రయోజనర్ కిర రుప్పదు. బహువచనత్తా లే
 శొల్లుగిటదు, ఒరుత్తనుడైయ వెళివరవు సజాతియర్ కా

౬౨ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ నిరాసకస్యాపినతావదుత్సహే
మహేశహీతుంతవపాదపజ్జరజమ్ ।
రుషానిరస్తోఽపిశిశుస్తనన్థయో
నజాతుమాతుశ్చరశౌజిహాసతి॥ ౨౬.

కవన్దదేశానై. “ఎంగనుం తేటువరుమరే” నిజపడియే, ఈ నకుకైపుకున్దవర్ గళు మున్నుడైయరక్షణత్తిల్ అతిశం కైపణ్ణువార్ గళెనై. (నాథ)ఇదు తన్నరళునాడాకిల్, దేవరుగ వరువదుణ్డో. ఉడమై నొవుపడుగై వుడైయవను కై లివరవన్డొ. (తేనానురూపః) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఏన్టు దేవర్ కునురూపమన్టు. అతుతనక్క సహ్యమెనై॥ ౨౫.

వ్యా.—నిరాసకస్యాపి. దేవరుడై యరక్షణాభావంతాల్ వన్ద తేజోహానియైయుంపారాదే, యెన్నెకైగ విడుమెన్టుం, నాకొడప్పార్ క్కిరితే నెన్టుమ్, తన్నుడై యఅగతికత్వంతా లే తమ్ముడైయమహావిశ్వాసత్తై యావి పుగికికై తార్. (నిరాసక స్యాపి) రక్షకత్వంస్వరూప మాయరుక్మి అ దేవర్, నిరాసక రాక ప్రసంగమితై. ఇప్ప పప్పట్టదేవర్ నిర్గుణరాయ్ నిరాసకరానాలుం. (తవపాపంకజంతావద్ధాతుంనోత్సహే) రక్షకముమాయ్, పాపైముమాయ్, భోగ్యముమానతిరువడిగలై, నాకొముంతర మున్నెన్టిట్టు జీవికగ్రాశైప్పణ్ణుగిటిలేక. “ కంఠారికత్త వనిపే కాదలన్టాక శెయ్దిడినుం కొణ్డైనైయగ్గాలటియా

కులమకల్మషోలే" ఎన్టు దేవర్ రక్షకరన్ధ్రియిలే యొక్కి
 ద్దొలుం, పుటమ్బుపోక్కిరైయెక్కానై. (మహేశ) "తమీ
 శ్వరాణాంపరమంమహేశ్వరం" "ఈశ్వరీమ్ సర్వభూతా
 నాం" ఎన్టు జ్ఞోట్టుగిటపడియే, నిరుపాధికనిర్వాహక నా
 నవనే. సంసారత్తిల్ బన్ధంగల్మషోలే, కర్మోపాధికబన్ధమా
 య్ పుటమ్మేపోయుజ్జీవిక్కిరై తేనో. "సుహృదం సర్వభూ
 తానా" మెన్టుం "సర్వేషామేవలోకానాంపితామాతా చ
 మాధవః" ఎన్టుం, నిరుపాధికమానపరిపుం, సమ్బన్ధముం, పు
 టంపేయున్దాయ్, దేవరై విట్టుప్పోయుజ్జీవిక్కిరై (స్తనం
 ధయశ్శిశుఃకురుషానిరస్తాపి) స్తన్యమేధారకమాన శిశువాన
 దుజననియా లే క్రోధమడియాకకైరై విడప్పట్టాలుం, స్వర
 తుణత్తిల్ శక్తియిన్దికేరై తదేకరత్యమాన దళైయొచ్చి
 ట్టుకిటదు. ఇవ్వాత్తవస్తు ఈశ్వరైకరత్యమాయ్, నిత్యస్త
 నంధయమాయితే యిరుప్పదు. "అరిశినత్తాలీన్ద తాయక్కి
 డినుంమశీరివల్ తన్నరుల్ నినైంతేయ్ముక్కుళివి" "ఈ
 న్దతాయె" న్దుం "అరిశిన" మెన్టుం విరుద్ధధర్మమేకాశ్రయ
 త్తిల్ సంభవియాదెక్కానై. పితాపుకుఃపితార్థమాగ క్రో
 ధంసంభవిక్కిరైలుం, మాతృవిషయత్తిల్ క్రోధసంభావ
 నైయిలైయితే. (జాతు) కృత్తైయానపోతోడు, ఆదరిత్త
 పోతోడువానియట. (మాతుశ్చరణౌజిహ్వసతి) కైయా లే
 తల్లుకైయట్టికేరై, కాలాలేతల్లిలు మన్దకాలైక్కట్టిక్కుల్లు
 మత్తనైయొక్కియ, పుటంపేపోగప్పారాదాప్పోలే॥ ౨౬.

శ్లో॥ తవామృతస్యద్వినిపాదపజర జే

నివేశితాత్మాకథమన్యదిచ్ఛతి ।

స్థితేఽరవిదేమకరందనిర్భరే

మధువ్రతోనేతూరకంహివీక్షతే॥ ౨౭.

వ్యా — తవామృతస్యద్విని. ఎన్నడైయ వనస్య
గతిత్వత్తాల్ విడమాట్టాదవళవేయో, దేవర్ భోగ్యతై
యిలేయఘ్రుద్దినమనస్సుం వేటొన్ఱిల్ పోగమాట్టాదెఱి
తార్. (తవామృతస్యద్వినిపాదపంకజే) పాప్తముమా
య్, భోగ్యముమాన దేవర్ తిరువడికళిలే. “ విష్ణోఃపదేప
రమేమధ్వపుత్నః ” “ రసోవైసః ” “ తేనేమలరుంతిరుప్పాత ”
మైష్ఠ శృతిసిద్ధమితే ఉన్నడైయభోగ్యతై. (నివేశితా
త్మా) దేవరుడైయ నిర్దేతుకమానప్రసాదత్తాలే నివేశిక
పుట్టమనస్సానతు. అభోగ్యముమాయ్, అపాప్తముమా
న హేయవిషయజ్ఞళిలే పఱికిప్పొన్దమనస్సు, సూరిభోగ్య
మాన దేవర్ తిరువడికళిలే అవగాహికుమోబ్బదు, దేవ
ర్ ప్రసాదమేవేణ్ణావో. (కథమన్యదిచ్ఛతి) “ మయ్యాస
క్తమనాః ” ఎన్నిఱపడియే, దేవర్ తిరువడికళిలే సక్తమాన
మనస్సుతద్వ్యతిక్తవిషయగ్తలై శ్రద్ధైపణ్ణుమ్బడి యెజ్జనే.
ఉఱవాశియైయు మఱిన్దవైత్తు, చైతన్యప్రసరద్వారమా
నశ్శతు, విషయాంతరంగలై వితుమ్బుమ్బడియెంగనే. (అర
విందేమకరందనిభారేస్థితే) సుఖస్పృశమాయ్, మధువా
లేపూర్ణమాన శెన్దామరైయానదు, భోక్తాకలైక్కు

శ్లో॥ త్వదఘ్నిముద్దిశ్యకదాపికేనచ
 ద్యుథాతథావాపిసకృత్కృతోఽజ్జలిః |
 తదైవముష్ణాత్యశుభాన్యశేషత
 శ్శుభానిపుష్ణాతినజాతుహీయతే॥ ౨౦.

అత్తవసర ప్రతీక్షమాన్యనిరగ. (మధువ్రతః) మధువే జీ
 వనమానపదార్థ మెన్నుతల్, మధుసమృద్ధమానవిడత్తిలే
 పరుకకకడవోమెక్కిట సంకల్పత్తైయుడైయపదార్థ మె
 న్నుదల్. (ఇత్యురకంసవీక్షతే) కిట్టుకైయేలరిదాయ్, కిట్టి
 నాల్ నాకుననైకగ పోరాదే, యిరుకిగ టముల్కిప్పువి
 లేశెన్టు, పణియాదొక్కిగైయన్తికేగ, కటాక్షిప్పతుంచె
 య్యాదు. (హి) ఇచపదేశికగ వేణుమో దేవరుగ, సం
 ప్రతిపన్నమన్టో. “ ఎంకుప్పోయుయ్ కేనిన్నికైయడియే అ
 డైయలల్లా” లెన్తిరాదో॥ ౨౧.

వ్యా.—త్వదంఘ్నిం. “ త్వత్పదమూలంశరణం
 ప్రపద్యే” ఎన్టు నీర్ పణ్ణినప్రపత్తి యెన్టు మమైయుమో
 షిరోధినివృత్తికుగ మభిమతసిద్ధికుగమెన్న, మసోవా
 కాగైయగ్గల్ మూన్టాలుంపణ్ణినప్రపత్తియెన్టుంవేణుమో.
 “బద్ధాంజలిపుటం దీనంయాచన్తంశరణాగతం” ఎన్టికా
 యికమాన వంజలివొన్టుమమైయాదో వెన్టితారితిల్. (త్వ
 దంఘ్నిం) నిరుపాధిక శేషియాన ఉన్నుడైయ నిరతిశయ
 భోగ్యముమాన్, సర్వసులభముమాన తిరువడికవై. ఇ
 త్తాల్ ప్రాప్యముమాన్ప్రాపకముమాన్, పాప్తముమా

యిగుకీఁజపడియై చొల్లుకిఁటదు. (కదాపి) ఇచ్చెఁఫిఁటన్ద
 సోదుకాలమెఁగ్గై. ఇత్తాల్, వసంతగ్రీష్మదిశుక్ల కృష్ణపక్ష
 పూర్వాష్టాష్టాపరాష్టాదికాల నియతియైయుండై యజ్యోతిష్టో
 మాదికళి లితుఁకుఁడైనవ్యావృత్తి. (కేనచిత్) ఇత్తాల్, త్రై
 ప్లికత్వ, గృహమేధిత్వ, కృష్ణకేశత్వ, వేదవేదాఙ్గవిద్యాధి
 కారనియమముడై యకర్కళిల్ వ్యావృత్తి. అగై యాల్
 సర్వాధికారమెఁగ్గై. (యథాతథా) ప్రకారనియమములైయెన్ని
 ఁదు. ఇత్తాల్, శాస్త్రీకళిల్ ప్రకారవిశేషనియమముఁడైన
 కర్కళిల్ వ్యావృత్తి. (వాఅపి) ఎఱ్ఱ వికల్పసముచ్చయ
 సూచకమాన అవ్యయంగళి ఇరఁడాలుం, ఒఱ్ఱిలే నియత
 మానకర్కళిల్ ఇతుఁకుఁడైన వ్యావృత్తి శొల్లుకిఁటదు. (సకృ
 త్కృతః) ఎఱ్ఱ యావజ్జీవాధికారమాన నిత్యకర్కవ్యావృ
 త్తి శొల్లుకిఁటదు. (అంజలిః) జాయాదిసహకారిసాపేక్ష
 మాన అశ్వమేధాదికళిల్ కాట్టి లితుఁకుఁడైన సుకర
 త్వం శొల్లుకిఁటతు. (తదైవ) దేశాంతరే కాలాంతరే దేహా
 న్తరే ఫలప్రదమానకర్కళిల్ వ్యావృత్తి శొల్లుకిఁటతు. (అశు
 భాన్యశేషతః) సర్వపాపశుభంములువలిఁడాతపడియేపొందై.
 “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఇత్తాల్ ఒరుపాపఁడు
 ఛొరు ప్రాయశ్చిత్తమాన ద్వాదశవార్షిక, సంవత్సరచా
 ద్రాయణ, కృచ్ఛాదికళిల్ వ్యావృత్తి. (ముష్ణేతి) “ముషస్తే
 యే” “వంచిత్తుముఁగిఁబున్దవిన్ద” “శుమ్మెనాదేకై విట్టోడి”

శ్లో॥ ఉదీర్ఘ సంసారదవాశుశుక్షణం

క్షణేన నిర్వాప్య పరాశ్చ నిర్వృతిమ్ ।

ప్రయచ్ఛతి త్వచ్ఛరణా రుణామ్బుజ

ద్వయానురాగా మృతసిన్ధుశీకరః॥ ౨౯.

యెట్లు పోన ప్రకారం తెరియాతోక్రిగై. (శుభానిపుష్టాతి) విరోధికలైపోకిగి విడుమళవట్టికేగి, అభిమతంగళాలే పూర్ణమాకుగం. బహువచనత్తాలే, పరభక్తి, పరజ్ఞాన, పరమభక్తి దేశవిశేషప్రాప్తి, భగవల్లాభ, పాప్తిఫలమానకైజగర్య, మివరిణ్ణిచ్చిల్లుకిఱుతు. ఇవరిణ్ణిల్ స్వర్గాదిగళాన ఓరొరుఫలజ్ఞలిలేనియతమానకర్తజ్ఞలిల్ వ్యావృత్తి. (నజాతుహీయలే) ఇత్తనైయుంకొడుత్తాలుం, తాకాకుత్తైయాతిరుకైగి. ఇత్తాల్, ఫలప్రదానత్తళవిలే క్షీణశక్తికమానకర్తజ్ఞలిల్ వ్యావృత్తి. “అంజలిః పరమాముద్రాక్షిప్రందేవప్రసాదినీ” “సుసుకంకర్తుమవ్యయం” క్రియారూపమానవంజలి. కుత్తైయాదిరుకైగియావతెన్నెన్నిల్, అనన్య ప్రయోజననాయ్ కొగ్గిణ్ణువజ్ఞిన అంజలియాకైయాలే, ప్రసన్ననానకుశ్వర నెల్లాం శేయ్తాలుం, ఒన్ఱుం శేయ్యాతానా యిరుకైగియాలే శొల్లుకిఱుతు. “ఋణం ప్రవృద్ధమివమే హృదయాన్నాపసర్పతి” “ఉన్నడియా రేకా శేయ్ వేనెన్ఱేయిరుక్తిన్” యెన్నకగడవతిత్తే॥ ౨౯.

వ్యా—ఉదీర్ఘేత్యాది. ఆయాసాన్యకమాన అజ్ఞలితాకావేణ్ణుమో, “శిర్దిప్పేయమైయు” మేగిఱిపడి

౬౨ శ్రీయాశపద్ధాన్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

యే మానసమాకవమైయాతో విరోధినివృత్తిపూర్వకమా
నపరమపదత్తైత్తరవేగిణి. ఇత్తాల్, దీనమేగిణి
మానసప్రపత్తియై శోల్లుగిణి. “నధర్మనిష్ఠోస్త్య”యేగిణి
విదువాచికప్రపత్తియామ్, “త్వదంఘ్రిముద్దిశ్య” ఎన్నిటదు
కాయికప్రపత్తియామ్, ఇతిల్ మానసప్రపత్తియెన్ను
మాం. అధవా, త్వదంఘ్రిమ్, ఉదీర్ణవేగిణి శ్లోకద్వ
యత్తాలే ప్రపత్తిఫలమాన పరభక్తియై శోల్లుగిణిదెన్ను
వుమామ్. (ఉదీర్ణసంసారదవాశుశుక్షణిం) కిళర్దే
టికిణిసంసారమాగిణి కాట్టుత్తియై. సంసారత్తైకాట్టు
త్తియాగవొల్లుగిణి దాహ్యమానకాట్టిలగ్నియై అవికా
వొణ్ణితాస్పలే, అవిద్యాదిగళుక్కిలకామిత్తనైయొళి
య, పరిహరికకవొణ్ణిదేనై. అత్తా, అదాహ్యమే
గిణి, లొకికాగ్నియాగిలితే. సంసారియై, “అసన్నే
వ” ఏగిణిపడియే, నగ్ధపటంపోలేయాకుమితే. (క్ష
ణేననిర్వాప్య) “అధనోభయంగతోభవతి” ఏగిణిపడి
యే, అస్పలేఅవిత్తు. “తదైవముష్టాతి” “క్షణేననిర్వాప్య”
ఎన్నం శోల్లుకైయాలే, ఫలత్తుకు అవ్వధికారికు విశం
బమిల్లైయేగిణి. “యతైషికాశూల మశ్నోప్రోతం
ప్రకూయేత” ఎన్నిటపడియే, ఇవకపట్టనోవై యివకవిరో
ధివర్గస్తోడేపోకు మీశ్వరనై. (పరాంచనిర్వృతిప్ర
యచ్ఛతి) ఒరుదేశవిశేషత్తిలే ఆనందైకరసనా యిరు
కుమిరుపై, తారానిర్కుం, “నిరంజనఃపరమం

శ్లో॥ విలాసవిక్రాంతపరావరాలయం

నమస్యదార్తికుపణేకృతక్షణమ్।

ధనస్తుదీయస్తవపాదపజర జం

కదానుసాక్షాత్కరవాణిచక్షుషా॥ ౩౦.

సామ్యముపైతి” “ మమసాధర్మ్యమాగతాః” “ సస్వ
రాట్భవతి” ఎన్నుం సుఖమితే. (త్వచ్చరణారుణాంబుజే
త్యాది) పాప్తనాయ, సులభనాన ఉన్నదైయ నిరతశ
యభోగ్యమాన తిరువడికళిలనురాగమాగిజ అమృతసాగ
రత్తిలే, ఒగుతివలై. అరుణపదత్తాలే, పరభాగరసమ్
శొల్లుగిజమ. అమ్బుజపదత్తాలేమేకమై, కుళిర్చి, నాశ్రిం
కళాల్ వందరసం. (ద్వయమ్) అన్యోన్యసదృశమాన
శ్రేణ్రియళుగాల్ వంద సారస్యం. ఇత్తాలనురాగ జనక
మాన తిరువడిగళెకై. (అనురాగ) తిరువడికళిలధ్వవ
సాయాత్మకమాన రుచియెన్నుతల్. ప్రపత్తిఫలమాయ్,
కైంకర్యోపకరణమాన భక్తియెన్నుతల్. ప్రీతికారితమి
తే-కైంకర్యం. (అమృత) స్మర్తవ్యవిషయసారస్యత్తాలే,
స్వయం ప్రయోజనమాయరుకైగ. అస్తియే వధ్యమాయి
రుకైగ. (సింధుశీకరః) “అతనిల్ పెరియవెన్నవా” వెకా
గిజపడియే, విషయానురూపమాన ప్రేమమెల్లాం వేండా
అభిమతసిద్ధికైకై॥ ౨౯.

వ్యా.—విలాసేతి. ఇష్టడివిళంబ హేతువిల్లాత సి
ద్ధోపాయత్తై పురిగ్రహిత్తవరాకైయాలే, క్రమప్రాప్తి

౭౦ శ్రీయాశవదార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

పశ్యేదే, త్వరై పేరికగ, “కూవికొగల్లుం కాలమిన్నం
కుటుకాదో” నెకాకితార్. ప్రపత్తిఫలమాన పరభక్తి
యాకై యాలే, “కనైకమల్ కాణ్ పదెన్టుకొల్ కణ్ కళై”
న్టుం “కాణకగరుమమెకణ్ణై” న్టుం శొల్లుకిటపడియే, ఎక
కణ్ణాలేకాణ్బదెన్నితా రెన్టుమాం. (విలా సేత్యాది) వీలై
యాగఆక్రమికగ పుట్టడతల్పుప్తరానదేవతైగ భుడైయయి
రుప్పిడన్టలైయుమ్, మరణధర్మకగళానమనుష్యాదిగ భుడై
యపిరుప్పిడన్టలైయు ముడైన్టాయిరుప్పళ్ళ విముఖరుడైయ
తలైయిలే అనాయా సేనశెన్నిరున్డుళ్ళ తిరువడిగభుక్తురువి
యుడైయార్ తలైయిలేయిరుక్తైపణియుండో. (వికాంత)
అన్యపరరానార్ పకగలిలే యోమేల్ విమలావదు, అనన్య
ప్రమాజనర్ పక్కల్ మేల్ విమలాకాదో. (పరావరాలయం)
వసిష్టచండాలవిభాగమన్త్రికేగ, ధూళిదానంపణ్ణిన తిరువడి
గళ్ళ. అత్తైయొక్కియచ్చెన్జిత వెనకగరితావదే. “సం మై
స్సరాణాం” ఎకాగిటకర్మభావనానిష్ఠరుమ్ “తవం శెయ్
దునాకముకనై పెమ్మిల్” నెకాకిటఉభయభావనానిష్ఠరుం
పెమ్మిపేతెనకగరితావతే. (నమస్యదార్తితుపణేకృతక్ష
ణం) పాపంగికమాకప్పిటంతవపదానంకిడకగకిడీర్ తిరువ
డికళిలే తలైశామ్ త్తారుడైయవార్తిగలై పోకుగైయి
లే కృతావసరమాయుళ్ళత్తై. ఆశ్రితరక్షణత్తిలే అవసరప్ర
తీక్షమాన తిరువడిగలైకాణ్ గైకుగ, “ కదానుసాతా
తగరవాణిచతుమా” ఎన్టుకూప్పిడవేణ్ణువదే. (ధనంమదీ

శ్లో॥ కదాపునశ్శుభరథాగ్లకల్పక

ధ్వజారవిద్వాజుః శవజ్రలాఙ్ఘనమ్ ।

త్రీవిక్రమత్వచ్ఛరణామ్బుజద్వయం

మదీయమూర్ధానమలజగరిష్యతి॥ ౩౧.

య్యం) “వైశ్ణవమానిషి” యెన్దిటపడియే యెనకుఁగఁ ప్రాశ్నముం, ప్రాపకమానదాయుశ్చత్తై. (తవపాదపంకజం) సర్వసులభముమా, యాశ్రితవత్సలముమాయ్, నిరతిశయభోగ్యముమాన తిరువడిగల్గె. (కదానుసాక్షాత్కారవాణి) త్రీవిక్రమాపదాన ధూళిదానత్తిలుం కాణప్పెఱాదనాఁ ఎన్టు కాణపిరుక్కిఁ తోఁ. విషయజ్ఞులిలే మణ్డిక్కిఁ డక్కిఁట సంసారిగల్గే నమవే యిరుక్కిఁ జడమకుఁ, నమ్మెయొక్కియ చెప్పిదపడిపుకిట నిటు త్రినోమాకిల్, ఒన్టుం శేయ్యాదా వైష్ణవే, కూప్పిడుకిట తెన్నెన్న; కణ్ణాలేకణ్ణ విడాయ్ తీరపిరుక్కిఁట వెనకుఁ, సంసారిగలి లారువ్యావృత్తిపణ్ణి స్తిరవమైయుమో. (చతుషా) ఒరు దేశవిశేషస్తిలే సదాదర్శనవృన్ణిప్పెఱాతే కాణవిడాయ్ త్తవెనకుఁ కణ్ణాలేకాణవేణుం॥ ౩౦.

వ్యా.—కదాపునః. ఇతిల్ కగణ్ణాలేకాణుమళవుం పాతామ. “పడికగళ వాకనిమిర్తనాపాదపంకయమే తలైకగణియా” యెన్టుం “కోలమామెఁచెన్నికుఁకమల మన్నకువైకత్తి” లెఁకిఁపడియే, ఉఁతిరువడికథాలే, యెఁతలైయై యలంకరికగవేణుమెన్దిఱార్. (కదాపు

౨౨ శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం.

నః) తిరువడిగళిలుండాన పాప్తియైయుం, సౌలభ్యతైయుం, భోగ్యతైయైయుం, అనుసద్ధిత్తు, అత్తాల్ వద్ద త్వరైయాలుం, విశిష్టహేతువిల్లాద ఉపాయతైపరిగ్రహిత్తువరాకైయాలుం, పిన్నైయెప్పొదు శేయవదెగితార్. (శంఖరథాంగేత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ విశ్వరూపకమా, యెత్తలైక్కా భరణమాన శంఖచక్రాదిలక్షణంగళాలే, లిఖితమాయశ్చతై. అవనుక్కైశ్వర్య సూచకముమా యాకర్షకముమానతిరువడిగళి సుబంధతైలేయివర్ తలైక్కు శేషత్వలక్షణముమా. యాభరణముమాయితే యిరుప్పదు. “పాదవిలచ్చనైవైగ్గా” నెన్నక్కాడ వదితే. (త్రివిక్రమ) గుణాగుణనిరూపణంపణ్ణాతే, తిరువడికళిల్ వైలక్షణ్యముంపారాతే, యెల్లార్ తలైయిలుంవైక్కుమవనలైయో. (త్వచ్ఛరణాంబుజద్వయం) ఇప్పుడిప్రాప్తనుమాయ్, సులభనుమాన ఉన్నుడైయ, నిరతిశయ భోగ్యమానతిరువడిగళి. (మదియ్యమూథానం) నరకహేతువాన పదార్థంగళికా కాల్ కాణ ప్రాధిత్తుప్పొంతవె తలైయెన్నుదల్. ఇదుక్కుప్రాప్త నాయ్ పొంతవె తలైయెన్నుదల్. పతివ్రతైక్కు మంగళసూత్రం పోలేయితే, శేషభూతనుక్కు తిరువడిగళి. మేమూర్ధ్వి భాతియెష్టుత తలైయిలే నీర్ మైక్కుడలాగ స్వసంబంధ మత్తలైక్కె శ్రీమాగ చొన్నార్. ఇంకుత త్సంబంధమే. యిత్తలైక్కు ఏశ్రీమెక్కితార్. స్వశేషత్వసిద్ధికాక॥ ౩౧.

శ్లో॥ విరాజమానోజ్వలపీతవాససం
స్థితాతసీసూనసమామలచ్ఛవిమ్ ।
నిమగ్నాభింతనుమధ్యమున్నతం
విశాలవక్షస్థలశోభిలక్షణమ్॥ 31.

వ్యా.—విరాజమాన. ఇంద్రశ్లోకంముదలాక, భా
వంతమెఱుగితి శ్లోకత్తశవుం, పర్వక్రమతా లే అవయవా
భరణాయుధ మహిషీ పరిజనపరిచ్ఛదజ్ఞభోత్తై చేర్చి
యత్తుకై యనుభవిత్తు, అనుభవజనిత ప్రీతికారితమానకై
జగర్వతా లే, ఉన్నైయకప్పిప్పదెప్పీతెనితార్. ఇతా
ల్ తమ్ముడైయ ప్రాప్యతైయరుళిచ్చెయ్కితార్. “వైకు
ణ్ఠేతుపరేలోకేశ్రియాసార్థంజగత్పతిః - ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యా
త్సాభక్తైర్భాగవతైస్సహ” ఎన్నిరే ప్రాప్యవస్తు విరుప్ప
దు. (విరాజమాన) ఇతిల్, తిరువడికలై త్తలైయిలేవై
కూ వమైయు మోవెన్న, అవ్వశవుపోరాతెన్ఱు సామా
న్యశోభైయై యనుభవిక్కితార్. (విరాజమాన) తిరు
నిఱత్తుక్కు పురభాగమానవత్తుగు. (ఉజ్వల) “మహా
రజతంవాసః” ఎఱిగిఱ స్వరూపతాల్ వన్ద బౌజ్వల్యం.
“ఉడైయార్ న్దవాడై” యెన్ఱు తిరువరైయిలేపూతా
ప్పోలే యిరుక్కిఱవత్తుగు. (పీతవాససం) “పీతకవా
డైయుడైయా” నెన్ఱు అత్తకేయన్ఱి కేఱ ఐశ్వర్యసూచక
ముమాయిరుడై. (స్థితాతసీ) అలరుకిఱపోతే శెవ్వి
యై యుడైత్తానకాయామ్బుప్పోలే యిరుక్తై; “అతసీ

శ్లో॥ చ కాసతంజ్యోకిణకరగైశ్శుభై
శ్చతుర్భురాజానువిశమ్భిభిష్ఠుజైః।
ప్రియావతంసోత్పలకర్ణభూషణ
శ్లథాలకాబన్దవిమర్శంసిభిః॥ ౩౩.

పుష్పసం కాశమ్” “కాయాంపూమలర్ ప్పిఱంకలన్న
మాటై”యెన్ఱు అభియుక్తరాక్షంకాల్ ప్పడుగిఱ నిలమితే.
(నిమగ్ననాభిమ్) “అవర్తఇవగంగాయాః” ప్పిఱపడియే
సౌందర్య వెల్లం శుక్లిత్తాప్పలే యిరుక్కిఱ తిరునాభియై
యుడైయవళ. “నన్దకమతలైకుగనన్ఱు మ్మిగియవుండి”
యెన్నకగ డవదితే. (తనుమధ్యం) “శిశిరిడైయుంవళివుం”
“తుడిశేరిడైయు” మెన్నకగ డవదితే. (ఉన్నతం) ఇవ్వ
డివాలు, ముడైయాలుం, అమ్మకాలుం, సర్వాధికనాయరు
కిఱవిరుప్ప శ్లోశ్రితిన్నడియిరుక్తై. (పిశాలేత్యాది)
విస్త్రుతమాన తిరుమార్ పిలే పిళక్లానిర్పదాన శ్రీవత్సవి
హ్నత్తైయుడైయవుడై॥ ౩౨.

వ్యా.—చ కాసతమ్. తిరుత్తోళ్ గళిల్ శౌర్యవీ
ర్యాదికలైయు, మ్మిక్తైయునుభవిక్కి తార్. (జ్యోకిణక
రగైః) “తమ్మిర్బురున్ద శార్ జ్ఞనాన్ తోయ్న్దవామ
జైగ” యోకిఱపడియే శ్రీశార్జ్జత్తిల్ నాణిత్తమ్మమ్మలే
అలంకృతమానతోళ్ కళ్; నాణిత్తమ్మం పెల్లావశ్రిరుగ
ముండాకైయాలే సవ్యసాచియోకై. ఆశ్రితవిరోధిగలై
యళియచ్చెయ్ద తమ్మమై ప్పియుడైత్తానతోళ్ కళ్. వీర
త్తమ్ము వీరభుజ్జళుకగ లక్ష్మరమితే. (శుభైః) “శుభే

నమనసాద్యాత" మెన్నమాప్సేలే ఆశ్రితసమృద్ధియే ప్ర
యోజనమాగ వెటుంపుఱ్ఱిలే పుపకరికుం తోళ్ గళె
న్నదల్. ఆశ్రితరుగ పాప్యమాన తోళ్ గళెన్నదల్.
(చతుర్థిః) కల్పకతరుపణైత్తాప్సేలే ఆశ్రితరక్షణమే వైరై
నిరాగ ప్పణైత్తపడి. (అజానుపిశంబిభిః) అజానుబాహు
వాయిటుక్తైయితే పురుషోత్తమలక్షణం. (ప్రియావళంసే
త్యాది) తిరుత్తోళ్ కళుకు, ఆశ్రితరక్షణమేయాత్రైయా
యిరుక్కొఱపడిశొల్లిశీలుకీర్త ; అదువేపవైచ్చయాగ ప్పి
రాట్టియై యణైక్కుప్పడి చ్చొల్లుగిఱదుమేల్. పిరాట్టితిరు
చ్చెప్పి మలరానపుత్పలమెన్న, కర్ణభూషణమెన్న, స్ప
ర్శతైలే తతగాలత్తిలే కించితాకుంచితమాన తిరుకుక్కు
ల్ కరిణ్ణయెన్న యివైశీరినుడైయ సమృద్ధితై కోగ్గట్
శొల్లుమవై యాయ్, అవైశీగ్రులేవిళక్ణాన్మళ్ళవనై. "సీత
యాశోభితంపురా" ఎన్నిఱపడియే, పీరభుజత్తైయితే పీరప
త్తయణైవదు. అల్లాతపోదు, సజాతియ్యైయానస్త్రీయై
యణైత్తవోపాదియితే. ప్రణయచిహ్నంగళుం, రక్షణచి
హ్నంగళుమితే తిరుత్తోళ్ గళుకు మాణ్ణల్యం. (చకా
సతం) ఇప్పడిప్పట్ట తోళ్ గళితే నారాయణప్రణయియాన
వనుకు ఔజ్వల్యహేతుకగళ్ళ ॥ ౩౩.

వ్యా.—ఉదగ్రేతి. తిరుత్తోళ్ కళుకునంతరమా
న తిరుకక్కుత్తైయుమ్ తదనంతరమానతిరుముకత్తిలే సా
మాన్యశోభైయైయుం అనుభవిక్కిటార్. ఓన్డైత్తవైన్దిరు

శ్లో॥ ఉదగ్రపీనాంసవిశమ్భికుణ్డలా

లకావళీబస్థరకమ్భుకన్ధరమ్।

ముఖశ్రీయాన్యకృతపూర్ణనిర్మలా

వృతాంశుబిమ్బామ్బురుశావాజ్వలశ్రీయమ్॥ ౩౪

ద్వశ్శ అంసత్తిలేవరత్తాత్త్వ మకరకుణ్డలజ్జ శేన్న, అవ్వశ
చువరత్తాత్త్వ తిరుకుళలెన్న, ఇవశ్రితే సుందరమా
'య్, వడివుతా రేఖాత్రయాజ్జితమాయరుద్వశ్శ తిరుక
ళుత్తైయుడైయవనై. (బస్థరం) సున్దరం. “రేఖాత్రయా
జ్జితాగ్రీవాకమ్బుగ్రీవేతికథ్యతే” “మిన్నుమణిమకరకుణ్డ
లజ్జల్ పీశ” ఎన్టుం “మకరంశేర్ కుణ్డాయిరుపాడిలజ్జి
యాడ” వెన్టుం శొల్లుకిఱపడియే, తిరుకళుత్తుకుళ పుర
భాగమాన ఒళియైయుడైత్తాయ్, ఇరణ్ణాదిత్యర్కల్ అభ
రణవేషత్తాలే యలజ్జరికిరతాప్పలేయిరుకైర్. “కొల్
గిన్టకోళిరులై” యిత్యాదిప్పడియేతిరుకుళలాలే అలంకృ
తమాయిరుక్కిఱపడి. (ముఖశ్రీయేత్యాది) అత్తిరుకుళ
లిలళుకు తిరుముగత్తైలేమూట్ట, అన్దవళికైయనుభవిక్కి
తార్. తన్నుడైయ జ్యోతిస్సాలే పూర్ణచంద్రనుడైయ
ఓళియైయుం, అప్పేతలర్న్ద తామరైప్పువిలళికైయుం,
తోర్ప్పికుళం తిరుముగత్తైయుడైయవునై. (ముఖశ్రీ
యా-) ముఖకాంత్యా. (న్యకృత) అవ్ సంపూర్ణకలై
కళాయిం పూర్ణమానసార్ణమావాస్యైయిల్ చంద్రమం
డలమాయ్, మటుకళుత్తినవళవిలేయాయ్, సదృశమా

శ్లో॥ ఉదగ్రపీనాంసవిశమ్బికుణ్డలా

లకావళీబద్ధరకమ్బుకన్ధరమ్।

ముఖశ్రీయాన్యకకృతపూర్ణనిర్మలా

వృతాంశువిమ్బామ్బురు హేమాజ్వలశ్రీయమ్॥ ౩౪

స్తుత్య అంసత్తిలేవరత్తాత్తన్ద మకరకుణ్డలజ్జ శేన్న, అవ్వశ
చువరత్తాత్తన్ద తిరుకుగ్గలెన్న, ఇవశ్రీలే సుందరమా
య్, వడివుతాకరేఖాత్రయాజ్జితమాయిరుస్తుత్య తిరుకగ్గ
ల్లుత్తైయుడైయవనై. (బద్ధరం) సున్దరం. “రేఖాత్రయా
జ్జితాగ్రీవాకమ్బుగ్రీవేతికథ్యతే” “మిన్నుమణిమకరకుణ్డ
లజ్జల్ పీశ” ఎన్దుం “మకరంశేర్ కుణ్డాయిరుపాడిలజ్జి
యాడ” వెన్దుం శొల్లుకిఱపడియే, తిరుకగ్గల్లుత్తుకుగ్గ ప్పర
భాగమాన ఒళియైయుడైత్తాయ్, ఇరణ్డాదిత్యర్ కల్ అభ
రణవేషత్తాలే యలజ్గరికిర తాప్పోలేయిరుకైగ్. “కొల్
గిన్దకోళిరులై” యిత్త్యాదిప్పడియేతిరుకుగ్గలాలే అలంకృ
తమాయిరుక్కిఱపడి. (ముఖశ్రీయేత్త్యాది) అత్తిరుకుగ్గ
లిలక్కు తిరుముగత్తైలేమూట్ట, అన్దవక్రకైయనుభవిక్కి
తార్. తన్నుడైయ జ్యోతిస్సాలే పూర్ణచంద్రమడైయ
ఓళియైయుం, అప్పోతలర్ న్ద తామరైప్పూవిలక్రకైయుం,
తోర్ ప్పిక్కుం తిరుముగత్తైయుడైయవునై. (ముఖశ్రీ
యా-) ముఖకాంత్యా. (న్యకృత) అవక సంపూర్ణకలై
కళాటుం పూర్ణమానసార్ణమావాస్యైయిల్ చంద్రమం
డలమాయ్, మటుకత్తిన్దవళవిలేయాయ్, సదృశమా

20 శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

కరుష్పచ్చిలైకొల్" ఎన్నిటపడియే, ఆకర్షకముమాయ్, ఆ శ్రీతర్ పక్కల్ ఆనరమెల్లాంతో శ్రీమృద్ధి నెటిత్తిరుక్కుం పురువత్తైయుడైయవునై. " తళైచ్చార్ జమతువేపోల్" ఎన్ఱు దృష్టాన్తిక్కుమ్మడియితే. (ఉజ్వలాదరం) " వాలియతోర్ కనికొల్" ఎన్ఱుం " కోలన్తిరళే పవళ కొక్కున్దన్దణ్ణొల్" ఎన్ఱుం " నీలనెడుముకిల్ పోల్ తిరు మేనియమ్మాతోన్దైవా" యెన్ఱుం శోల్లుగిటపడియే, మి క్కవళైయైయుడైయ తిరువధరత్తైయుడైయఉనై. (శు చిస్త్రితం) " పవళచ్చెన్ద్రవర్ వాయినిడై కోక్కువళవల్లిము లైప్పోల్ శిలవల్లిలక" ఎన్ఱుం " ఎన్నావియిడుమణిముత్త ఛాలె" న్ఱుం శోల్లుకిట తిరుములువలైయుడైయవునై. (కోమలగణ్డం) అనుభవిప్పార్ కాకర్షకముమాయ్, సుకుమారమాన గణ్డస్థలత్తైయుడైయవునై. (ఉన్నసం) " మాట్టుయర్ కర్ పకత్తి వల్లియోక్కున్దో" వెళకిట పడియే, నాసాలతైయైయుడైయవునై. (లలాటపర్యన్త విళమ్పితాలకం) " మున్నైముకత్తణియార్ మొయ్కు ఛల్ కళై" న్ఱుం " శురుణ్ణిరుండకుళల్ తాళన్దముక" మె న్ఱుం శోల్లుకిటపడియే, తిరునెత్తీనియినెల్లైయిలే అలైయె రికిట తిరుక్కుళలైయుడైయవునై. పిన్బు, అంసవిళమ్పి యాయ్, మున్బు లలాటపర్యన్తమా యిరుక్కిటపడి|| 3౪.

వ్యా.—స్ఫురదితి. ఆభరణాయుధాదికళుడైయ శ్రేణినియళై యనుభవిక్కితార్. (స్ఫురతిగీట) ఉభ

శ్లో॥ స్ఫురతి రీటాజ్జదహరకణ్ఠికా

మణీన్ద్రకాఞ్చీగుణనూపురాదిభిః।

రథాజ్జశఙ్ఖాసిగదాధనుర్వరై

ర్లసత్తులస్యావనమాలయోజ్వలమ్॥ ౩౬॥

యపిభూతినాథత్వమాకీట వైశ్వర్యత్తుక నురూపమాయ్, తిరుముడియిలే విశక్టానిష్ఠ తిరువభిషేకం. “కదిరాయీర మిరవికలదైటితాలాత్త నీన్ ముడి” యితే. (అంగద) సర్వాశ్రయమాన తిరున్తోళీ గళైప్పశ్రీదివిశక్టానిష్ఠశ్శతిరున్తోళీ వళైగళై. (హరి) “పొన్నికామామణియారమణియా కత్తిలంగుమాలె” న్ఱుం “పెరియవరైమార్ పిల్ పేరారం పూణ్డె” న్ఱుం శోల్లుకిటపడియేవిశక్టానిష్ఠతిరువారం. (కంఠికా) తిరుక్కొత్తిలేవిశక్టానిష్ఠ ముత్తుత్తిరుక్కట్టువడం. (మణీన్ద్ర) అవణతనమకం సదాస్పృహణియ్యమాన శ్రీ కాస్తుభం. (కాఞ్చీగుణ) తిరువరైయిలే విశక్టానిష్ఠ అరై నూల్ పట్టికై. (నూపుర) తిరువడిగళైప్పశ్రీదివిశక్టానిష్ఠ తిరుచ్చిలమ్బుం. ఆదిశబ్దతాలే, “ పలపలవేయాభరణమె” న్ఱుం “ అపరిమిత దివ్యభూషణ” ఎన్ఱుం శోల్లుకిటపడియే, అసంఖ్యాతమెకకై. (రథాజ్జ) ఇన్ద్ర వాభరణజ్జిలోడువి కల్పికలమ్బుడి శోభావహమాన దివ్యాయుధంగళికా శేశ్రీనియై యనుభవికీఱార్. (లసత్తులస్యావనమాలయోజ్వలం) సర్వైశ్వర్యసూచకమాయ్, తిరువడిగళళ వుంతాళ్లన్ద, “ అల్లిత్తుమ్మాయలజ్జ” లెన్ఱిట వనమాలై

౧౦ శ్రీయాశవన్దార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో చకర్థయస్యభవనంభుజా న్తరం

తవప్రియంధామయదీయజన్మభూః!

జగత్సమస్తంయదపాజ్ఞసంశ్రయం

యదర్థమమౌభిరమన్యబన్ధిచ॥ ౩౭॥

యా లే విశక్తానిష్ఠవునై. అభరణాయుధజ్ఞభీ తనై. పుశ్రిబిభిశ్చుకై యుంలవై. తేతా విశక్తానైయుమాయ్ చొట్టుగిటపడి. “సగ్వస్తాభరణైర్యుక్తం స్వానురూపై రనూపమైః-చిన్మయైస్వప్రకాశైశ్చఅన్యోన్యరుచిరంజకైః”

వ్యా.—చకర్థేతి. మేల్ శ్లోకద్వయంతా లే పిరాట్టి మోటైచేరిమైయనుభవిక్కితార్. ఇతిల్, ముతల్ శ్లో కంతా లే పిరాట్టియుడైయమే మైయైయుం, యివల్ పక్క లీశ్వరనుక్తుణ్డాన వ్యామోహతైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్. (తవభుజాంతరంయస్యభవనంచకర్థ) “సర్వయజ్ఞమయం వపుః” ఎన్దిటతిరుమార్ పై పిరాట్టిక్కుకోయిల్ కట్టణమాగ ప్పణ్ణియరుళిస్తు. (యస్య)ఎన్దిటను, ఇదిలుణ్డాన ప్రమాణప్ర సిద్ధియా లే. “సర్వయజ్ఞమయంవపురధ్యాస్తే” “పశ్యతాం సర్వదేవానాంయయావత్తుస్థలంహరేః” “నికవలమార్ పి నిల్ వాత్ కిన్ఱమంగైయుం” “తికత్ కిన్ఱ తిరుమార్ పిల్ త్తిరుమంగై తనొంతుంగత్ కిన్ఱతిరుమాలార్” “ఎతి రుమగల్ శేర్ మార్ పన్” “మైయకణ్ణాళే మలర్ మేలు తైవాళుతైమార్ పినన్” “అలర్ మేల్ మంగైయురైమా ర్బా” “మార్ వత్తుమాలై” “శెయ్యాళే తిరుమార్ పినిల్

శ్లో॥ స్వవైశ్వరూప్యేణసదానుభూతయా
 పృథ్వార్వవద్విస్తయమాదధానయా ।
 గుణేనరూపేణవిలాసచేష్టితై
 సుదాతవైవోచితయాతవశ్రియా॥ ౩౮.

శేర్ తిరుమాల్ ”. (ప్రియంధావ యదీయ్యజన్మభూః) యావ
 లోరుత్తియవతరి త్తతిరుప్పార్ క్క డల్, “అయర్ వటుమ
 మరర్ కళతివతి” యానదేవర్పు, ఇనితవరుమిడమాయ్ శీత్తు.
 ‘శ్రీఃపూర్వముదదేః’ “దేవదానవయత్నేన ప్రసూతావృత
 మంధనే-నేదానీంత్యదృతేసీ తేస్వర్గోపిమమరోచతే”. (జగ
 త్సమస్తంయదపాంగసంశ్రయం) “అస్యేశానాజగతః”
 “ఈశ్వరీంసర్వభూతానాం” “త్వంమాతాసర్వలూకానాం”
 ఎన్నిజపడియే, ఇప్పుభయవిభూతియుం ఇవలోరుత్తియుడై
 యమందకటాక్షుత్తైప్పశ్రీది యుండాయిరుక్కి అదు. (య
 దర్థవంబోధిరమంధి) “విణ్ణవరముతుణవముతిల్ వరుం పెణ్ణ
 ముతుండవెప్పెరుమాణ్” ఎన్నిజపడియే యావలోరుత్తి
 యైప్పెటుకైత్తు క్క డల్ కడైంతరుళిస్తు. (అబంధిచ)
 యావలోరుత్తియుడైయ పిరివాశ్రీగ్రమైయాలే, కడలైయ
 డై త్తరుళిశీత్తు. “పషసేతుర్మయాబద్ధఃసాగరేనలిలార్ణవే-
 తవహేతోర్విశాలాక్షీ నళస్సేతుస్సుదుష్కరః”॥ ౩౯.

వ్యా.—స్వవైశ్వరూప్యేణ. ఇతిల్, పరాట్టియను
 డైయనిరతిశయభోగ్యుత్తైయైయుం, “ఉనకేర్ గుంకోలమ
 లర్ ప్పావై” యెన్నిజపడియే, అవనుకేర్ యాయిరుక్కి అ

౧౨ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

విరుద్ధైష్య మనుభవికీర్తాన్. (స్వవైశ్వరూపేణ సదానుభూతయాపి) సర్వశక్తియానదేవర్, సర్వవిగ్రహాత్మాలుమ్, సర్వకాలముం సర్వప్రకారాత్మాలుం, అనుభవియానిష్ఠాలుం, పిరాట్టియుడై య భోగ్యతైయై పరిచ్ఛేదికప్రోగాదు. సౌభరియైప్రోలే, అనేకవిగ్రహాత్మై పురిగ్రహిత్వాలుమ్ముడియాదు. “పర్యాయేణప్రసుప్తస్య” ఎకగిజపడియే, ప్రకారంగళనేకమానాబుం ముడియాదు. (అపూర్వవద్విస్తయమాదధానయా) నిత్యాపూర్వంపోలే ఆశ్చర్యవహమాయరుకుం. “సపకథాభవతిద్విధాభవతి” ఎన్ఱు నిత్యసూరిగళే తత్తత్తత్తత్ పుడువడెన్ఱుం, పిరాట్టియైకుర టిత్తుతాకపడు మెన్ఱు. “పండివరైకగండ టివడెన్ఱురిలే”న్ఱుం. “అప్పియైకగప్పియైతెన్నారావముతమె”న్ఱు ఆత్మవాక్ గళుం “సదాపశ్యంతి” ఎన్ఱునిత్యసూరికళుంనిత్యాపూర్వతైయాలే, దేవర్ తిజ్జిత్ సడువడెన్ఱుం, దేవర్ పడుంపడియాయితే పిరాట్టిభోగ్యతైయిరుప్పదు. ఉకప్పిప్పదెన్ఱుగత్తై లేయెన్నిల్ (గుణేనరూపేణవిలాసచేష్టితైః) వడివళుగాలుం, శీలాదిగుణంగళాలుం, “సకృత్సదాకారవిలోకనాశయా” ఎన్ఱిజపడియేయుం “కుర్ కీన్ఱకుణంగరైయుడైయా” యెగిజగుణజ్జలైయు “మున్శెయ్కైనైవికుర” మెగిజపిడుంగళిలుం అభియుక్త రాత్రింగల్ పుడుంపడి యిరుకుర మవనితే. ఇప్పడియివళుడైయ స్వరూపాదికళిలే అబ్బున్ఱకితాన్.

శ్లో॥ తయాసహసేనమనన్తభోగిని

ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని ।

భణామణీవ్రాతమయాఖిమణ్డల

ప్రకాశమామోదరదివ్యధామని॥ ౩౯.

అనన్త, స్వరూప తేజపరిచ్ఛిన్నత్వ, ఇవల్, భోగ్యతైయా
తేజపరిచ్ఛిన్నై. (సదాతవైవోచితయా) “తుల్యశీలవ
యోవృత్తా” మ్మై “మనశ్శేరుం కోలమలర్ పావై”
యెన్టుం శొల్లుగిటపడియే, దేవర్ తమకున్తగుదియాయరు
క్కిజవల్. (సదా) ఎన్టు పరవ్యూహవిభవరూపేణ ఉన్డాన
సర్వావస్థైకళిలు మెన్దిటమ. గుణేణరూపేణవిలాసచేష్టితై
స్సదాతవైవోచితయా యెన్నవుమాం. (తవశ్రియా) “వి
ష్ణోఃశ్రీః” ఎన్టుం, “ఉత్తిరు” వెన్టుం శొల్లుగిటపడియే, అ
నన్యార్ హైయెన్నుతల్, దేవరున్సుంపత్తాయరుకుమ
వళెన్నుతల్ ॥ ౩౯.

వ్యా.—తయాసహ. ఇతిల్ పర్యజ్ఞవిద్యైయి
న్ శొల్లుగిటపడియే, తిరువనన్దార్ వాణమడియిలే పిరా
ట్టియోడే యెన్టున్దరుళియరుక్కిట శేఠ్రియై యనుభవి
క్కిటార్. (తయాసహసేనం) “శ్రియాసార్థంజగత్పతిరా
స్తే” ఎన్దిటపడియే నిత్యవిభూతియిల్ మిథునమాయరుద్దితే
అడిమైకొల్ వడు. అవతారత్తిలుం, “భవాన్సుసహవైదే
హ్యే” ఎన్నక్కడవదితే. (అనన్తభోగిని) శ్రియఃపతిత్వత్తా
ల్ వన్ద వుత్కర్షత్తోపాది యితే, తిరువనన్దార్ వా

౧౪ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకో

పథానవద్వారతపవారణాదిభిః ।

శరీరభేదైస్తవశేషతాక్షతై

ర్యభోచితంశేషభార్యతేజనైః॥ ౪౦.

మోక్షైచేంద్రియుమ్. “గర్భర్వాప్సరసస్పిథాస్సకీన్నరమ
హూరగాః- నాన్తమ్గుణానాంగచ్ఛన్తితేనానన్తోయము
చ్యతే” ఎన్దిటపడియే, గుణానన్త్యన్తాలే అనన్తనెన్న
కుడవదితే. ఈశ్వరక్షరక్షణన్తిలే అసంఖ్యాతగుణా
భవన్తైంకర్యార్థమాక అసంఖ్యాతగుణా. (భోగిని)మే
మై, కుళిర్చి, నాన్దిమివన్దిన్ది స్వభావమాగవుడైయ
తిరుమేనియిలే. భాగం-శరీరం. (ప్రకృప్తవిజ్ఞానబలైకథామ
న) ఇరువరుమాయపరిమాటుంపోదు, అవర్ కళుకు పా
జ్ఞాయరుకుంపడికడియాన జ్ఞానశక్త్యాదిగళుక్తాశ్రయ
మాయరుకుమవన్. ఒరున్తనెన్తవర్ గళుకు కూశవేం
డాతే, తున్తెన్తుప్పరిమాటలాంబడియానధారణసామర్థ్య
త్తుకు ఆశ్రయమాయరుకుమవన్. (ఫణామణిత్యాది)త
న్తుడైయ ఫణామణిసమూహంగళినుడైయ రత్నిమణ్డలం
గళాలే, ప్రకాశియానిష్ఠ మధ్యత్తైయుడైయ దివ్యాంతః
పురత్తైయుడైయవన్. “మణివిశకామె” క్కీటపడియే
దివ్యాంతఃపురత్తుకు మంగళధీపమాయితే యిరుప్పదు.

వ్యా.—నివాస. తిరువనంతాల్ వానుడైయ వృ
త్తివిశేషజ్ఞతైయనుభవిక్కిఱార్. తమకడిమయిలున్డాన

(౮) శ్రీయాశవద్వాన్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౮౫

త్వరైయా లే, “ఉపమానమశేషాణాంసాధూనా” మె
 స్టుం న్యాయత్తినా లే, అడిమైయిల్ రుచియుడైయారె,
 ముదాహరణభూతమాయితే, తిరువనన్తాల్ వానుడై
 య వృత్తివిశేషజ్ఞులిరుప్పతు. ఇవైత్తినుడై య శేషత్వకా
 ప్తయై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్. (నివాస) ఎఱ్ఱున్దరులి
 యిరుక్కిట తిరుమాళికైయామ్. (శయ్యా) కణ్ణశర్,
 న్దరుళుకైక్కు ప్పడుకైయామ్. (ఆసన) “ఇరున్దా
 ల్ శిక్షాసనమాం”. (పాదుక) “నిన్టాల్ వరవడియాం”.
 (అంశుక) పుంస్తావహమాన తిరుప్పరియట్టమామ్.
 (ఉపధాన) “పుక్ కుమణైయాం”. (వర్షాతపవారణాదిభిః)
 “ శెన్టాల్ కుడైయా” మెన్దిటపడియే, వర్షశ్చక్కుమా
 తపత్తుక్కుంఛత్రమాం. ఆదిశబ్దంతా లే, అడిమైయి లభినివే
 శానురూపమాక శరీరశ్చక్కుశ్చుకైయిల్లై. “ సపకథాభ
 వతి” ఎన్ఱుతొడక్కి, “ సహస్రథాభవతి” ఎన్నక్కడవతి
 తే. (శరీరభేదైః) కైజుర్యభేదమే శరీరభేదశ్చక్కుహే
 తు. (తవశేషతాజ్ఞతైః) దేవరుడైయవిగ్రహజ్ఞల్ రక్షణ
 హేతువాయిరుక్కిటాప్పోలే ఇవనుడైయవిగ్రహజ్ఞల్ శే
 షత్వత్తైయడైన్దిరుక్కుమెన్ఱై. (యథోచితం) “ యదాయ
 దాహికాసల్యా” ఎన్దిటపడియే, తతాలోచితమాయిరు
 కై. (జనైఃశేషఇతీర్యతే) శిరియార్ పెరియారె
 న్నా లే సర్వరాటుం శేషనెన్ఱుశొల్లప్పడుకై. శేషత్వం
 తా నొరువడివుకొన్ఱాప్పోలేయిరుకై. (జనైః) “ పెరు

శ్లో॥ దాసస్సఖావాహనమాసనంధ్వజో
 యస్తేవితానంవ్యజనంత్రయీమయః।
 ఉపస్థితస్తేనపురోగరుత్తతా
 త్వదస్త్రిసమ్మర్దకిణాజుశోభినా॥ ౪౦.

మకురళుశ్శవరే” నిజపడియే, నిత్యసిద్ధరైచ్చొల్లవుమాం
 “పరగతాతిశయాధానేచ్చ యోపాదేయత్వమేయస్య
 స్వరూపంసశేషః” “పరశ్శేషి” యెన్నిట శేషత్వత్తికపడియే
 “పారతంత్య్రంపరేపుంసీ” త్యాది॥ ౪౦.

వ్యా.—దాసస్సఖేతి. ఇదిల్ వాహనధ్వజాది స
 ర్వవృత్తిగళుముడైయనా, యీశ్వరనుకుర మోంపల్ల
 పోలే సదావిరుమ్బుంపడి అభిమతరాయరుక్మిణి పెం
 యతరువడియోట్టై చేర్చిరియైయనుభవికిర తార్. (దాసః
 సన్నుడైయవ్యాపారంగళడంగ, ఈశ్వరనుకుర అతిశయ
 తైవిలైకురమవైయాయరుకైర. (సఖా) జగద్వ్యాపా
 రంగళి లీశ్వరగతనొండే ఉశావవేణ్ణువ్బడియాన నె
 నుమైయైయడైయవణ. (వాహనం) ఆశ్రితరుడైయ వా
 త్తుకళిలే ఈశ్వరనైకొండువన్దు శేర్కురమవనాయి
 రుకైర. (అసనం) ఒరుకార్యమిల్లాదపోడు, సింహాసనస్థ
 నాయరుద్దాలోపాతి తణ్మేమైకుర సదృశమెన్నుంబడి
 సింహాసనమాయరుకైర. (ధ్వజమ్) ఈశ్వరగతిట్టువడి
 రుగమున్నే, ఎక్కువరుళొనిష్టా నెన్దు, ఆశ్రితర్కుర ప్రీతి
 హేరువాన కొడియానవణ. అవనుడైయరక్షకత్వప్రసిక్తి

కీర్తి హేతువానవనెన్నవమాం “పాపమలైయిమీమి
 శైక్సార్ముగిల్పోలె” స్తుం “పుల్లూరుమ్కొడియానే”
 యెన్టుముండాన ప్రసిద్ధియైచ్చొల్లుగిటదు. (విశానం) “విన
 తైవిరువకవిటగె” స్తుం “మేలాప్పికీత్తవరువానె” క
 గిటపడియే, ఆతపనివారణమాయరుకైర్. “గరుడంచదద
 ర్శేచ్చైరస్తథానగతింద్విజ-కృతచ్ఛాయంహరేఁ మూర్ధ్ని
 పతౌభ్యాంపక్షిపుంగవం” ఇతిపరాశరః. (వ్యజనం) తన్నై
 మేల్కొంణ్ణుపోమ్బొదు, చామరజ్జల్ పోలె తిరుచ్చిటగా
 లే ఆశ్వాసకరనాయరుకైర్ (త్రయీమయః) “త్రివృత్తే
 శిరో” “గాయత్రంచతుః” ఎన్నిటపడియే, వేదజ్జలైయవయ
 పజ్జళాగవుడైయనాయరుకైర్. “అవయనార్థేమయః”
 ఈశ్వరక వేదప్రతిపాద్యక. ఇవకవేదశరీరక. (తేనగరు
 త్తతాపురఃఉపస్థితం) సర్వేశ్వరకతన్నైప్రకాశిప్పికుం
 నిలైక్కణ్ణాడిపోలేయుం, మోమ్బుళుమ్బొలేయుం, తిరు
 ముకాపే సర్వదాసన్నిహితనాయుళ్లవక. (శ్వాదంఘ్ర) స
 మ్మర్దకిణాజుళోభినా) తన్నైమేల్క్కిండాల్, తిరువడి
 గళాల్ నెరుకీన తమ్ము, తనకుభోగవిహ్నమానై
 యాలే, అత్తాలేవిశ్వానిరు మవక. ఈశ్వరనుకు శ్రీ
 కాస్తుభమ్ లక్షణమానాప్పోలే, యివనుకుం అచదా
 స్మదిహ్నమాయరుకీర్తిపడి॥ ౪౦

వ్యా.—త్వదియ్య. ఉభయపిభూతి విషయమాన
తన్నుడైయ సర్వభరత్తైయుం, యివ౯పక్క లిలేవైత్తు,

శ్రీమద్భగవద్గీతా వ్యాఖ్యానం.

శ్రీ త్వదీయభక్త్యై శేషభోజనా

త్వయానిసృష్టాత్తభరేణయద్యథా!

ప్రియేణ సేనాపతినానివేదితం

తథానుజానంతముదారపీఠశ్చైః॥ ౪౨॥

ఈశ్వరనిష్ఠ వక్తాకారిరుక్మిణి శ్రీసేనాపతియాత్రవా
నుడైయ దాస్యసామాజ్యత్వై యనుభవకితాన్. (త్వ
దీయత్యాది) దేవరముదుశేయదు, కైవాళీనప్రసాదంతా లే
ధరికుమవరాయిరుక్మిణి. త్వదీయవేద్యాయాలే, వకు
త్తస్వామియుడైయ శేషమేభోజ్యమేగిజు. “యదున్మి
ష్టమభోజ్యం” ఏగిజుపడియే, అల్లాదారుడైయ ఉచ్చిష్ట
మభోజ్యమేగిజు. భుక్తిర్ముతమేగిజుయాలే, “కలత్తను
న్మి” ఎన్గిజుపడియే, అముతుశేయతు కైవాళీనవిన్మిష్టాన్
యతేభోజ్యమ్; ముక్తపు పాత్రశేషమభోజ్య మెన్గి
జు. (శేషభోజనా) తనకు ధారకమాయిరుకుమ
శవన్మియే, “రసాభుక్తస్యజింహ్వయా” మేగిజుపడి
యే, ఈశ్వరనుకు భోగ్యమావదు, మాత్రవారముదు
శేయతాలేగిజు. (త్వయానిసృష్టాత్తభరేణ) నమ్మిలుం
పిరియన్, సమర్థనెన్మి, దేవరాలే తాపకలిలేవైక
ప్పట్ట పుభయవిభూతిరూపమాన భరత్తైయుడైయవనాలే.
(ప్రియేణ) సర్వాభిమతనానవనాలే. (సేనాపతినా) సర్వ
సేనానిర్వాహకనాలే. “అశైవిలమరర్ తలైవర్ తలైవా”
ఎన్నకరడవతిరే. (యద్యథాన్యవేది) యాతారుకార్యం

శ్లో॥ హతాఖిలక్లేశమలైస్సస్వభావత
 స్సదానుకూలైకరనైస్తవోచితైః।
 గృహీతతత్తత్పరిచారసాధనై
 ర్నిషేష్యమాణంసచితైర్యథోచితమ్॥ ౪౩.

యాతొరుపడి విణ్ణప్పం శేయ్యప్పట్టదు, అదిలుభ్ మానంపు
 టమానగ్గల్ పార్ ప్పదిలై; శేయ్యంప్రకారగ్గళుం అనుసం
 నిప్పదిలై. ఈశ్వరనివను క్తియైపి శేల్లుమ త్తనై. (ఉదార
 వీక్షణై స్తథానుజానంతం) “ అవలోకనదానేన భూయో
 మాంపాలయ” ఎన్టుం “ఉయిర్ కెల్లాం తాయాయళి
 క్కిన్ఱ తణ్డామరైక్కణ్ణ” నెన్టుమ్, శొల్లుగిటపడియే, అన
 వధికదయా సౌహార్థానురాగగర్భమాన యిక్కటాక్షంగ
 లాలే యూయ్మిలిప్పడి శేయ్వతెన్టు నినైప్పిడువదు॥ ౪౨.

వ్యా. — హతాఖిలేత్యాది. “ సదాపశ్యంతిసూ
 రయః” ఇత్యాదికలిత్ శొల్లుగిట నిత్యసూరిగళుడైయ
 దానైకసమృద్ధియై యనుభవిక్కిఱార్. “ అడియార్
 గల్ కుఱ్ఱాంగళైయుడకూడువతెన్టుకొల్” వెన్ఱేఇవరు
 డైయ పార్గిర్గవైయిరుప్పదు. (హతాఖిలక్లేశమలైః) “అవి
 ద్యాన్ఱితాభివేశ రాగద్వేషాపఞ్చక్లేశాః” ఎన్ఱిటవైక్లేశ
 గ్గల్; అవైగళుడైయ పార్గిభావత్తైయుడైయవర్ గళె
 గై. ఇత్తల్ బద్ధవ్యావృత్తియైచ్చొల్లుగిటదు. మలమెన్ఱుప్ర
 కృతియాయ్, తత్సంసర్గానర్హతైయాలవన్ఱ పార్గిభావ
 త్తైయుడైయవర్ గళెగై. ఇత్తల్, ప్రబుద్ధస్వభావయు

శ్లో॥ అపూర్వ నానారసభావనిర్భర

ప్రబుద్ధయాముగ్ధవిదగ్ధలీలయా ।

క్షణాణువత్ క్షిప్తపరాదికాలయా

ప్రహర్షయంతస్తుహిషీంహహాభుజమ్॥ ౪౪.

క్తిరానము క్తవ్యావృత్తియైచ్చొల్లుగిటదు. (స్వభావతస్స
దానుకూలైకరవైః) సత్ప్రాప్రయు క్తమాన దేవర్ తిరువ
దిగళిల్ కైజర్యత్తైయే భోగ్యమాగవుడైయరాయరుడై.
ఇత్తలు మొరునాళ్ తుడజ్జి అడిమైశెయ్యత్తుడజ్జిన ముక్త
వ్యావృత్తియైచ్చొల్లుగిటదు. (తవోచితైః) స్వరూపరూప
గుణంగళాలే దేవర్ కేర సదృశలక్షణరానవర్ గళ్. (గృ
హీతేత్యాది) కైజర్యోచితపరికరంగలైఅదరాతిశయత్తా
లే విడమాట్టామైయాలే, “శూట్టునకామాలై గళ్ తూయ
నవేద్ది” యెకాగిటపడియే, ధరిత్తుకొండితుకైర యాలే,
దేవర్ కేర సదృశరానవర్ గళాలే సేవికకప్పడానిస్తుళ్ళ
వునై. (సదివైః) వాత్సల్యత్తాలే యవకముత్తైయళియ
ప్పటిమాటనినైత్తాలు, మవనై ముత్తైయుణర్తి అడిమైశె
య్యమవర్ గళ్ నీతివానవరితే. ఆశ్రితరక్షణత్తిలే దేవ
రైప్రేరికుమవర్ గళితే. (యథోచితం) స్వరూపాను
రూపమాగవెన్నదల్. అవసరోచితమాగవెన్నదల్ ॥ ౪౩

వ్యా.—అపూర్వేతి. “భవాంస్తుసహవై దేహ్యో
గిసానుషురంస్యతే” ఎన్నిటపడియే, పిరాట్టియై నానారస
భావాలే యుకప్పికుప్పడియై అనుభవికక వేణుమెన్నిట
ర్. (అపూర్వ) ప్రతిక్షణముండున్న కణ్డరియాతతుపో

శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోట్ర వ్యాఖ్యానం. ౯౧

యిరుకైక. (నానారసభావనిర్భర). బహుముఖమానరస
 తైలుం, భావతైలుం నెరుక్కుప్పడి. (ప్రబుద్ధయా) సమ్మ
 ధయా. రసమావతు-చేతనర్, యాతొత్తైయనుసన్ధితైల్,
 “యేనమాద్యతి” ఎన్నిఱపడియే మదియానిర్పర్ అతితే
 రసం. అతుక్కడిభావమ్ - మానసవికాసమ్. (ముగ్ధవి
 ద్ధలీలయా) అవోద్వేదకైకళుక్కనుగుణమాయ్, ముగ్ధమా
 యుం, విదగ్ధమాయుళ్ళలీలైయాలే. (క్షణాణువక్షిప్తపరా
 దికాలయా) ఒరుక్షణత్తి లేకదేశమ్బాలే పోకష్టట్టపర
 కాలం. పరార్థకాలం. ఇవనీఱు యుడైతైయిరుక్కుమది
 నాలే. పరకాలమాకిఱదు - బ్రహ్మాయుస్సు; పరార్థకాల
 మావతు - అతిల్ శేంపాతి. (మహిషీంప్రహర్షయంతం)
 “యస్త్యయాసహసస్త్వర్గో నిరయోయస్త్యయావినా-
 శ్వద్వియోగేనమే రామత్యక్తవ్యమిహజీవితం” “సర్వ
 ధాతేనహీనాయా రామేణవిదితాత్మనా” “తీక్ష్ణంవిషమి
 వాస్వద్యందుర్లభంమమజీవితం” “అకలకిల్లేనితైయు” మెన్ని
 ఱపడియే వ్యతిరేకత్తిలానీమాట్టాతపిరాట్టియై మికవుము
 కప్పియానిన్దుళ్ళవనై. ప్రహర్షయంతం ఎకైయాలే, ఇ
 వ్వుకప్పిడైవిడాదే శెల్లుమెకై. (మహాభుజం) కీర్త్త
 చొన్న లీలారసత్తాలే ఉకప్పిక్కుమవలోపాతి యన్దు
 అణిమానత్తడవరై త్తోళాలే అనైన్దుకప్పిక్కు” మెన్దుం
 స్వరూపగుణజ్ఞలీల్ కాట్టిల్ యినితాయితే రూపగుణ
 మిరుప్పుతు॥ ౪౪.

౯౨ శ్రీయాశవదార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ అచిన్త్యదివ్యాద్భుతనిత్యయావ్వన
స్వభావలావణ్యమయామృతోదధిమ్ ।
శ్రీయశ్శ్రియంభ క్తజనైకజీవితం
సమర్థమాపత్రఖిమర్థికల్పకమ్॥ ౮౫.

వ్యా.—అచింత్యేతి, ఇప్పటి పిరాట్టియైయుకప్పి
కిర్రా రసభావజ్ఞుకు అశ్రయమానవడివైయుం, గుణ
జ్ఞతైయు మనుసన్నికిర్రాటార్. (అచిన్త్య) విగ్రహగుణజ్ఞు
నుడైయి అవాజ్ఞానసగోచరత్వత్వైచ్చొల్లుకిర్రాదు. (దివ్య)
“నగూతసంఘసంస్థానో దేహాన్యపరమాత్మనః” ఎన్ని
ఱపడియే, అప్రాకృతమాయరుకైర్రా. (అమృత) గృహీ
తాంశమాశ్చర్యమాయరుకైర్రా. “ముక్తుశివండాడియతణ్ణు
ఘాయ్ మొయ్ ములర్ కర్రణ్ణి” యెకగిర్రా పాట్టిల్ పో
లే, యరుకైర్రా. (నిత్య) అకాలకాల్యత్వత్వైచ్చొల్లుగిర్రాదు.
(యావ్వనస్వభావ) “యువాకుమారః” ఎన్నిఱపడియే
యరుకైర్రా. “తరుశౌరూపసంపన్నా సుకుమారౌషహాబ
లౌ - పుణ్డరీకవిశాలాక్షౌచీరకృష్ణజినాంబరౌ” ఎన్నిఱపడి
యే స్వాభావికమాన యావ్వనత్వైయుడైతై యరుకైర్రా.
(లావణ్యనుయ) ప్రచురమాన సామాన్యశోభైయైయుడైతై
యరుకైర్రా. (అమృతోదధిం) ఇప్పటి సర్వప్రకారభోగ్యతై
యా లే, “అప్రమేయోమహానాథః” ఎన్నిఱపడియే పరిచ్ఛేది
కర్రాప్పొకామైకొర్రా సముద్రమెన్నుమత్తనై. (శ్రీయఃశ్రి
యం) “తిరువుకుంతిరువాకియశెల్వ” నెన్నిఱపడియే.

శ్లో॥ భవంతమేవానుచరన్నిరంతర
ప్రకాంతనిశ్శేషమనోరథాంతరః ।
కదాహమైకాంతినిత్యకిజ్జరః
ప్రహర్షయిష్యామిసనాథజీవితమ్॥ ౮౬.

పిరాట్టికుర్ మజ్జళౌవహనాయరుకుర్ మవనై. (భక్తిజ
నైకజీవితం) “ ఎల్లాంకణ్ణ ” నెన్దిటపడియే, ఆశ్రితరు
ధారకాదిక శేల్లాం తానేయాయరుకుర్ మవనై; భక్తిజ
నజ్జలైయే, తనకుర్ ధారకమాయుడైయవ నెన్నవుమాం.
“ మమప్రాణాహిపాణ్ణవాః ”. (సహర్థమ్) అశవుడైయ
రాన నిత్యసూరిగళనుభవికుర్ మవనై, నిత్యసంసారికళను
భవికుర్ మబ్బడి; “ ఆశ్రితనల్లవకై కాట్టుమమ్మానై ” యెన్ది
టపడియే. సాత్తికర్ సాత్తికర్ అనుభవిప్పికుర్ సామా
ర్థ్యతైవుడైయవునై. (ఆపత్సఖం) “ కాణవారాయెన్నె
న్దు కణ్ణమ్ వాయుంతువర్ న్ద ” వళవిలేడదవుంస్వభావనాన
వనై. (అర్థికత్వకం) “ ఎన్నైయాకికొండెనక్కే త
న్నైత్తన్దకర్పగం ” ఎన్దిటపడియే, తన్నైయాదార్యస్పృణ్ణ
మవనై. ౮౭.

వ్యా.—భవంతమిత్యాది. కీర్తన్పన్నస్వరూప
రూపగుణవిభూతిగళౌల్ పూర్ణ నామ్, నిత్యవిభూతియిలే
కుత్రైవట వెల్లున్దరుళియిరుకిట దేవరై, బాహ్యమమో
రథంగళైత్తవిర్తు, ఎన్నుడైయసత్తయాలుళ్ళ ప్రయోజ
నంపెటుంపడి నిత్యకైంకర్యత్తా లేడగప్పిప్పడెన్దైగితార్

౯౪ శ్రీయాశవందార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

(భవంతం) స్వరూపరూపగుణవిభవైః పరిపూర్ణం. “ఇకపం
 పయక్క వెట్టిల్ ములర్ మాతరుంతాను మివ్వేయిలకై
 యివంపయక్క యినిడుడకవీరీరుద్దాల్ గిన్త వమ్మెరు
 నూనె” నిజపూర్తియైచ్చొల్లుగిటదు. (ఏవ) “తనకేయా
 గవెనైక్కిల్లుమీదే” యోగిటపడియే అనుకూలవృత్తిదేవర్
 కేయనుకూలమాయిరుకై. (అనుచరక) “యేనయేన
 ధాతాగచ్ఛతి” “ఏతమానందమయమాత్మాన ముపసంక్ర
 వ్య” “అనుసంచరక” “కురుష్వమామనుచరక” ఎన్నిట
 పడియే, అనువర్తనత్తైయుడైయనాయ్. (నిరన్తరమ్) ఇదైః
 డాదేయిరుకై. (ప్రశాంతేత్యాది) “మనోమనజాగమజ్జళ
 గానీయ” స్తు దేవరైయొత్తివ్విపయజ్జళిల్ మనోవ్యా
 పారజ్జలై సవాసనమాకత్తివిర్తు. (కదా) “ఎన్ఱుకొల్
 కణ్ణిల్ కాణ్ణిడ” స్తు “ఎన్నాళ్ళే యానున్నై యినివన్దకూ
 డువతే” స్తున్బడియేకాలత్తుక్కలైయరుళిచ్చెయ్యవేణం.
 (అహం) రుచియేయాయ్, ఇత్తలైయాలుపాయమిల్లా
 దనాక. (వికాంతికనిత్యకిజరః) ఏకరూపమాయ్,
 యావదాత్మభావియాన కైజర్యత్తైనిరూపకమాక ఉడై
 యనాయ్. (సనాధజీవితమ్) సనాధమానసత్తైయైయుడై
 యనా, యోగసత్తైయై సప్రయోజనమాకి యోగకై.
 (ప్రహర్షయిష్యామి) మికవుముగప్పికకకడవక. తన్ను
 డైయ అనువృత్తియాల్, ఈశ్వరనుకుప్పిటన్ద హర్షమే
 యితే, చేతననుకుప్రాప్యం॥ ౪౬.

శ్లో॥ ధిగశుచిమవినీతం నిర్దయం మామలజ్జం

పరమపురుషయోఽహంయోగివ ర్యాద్రగజైః ।

విధిశివసనకాద్యైర్ధ్యాశుమత్యస్తదూరం

తవపరిజనభావం కామయే కామవృత్తిః॥ ౪౭.

వ్యా.—ధిగతి. ఇదిల్ ప్రాప్య నాన ఈశ్వరమదై
యవైలక్షణ్యతైయుం, తస్మైదైయ పూర్వవృత్తితైయుం
పాన్తు, విధిశివసనకాదిగతుడైయ మనస్సుకు మత్యంత
ఘోరమాయ్, అస్పృష్టసంసారగంధరాన నిత్యసూరిగ
ళానైష్ఠమదానకైంకర్యతై, నిత్యసంసారియాన నా
నానైష్ఠమదానకైంకర్యతై, “రాజాన్నంవిషసంస్పృష్ట”
మావతేయెష్టు, “వశవేష్టులగిలా” ధ్రువారైప్పలే, తస్మై
నిందిక్కితార్. (అశుచిం) అనాదియాన దేహసం
బంధయుక్తనానవెన్నై. దేహసంబంధభావమ్ సత్తాప్ర
యుక్తమాన నిత్యసిద్ధరితే నిత్యశుద్ధర్. (అవినీతం) ఇవా
త్తావుకు దేహసంబంధ మశుచిహేతువెన్ఱుతికై క్కడి
యాన ఆచార్యసేవైయిల్లామైయాలే, సురక్షితనల్లాతవ
నైన్. (నిర్దయం) అమృతతైవిషత్తాలే దూషితాప్పలే,
విలక్షణభోగ్యమాన భగవత్తత్వతైకగ్గిరియి, దూషిక
ప్పార్ తనిర్దయనై. (అలజ్జం) ఘటదాసి, సార్వభౌమనై
మేల్ విఱ్ఱుమాప్పలే, నమ్మైప్పరాడే, మేల్ విఱ్ఱుదొం,
ఇదపహస్యమెన్ఱు, లజ్జికగ్గిరుమటియాద వెన్నై. (మాం
ధిక్) ఇప్పడి హేయగుణపూర్ణనాన వెన్నై. వేండేనెన్ఱు

౯౬ శ్రీయాశవద్వాక్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ అపరాధసహస్రభాజనం
పతితంభీమభవార్ణవోదరే ।
అగతింశరణాగతంహరే

కృపయా కేవలమాత్మసాతుకరు॥ ౮౫.

తమ్మైకుత్సీకిరణార్. (పరమపురుష) సర్వాధిక నానపు
రుపోత్తనునే. (యోహం) నిహీనాగ్రగణ్య నైష్ఠప్రసిద్ధనా
ననాన్. (యోగివర్యేత్యాది) యోగిశ్రేష్ఠరత్ ప్రథమగ
ణ్యరాన బ్రహ్మరుద్రాదిగళెన్న, బ్రహ్మభావనానిష్ఠరాన
సనకాదిగళెన్న, ఇవర్గళాలే నిన్దైకైకకుం అత్యం
తమారమాయుశ్యతై. (తవపరిజనభావం) ఆత్మస్వామి
యాయ్, నిరతిశయభోగ్యమాన దేవరుదైయ కైంకర్యా
న్మృతతై, సత్తాప్రయుక్తమాన రుచియైయుం, వైలక్షణ్య
తైయుముదైయ నిత్యసూరిగళాదరికుమతైయన్తోనానా
గరిత్తతు. (కామయే) సంగత్తళవిలేనిన్దేనో, పెత్తీల్ల
చుధరియాదదైయైప్పత్తినిన్దేన్. “ కదానుసాత్మాతకర
వాణి” ఎన్ఱుం “కదాప్రహర్షఇష్యామి” ఎన్ఱుంకూప్పిట్టేన్.
(కామవృత్తిః) విషయప్రవణనాయ్యుక్తాయుక్తంగళే పా
రాదాప్పలే, తోత్తీత్తుచ్చైయ్తనాన్. రాగమ్స్వరూపతై
ప్పార్కకవొట్టాదితో. ౮౬.

వ్యా.—అపరాధేతి. తమ్ముడైయవయోగ్యతైయై
అనుసంధిత్త కలప్పార్ త్తవివర్, రుచియిన్మికుతియాలే
అకలమాట్టాదేనిరక, ఇన్దలియోగ్యతైకు పరిహారముం,

(౯) శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౯౭

నమో కృపాజనితమాన ప్రవృత్తియే కాణమెన్న మీడ్డా
 రాయ్, ఇంద్ర వయోగ్యతాహేతువాన సర్వాపరాధజ్ఞకు
 కుంపరిహారం తన్నుడైయ వెలు మైయైమున్నిట్టుకొట్టు,
 పట్టుంప్రవృత్తియాకాదేయెన్టు వేదాంతరహస్యతైమున్నిట్టు
 కేవలకృపైయాలే దేవరకాపాపతైస్సోక్తి విషయాకరి
 కుంపేణమెన్టిటార్. అధవా, తాంప్రాధ్నితహేతే, పా
 ప్యంసిద్ధియామైయాలే, సంసారియాన నా మాశైప్పడ
 కుండువోమోవెన్టు, నిద్దిత్తు, పిన్నుం రుచియాలే అకలమా
 ట్టాతే,యిప్పడి విశమిక్కికైకుం హేతువానపాపతైయుం,
 దేవరుడైయ కేవలకృపైయాలేహోక్తి త్తందరుళవేణమె
 న్టిటార్మహం. అశ్తలైయిల్ పెరుమైయెనెలైయైప్పార్
 త్తకన్టార్ అడుగు. ఇద్దనీర్ మైయెనెలైయైఅనుసన్ధిత్తుక్కిట్టు
 కిటార్. (అపరాధసహస్రభాజనం) దేవర్ గుణైక
 భాజనరానాప్పాలే, అసంకుచితమాన అపరాధజ్ఞకుకుం
 కొల్ కలమాన వెన్నై. అపరాధశబ్దతాలే శొల్లిత్తు,
 పాపపుణ్య రూపమాన భగవన్నిగ్రహానుగ్రహ మెన్టై.
 అకైయాలే, ఇంద్రవేదార్థతైవెళియిడుగిటార్. (పతితం)
 అంద్రపాపతైవైల్లెక్కుం సంసారత్తిలే యిరున్దితేకూప్పి
 డుకిడు. “కొడువినైత్తూశ్రిఘ్నోనిన్టు”. (భీమ) జ్ఞా
 నమ్మిటద్వార్ క్కు కట్టడంగభయా వహమాయరుకుం మెన్
 టై. “అహంభీతోస్మి దేవేశసంసారేస్త్విభయావహే”
 (భవార్ణవ) పరిచ్ఛేదిక మఠితా, యత్తాలే దుస్తరమాయి

౧౮ శ్రీయాశవద్వార్స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ అవివేకఘనాన్ధదిబ్బుభే
బహుధాసంతతదుఃఖవర్షిణి ।
భగవత్భవదుర్దిశేపభః
స్థితంమామవలోకయాచ్యుత॥ ౮౯.

రుకైః. సంసారమాగిరికడలిలే పుకార్కు, విష్ణు
పోత మొక్రియ, స్తవ్తామాల కళైయేజవొణ్ణొతిరుక్తః.
“వైకున్ద నెన్బతోర్ తోణిపెటాతొళై కిన్టేనె” న్నకరడ
వతిత్తే. (ఉదరే) “నిన్బన్మామాయప్పల్ పిఱవియిల్ ప్పడు
కన్టయా” నెన్దిఱపడియే, ఎడుకరప్పార్తాటుం, ఉనకు
మెట్టాదపడియాయరుకైః. (పతితం) కర్తంపుక త్తళ్యవి
ఘ్నున్దుకిడకిఱపడి. (అగతిం) ఉన్నైయొక్రియ వేఱుపు
కలత్తిరుకిఱ పవెన్నై. (శరణాగతం) శరణాగతశబ్దయుక్తనా
నవెన్నై. (హరే) మిత్రభావమేఱడియాక సమస్తదుఃఖం
కళైయుంపోకుకైయే స్వభావమాకవుడైయవనే. (కే
వలంకృపయా) ఆర్తప్రపన్ననల్లెనెన్నాతే, “కృపామాత్ర
మనోవృత్తిః” ఎన్దిఱపడియే, సహకారమిల్లాదకృపైయా
లే. (ఆత్మసాతుగురు) ఆత్మాసత్తాకప్పణ్ణి యరుళవేణుం
నమ్ముడైయవనెన్బు విషయాకరిత్తరుళవేణుం॥ ౮౯.

వ్యా.—అవివేక. అపరాధబహుళమానపిన్బు, శ
స్త్రీయమాన పుపాయాన్తరగ్ధలైప్పశ్రిబిప్పొకుతల్,
ట్టప్పశ్రిత్తిదల్ శేయ్కైయొక్రియ, “కృపయాకేవలమ
త్మసాతుగురు” ఎన్బు, నమ్మెనిర్బన్దికిఱతెన్నెన్న. శాస్త్ర

శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౯౯

య్యానుష్ఠానశ్చక్షు జ్ఞానమేయిలై. వేటుగతియిల్లా మైయా
 లే విడమాట్టే. ఆనపిన్పు, కృపాకార్యమాన విశేషక
 టాతుమే యెనకుగ్ జ్ఞేవనసాధనమెన్గిటార్. (అవివేక)అ
 తావతు-వివేకాభావం; జీవపరవివేకాభావమ్. దేహాత్మవి
 వేకాభావమ్. త్యాజ్యోపాదేయవివేకాభావమ్. బద్ధవిమో
 చనవివేకాభావం. ఇవైయాకిఱ మేఘపటలబద్ధతాలే తిరో
 హితమానమనసైస్సయుడైయవ నాకైయాలే, ఉజ్జీవనో
 పాయత్తిల్, దిక్పాత్రముం తెరియాతిరుక్కిఱతరుగ్ మేల్ .
 (బహుధాసంతతదుఃఖవర్షిణి) బహుప్రకారమా యిడైవి
 డాతే యుణ్డాన దుఃఖవర్షత్తైయుడైత్తానతిలే. అవివేకం
 దుఃఖత్తైవిశ్చక్తైగ్ యావతు- అజ్ఞానత్తాలే కర్మమాయ,త్తా
 లే దేవాది శరీరప్రవేశమాయ,త్తాలే తాపత్రయరూపదుః
 ఖమాయ్, “ పాయ్నిన్జజ్ఞానముం పొల్లావొమ్మకుగ్ మమ్మ
 కుగ్డమ్మ” మెన్గిఱపడియే. (బహుధా) ఆధ్యాత్మికాది
 బహుప్రకారమాయరుక్తైగ్. (భగవత్) ఇత్తలైయిల్
 దుఃఖత్తై పురిహరిక్తైగ్కుగ్, జ్ఞానశక్త్యాద్యభావత్తాలుమ్,
 దేవరాలల్లతువరిహారమిల్లాదవిదిలుం, దేవరీరటియాతతుం
 డో. (భవమర్దినే) సంసారమాకిఱ మణ్ణుక్కాగ్ లిరుళిలే.
 మర్దినం- మేఘతిమిరం. (పథస్థలితం) “ కొడువినైత్తూ
 శ్రీతిన్ నిన్జు పావియేకపలకాలం వళితికై త్తలమగుక్కిన్జే, నె
 గ్గిఱపడియే. (మాం) కర్మాద్యపాయజ్గళిల్ ప్రచ్యుతనాన
 వేనై. నాకపదుకిఱపాడిదువానాల్, శాస్త్రీయాను

౧౦౦ శ్రీయాశవద్వాన్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం

శ్లో॥ నమృషాపరమార్థమేవమే
శ్రుణువిజ్ఞాపనమేకమగ్రతః।
యదిమేనదయిష్యసేతతో

దయనీయస్తవనాథదుర్లభః॥ ౫౦.

స్తానత్తుక్తునానార్. దేవరైయొత్తియవేటుణ్డోవెన్టుకరుత్తు.
(అవలోకయ) “అవలోకనదానేన భూయోమాంపాల
య” ఎన్టు శొల్లుకిఱపడియే, సకలక్షేషము మోచ్చుప్పడి
పార్తరుశవేణుం. సాధనాన్తరనిష్ఠురూం, దేవర్ విశేష
కటాక్షమేయితే పుత్తారకమ్; “జాయమానంహిపురుషం
యంపశ్యేన్మధుసూదనః” ఎన్టు అధికారిసిద్ధియుం దేవర్
కటాక్షమేయితే. “జితంతేపుణ్డరీకాక్ష” ఎన్టు పుఱంపుళ్ళ
తువక్రైయఱుప్పదుమువిశేషకటాక్షమితే. (అచ్యుత)
“అడియరైవల్ విన్తెత్తు ప్పాంపులన్తెన్దుం తుళ్ళుకొడాన
వనె” నిఱపడియే, ఆశ్రితరైయొరువళియాలుం నశికవి
ట్టుకొడాదవరితే దేవర్ ॥ ౪౯.

వ్యా — నమృషేతి. దేవర్ కృపైయా లల్లదు,
వేతెనకుగతియిల్లతవోపాది, దేవర్ కృపైకుం నాన
ల్లదువిషయమిన్తె. ఇత్తైయిళివాదేకొళ్ళిరైగిఱార్. (న
మృషాపరమార్థమేవ) ఇతుసంసారత్తివో కేట్టటివత్తి
ల్లమైయాలే, మెయ్యాగమాట్టాదెన్టి శ్వరహృదయన్తి
ల్ పిఱన్ద వతిశంకైయెన్తవిర్ కైకాకాక, అన్వయవృతి
రేకత్తాలే సత్యమైగిఱార్. (నమృషా) లొకికర్ పకలి

లే ఇరకకంపితకైకకాక, అబుధ్యాచౌల్లంవారైపో
లే, సాయ్యన్టు. (పరమార్థమేవ) నినైవుకుగవాయ్ తలై
యిలిరుంతటియుం దేవర్ తిరుము న్నే, మెయ్యేవిణ్ణప్పంచెయ్య
లాన్బుడిసశ్యమే. (మేవిజ్ఞాపనం) సర్వజ్ఞరాన దేవర్ తిరు
ముగపే మెయ్యేవిణ్ణప్పం శెయ్యునదువే ఉజ్జీవనోపాయ
మెన్దిరుకుగ మెన్నుడైయవిణ్ణప్పత్తై, “మెయ్ నిన్టు కేట్టరు
ళా యడియే శెయ్యుంవిణ్ణప్ప” మెన్నుకగ డవదితే. (ప
కిం) అద్వితియ్యం. ఇమకుగ మేలాగ, నిమగ్ని శ్చుచౌల్ల
వతొరువార్ తైయిలై; ఇతు వేయెలైయాననిమగ్నమ్. (అ
గ్రతఃశ్రుణు) మేల్ కార్యం శెయ్యిలుం శెయ్యాతొళియి
లుం ముర్ పుడకేట్టరుళ వేణుం. సంసారత్తిల్ పురిమా
తాతతొనైన్టు అనాదరియాతే, అవధానన్బుణ్ణి కేట్టరుళవే
ణుం. (యదిమేనదయిష్యసే) దయైకరత్వనాన వేనకుగ
దయైపణ్ణియరుళిసీరాగిల్. (తతః) దేవరైకిగ్గిరినయివ్వన్టు
తప్పినాల్ పిళిపు. (దయనియ్యన్తువ) రత్వవిషయాగ్ధియా
నదేవర్ కుగ సాపరాధరాయ, నుతాపంపిటందదయనీయ
విషయం. (నాథ) రత్వవిషయాగ్ధియాకైకుగ, దయైయే
యన్టు, ప్రిప్తియుముండెగ్గై. (దుర్లభః) దయైకరత్వ
రాయరుప్పార్ - దుర్లభర్. “సమహాన్తానుదుర్లభః”
ఎన్నుమపరితే దేవర్ || ౫౦.

వ్యా.—శదహం. ఇప్పడి దయనియ్యదయా
వాగ్గళానవిరువరుగం, ముఖ్యమానవిస్సంబంధంతానుమ్

౧౦౨ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ తదహంత్యదృతేననాథవాన్

మదృతేత్వందయనీయవాన్నచ।

విధినిర్మితమేతదన్వయం

భగవన్ పాలయమాన్తజీహ్యపః॥ ౫౧.

దేవరుడైయ కృపైయా లేయామ్ శీఘ్ర, ఆనపిఁళు, ఇతై
 యైగవిడా లే రక్షి తరుళ వేణు మెగితార్. (తత్) ఆత
 లాల్ దయనీయ్యర్, దేవరుగుదుర్లభమానపిన్పు. (అహం)
 సాపరాధనా యనుతాపంపిఱన్దనాన్. (త్వదృతేననాథ
 వాన్) “భృశమ్భవతిదుఃఖితః” ఎన్టు, దుఃఖయానవెన్ని
 లు, మెగదుఃఖితై ప్పొటుకగమాట్టాద దేవరైయొక్కియ
 నాధవానల్లెన్. పరదుఃఖాసహిష్టుత్వమేయితేదయై. (మ
 దృతేత్వం దయనియ్యవాన్నచ) దయైకరత్యనాన వెన్నై
 యొక్కిన్దాల్, దేవరుడైయకృపై, కుమరిన్దుపోమి త్తనై.
 (ఏతదన్వయంవిధినిర్మితం) ఒరువరైయొక్కియఒరువరుగ
 చెల్లొతముఖ్యసంబన్ధం, దేవరుడైయ కృపైయా లేవన్దదు.
 “విధివాయ్ కిన్ఱుకాప్పారారై” నిఱపడియే, ఇప్పత్తై
 ల్, “తదహ” మెగిఱవిడత్తిల్, తచ్చబ్బం మేలుకుగడ
 లాగ వింగు మన్వయికగ కగడవదు. అధవా, విధియెన్ఱుదైపి
 మాయ్, “ఇచ్చాతపవతపవిశ్వపదార్థసత్తా” ఎగిఱపడి
 యే, సత్తాప్రయుక్తమాన సంబన్ధత్తైచ్చొల్లిత్తాగవునాం
 (భగవన్) ఇవఱిల్ దేవర్ కగటివికగ వేణువదుణ్డో
 (పాలయ) ఇతెరక్షి తరుళ వేణు మెన్ను తల్, ఇల్లెభున్

శ్లో॥ వపురాదిషుయోపికోపివా

గుణతోసానియథాతథావిధః ।

తదహంతపపాదపర్వయో

రహమద్యైవమయాసమర్పితః॥ ౫౨.

త్యరుశ వేణుమెన్నదల్ . “భుజపాలనాభ్యవహారయోః”
(మాస్తజీహ్యవః) ఇత్తలైయిల్ పూర్వాపరాధత్తైప్పార్
త్తాతల్, దేవర్ పూర్తియైప్పార్తాతల్, కైవిట్టరుళాతా
త్రియవేణుం॥ ౫౧

వ్యా.—వపురాదిషు. ఇది లాత్తానురూపమాక
వస్త్రో నమ్ముడైయరక్షణమిరుప్పదు. దయనియ్యరాన వు
మ్ముడైయ స్వరూపత్తై నిమగ్నిత్తు, సంపకలిలే, సమ
ర్పియుమెన్న; “శిఱప్పిల్ వీడెన్గిఱపాట్టిన్బడియే, ఎనకగ
ళిల్ నిర్బన్ధమిలై. అహంబుద్ధిబోధ్యమానవివస్వస్తు, దేవర్
తరువడికళిలే సమర్పితమెన్గిఱార్. (వపురాదిషు) దేహే
న్ద్రియమనః ప్రాణబుద్ధిగళైచ్చొల్లుకిఱదు. ఇవదీనిలే,యొ
త్తైయాత్తావెన్బారుం, ప్రకృతేవరమాయ్, జ్ఞానానంద
లక్షణమెన్బారుమాయ్ స్వరూపత్తిలే విప్రప్రిపత్తియైన్దొ
యిరుకుం. ఇవైత్తిలేతేనుమొన్ముస్వరూపమాకవుమాం.
(గుణతోసానియథాతథావిధః) స్వభావతోణుత్వ, నిత్య
త్వ, జ్ఞాతృత్వాదిగళిలే విప్రప్రిపత్తియైన్దొయిరుకుం.
అతి లేతేనుమొరు స్వరూపమాకిలుం. అతిలుమ్ మెన
కొరు నిర్బన్ధమిలై. (తత్) తస్మాత్. కీఠ్చొన్న

౧౦౪ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ మమనాథయదస్తియోస్వ్యహం

సకలంతద్ధితవైవమాధవ!

నియతస్వమితప్రబుద్ధధీః

అథవాకిన్నుసమర్పయామితే॥ ౫౩.

స్వరూపస్వభావక్లశిల్ నిర్బన్ధమిల్లామైయా లే. (అహం) పరాగర్థవ్యావృత్తినాయ్, ప్రత్యగర్థభూతనాయ్ ప్రత్యక్షికిరీతనాన్. (తవపాదపర్వయోః) రక్షకరాసదేవరుడైయభోగ్యమాన తిరువడికళిలే. (అద్యైవ) ఆత్మాక్షణికమాకిలుం, ఇన్ద్రక్షణత్తిలే సమర్పిత మేకై. (మయాసమర్పితః) ఏన్నాలేసమర్పితా. “యోహమస్మిససన్యజే” “యస్యాస్మిన్ తమంతరేమి” “ఆత్మారాజ్యం ధనంమిత్రమ్కళత్రం వాహనానిచ” “ఇతితత్ప్రేక్షితంసదా” ఇతిఉపరిచరవసువృత్తాంతే. “రాజ్యం చాహంచరామస్యధర్మాం వక్తుమిహోర్హసి” ఇతిభరతః॥ ౫౨.

వ్యా.—మమనాదేతి, ఇవరై, భ్రమత్తోడే విడుకి అతెన్నెన్టు పార్ తరుళ్ళిసీరా రుత్తైయారుకు సమర్పిత్తీరెన్న, నిరూపిత్తవిడత్తు, “ఎనతావియావియుంనీ” యెనతావియార్ యానా” రెన్నిటపడియే, ఉమ్ముత్తైనీరే స్వీకరి తీరి త్తనై. ఆత్మసమర్పణముం, ఆత్మాపహారత్తోపాదియెన్టు పణ్ణిన ఆత్మసమర్పణత్తై అనుశయికిరీతార్. భగవత్పరతన్త్రమాన ఆత్మావుక్కు, అనాద్యవిద్యాసిద్ధమానన

హతనెన్నుభీతిపిబన్దవళవిత్, తదీయ్యత్వాను సద్ధానంతా
 లేవన్ద దాన్యైకకరణ సంకల్పమాగవాదత్, రాజాభర
 ణత్తైరక్షితువైత్తు, ప్రాప్తకాలంగళితే, కొడుక్కుమాప్పోలే,
 ఆత్మవై యీశ్వరకపకలితే సమర్పికైకైయెన్నుదత్
 ఇవైయిరణ్ణ మర్థమన్లెన్నుంపడి, పండేయవనదానవస్తువై
 అవనదాగవిశైయునుదొళియ, సమర్పణముమాన్తాపహో
 రత్తోఱొకుం. (నాథ) అఖిలజగత్స్వమి. అవనదాన
 సంబన్ధత్తెచ్చొల్లుగిటదు. (మమయదస్తియోహమస్తి)గుణ
 మాయుం, విభూతియాయుం, చేష్టితమాయుముళ్ళదు
 యాదొన్లు, అదుకాశ్రయమాననాన్ యావనొరువనా
 కిత్తే. (తత్సకలం) ఔపాధికమాయుం, స్వాభావికమా
 యుముళ్ళదెల్లాం. (మాధవతవైవ) శ్రీయఃపతియాయ్, స
 ర్వశేషియాయుళ్ళ ఉన్నడైయవతు. అవధారణత్తాలే, అ
 న్యశేషత్వత్తై వ్యావర్తికిగటతు. (హి)“సర్వేషామేవలో
 కానాంపితామాతాచమాధవః”, ఇత్యాదిప్రమాణప్రసిద్ధి,
 యైచ్చొల్లుకిటదు. (నాథమాధవ) సర్వస్వామియాయ్,
 శ్రీయఃపతియానవస్తువుకేగ, అనన్యార్హ శేషం సకలపదా
 ర్థంగళుమెన్. “యానే నీయెన్నుడమైయుంనీయే”.
 (నియతస్వమిత్యాది)సమర్పణమికైయాంపడి జ్ఞానమృతి
 న్దకాలత్తుడ, భ్రమిత్రకాలత్తుడ వాళియట, (నియత
 స్వమితిప్రబుద్ధధీ) ఎన్లు, తెలిస్తబుద్ధియైయుడైయనాన్
 (అధవా) కీక్రిత్ సమర్పణపక్షవ్యావృత్తి (తేకిన్నుసమ

౧౦౬ శ్రీయాశవదార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ అవబోధితవానిమాంయథా

మయినిత్యాంభవదీయతాంస్వయమ్।

కృపయైతదనన్యభోగ్యతాం

భగవన్మక్తిమపిప్రయచ్ఛమే॥ ౫౪.

ర్పయామి) ఇత్యైయుడైయపునకు, ఎత్తైసమర్పిప్పే. సమర్పణీయమేతు; సమర్పకరార్. సమర్పణీయమా కైకుర స్వామ్యమితై. సమర్పికైకుర స్వాతన్త్ర్యమి తై. సంసారభీతియాల్ సమర్పికైయుం, స్వరూపయా ధాన్యజ్ఞానత్తాలే అనుశయికైయుమిరండుం, యా వామోక్షమనువర్తికకరడవమ॥ ౫౩.

వ్యా.—అవబోధిత. ఆత్మాపహర పర్యాయమాన ఆత్మసమర్పణ త్తరవిలే, నానిల్లామైయా లే, నిర్దేతుకకృపై యాలే, యితర శేషత్వ త్యైయుణ ర్తినాప్పోలే, ఇన్దజ్ఞానం పు రుషార్థోపయోగియావృద్ధి, యివకృపైయాలే స్థానత్రయో చితవరభక్తియై తన్దరుళ వేణు మెన్దితార్. (మయినిత్యాం భవదీయతాం అవబోధితనా) ఎకపకరాలిలే నియ తైయాన త్వద్విషయ శేషత్వ త్యై భవదియ్యతై యెన్దైయా లే, అన్య శేషత్వ వ్యావృత్తి. మయినిత్యా మెన్దతు, ఇత్త తైయిల్ భగవచ్ఛేషత్వం స్వరూపమేనై. “స్వత్వ మాత్మనిసంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణిస్థితం”. ఇమా మెన్దు శేషత్వ త్తిలిని మైయాలే, కొణ్డాడుకితార్. (యథా అవబో ధితనా) యాదొరుపడిఅటివికర పుట్టే. (స్వయంకృ

శ్లో॥ తవదాస్యసుఖైకసంగినాం.

భవనేష్వస్త్యపికిటజన్మమే।

ఇతరావసభేషుమాన్యభూ

దపిమేజన్మచతుర్ముఖాన్తనా॥ ౫౫.

పయా) కేవలకృపెయాలే. స్వయం- కేవలం. (ఏతదనన్య
భోగ్యతాం) ఇతోక్తియవేరోష్టం నెంచుకు విషయమా
కాతపడియిరుకుం బోగ్యతైయుడైతానభక్తియై. (భగ
వత్) ఒత్తైఒరుత్తనుకుకొక డుప్పొమెష్టాల్, ఒరుతడై
యిట్లాతజ్ఞానశక్త్యాదిగళాల్ పూర్ణ నెకై. (భక్తిమవిప్ర
యచ్చ) యాదొరుపడిజ్ఞానత్తైత్తనాయ్, అప్పడియే భక్తి
యైయుంతన్దరుళ వేణుం. (మే) అజ్ఞనాయ్, అశక్తనాయ్,
రుచిమాత్రమేయా యిరుకిరటవెనకు॥ ౫౪.

వ్యా.—తవదాస్యేతి. భగవత్ప్రసాదతాలే లభి
మానభక్తిప్రాచుర్యతాలే, తచ్ఛేషత్వత్తళవితే వర్యవసి
యాతే, తదీయ్యశేషత్వత్తై ప్రార్థికిరణార్. ఆక్రవార్
“కన్ గళే చివన్దతితే” భగవచ్ఛేషత్వత్తైయనుసంధిత్తు, “క
రుమాణికకమతై” యితేఅనన్యార్హ శేషత్వత్తైయనుసం
ధిత్తు, అవ్వళవిలుంపర్యవసియాతే, “ నెడుమాలకకడి
మై” యితే తదీయ్యశేషత్వత్తైయనుసంధిత్తాప్పేలేయుం,
శ్రీరామాయణపురుషర్ గళిల్, శ్రీశత్పూర్ణాక్ష వానైప్పే
లేయుం, తదీయ్యశేషత్వత్తైప్రార్థికిరణార్. (తవదాస్య
సుఖైకసంగినాం) ఐశ్వర్యకైవల్యసుఖంకల్ విఘ్నకూం

౧౦౮ శ్రీయాశవద్వార్స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

పడియితే దాస్యసుఖమిరుప్పడు. “తస్యాన్తరాయామై
త్రేయ దేవేంద్రత్వాదికమ్పదం - స్వర్గోపస్తస్యవిఘ్నా
నుమీయతే” ఎఱ్ఱం, “అశ్రీశతుపత్రీసలుశ్రీశతు వీడుయి
ర్ శెశ్రీశతే” ఱ్ఱం “ఇటుకలిజప్పె” న్ను, మివైదాస్యత్తు
కుగ్ విరోధియాయితేయిరుప్పడు. (ఎకసంగినాం) “నిస్త
రంతివనీషిణః” ఎఱ్ఱం, “సోధ్వనఃపారమాహ్నోతి” “తద్వి
ష్ణోఃపరమంపదం” ఎఱ్ఱం, సంసారనివృత్తియాల్ వద్ద
సుఖముం, పరమపదప్రాప్తియాల్ వందసుఖముమ్, దాస్య
సుఖత్తుకుగ్ అపాయమెన్గై. “తస్యయజ్ఞవరాహస్యవి
ష్ణోరమితతేజసః - ప్రణామంయేపికుర్వంతి తేషామపినమో
నసుః”. “వాసుదేవస్యయేభక్తాశ్శాంతాస్తద్గతమానసాః-
తేషాందాసస్యదాసోహం భవేజ్జన్మనిజన్మని” “అడియా
రెంకోక్కల్ అవర్ రేగ్ కుడికళాయచ్చెల్లుం నల్లకోల్
ప్పాడెవాయ్కగ్” వెన్నక్కగ్ డవదితే. దాస్యరసం రసి
త్తాల్, (భవనేషుకీటజన్మమేవ్యస్తు) అవర్ తిరువడి
కళి లడిమైశెయ్యవేండా, అవర్ గల్ తిరుమాళికైకళి
లూరు కీటమాయ్జనికుగ్ మతాకిలు ముండాక వేణుం. అపి
శబ్దమవధారణత్తెలేయాయ్, కీటజన్మమేవుండాగ వేణుమె
న్టుమాం; మనుష్యాదిజన్మంగ్లై యాశైప్పడాతోళిందను,
దేశాంతరభ్రమణసంభావనైయా లేడత్పత్తితిలయంకళం
కే యాకకిగ్డైయాలె, న్నుమత్తాలే. యెల్లూరుముత్కృ
ష్టజన్మంగ్లైయన్టై అశైప్పడువతెన్న, తంతాముక

(౧౦) శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౦౯

శ్లో॥ సకృత్త్వదాకారవిలోకనాశయా

తృణీకృతానుత్తమభుక్తిముక్తిభిః॥

మహాత్మభిర్నామవలోకృతానయ

క్షణేపితేయద్విరహాతిదుస్సహః॥ ౫౬.

ద్విత్యో, పురుషార్థం, ఎనకితు వేపెటవేణుమేగై. (ఇత రావసధేషు) దాస్యరసమటియాతే, ఎనకే నుమవర్ గళిరుప్పిడతిలే. (చతుర్ముఖాత్తనాజన్మాపిమాన్త్యభూత్) చతుర్ముఖిరూపేణ వరుంజన్తముం, ఎనకుండావదన్తు. చతుర్ముఖాదిజన్మలొకికరుకుగ్లోఘ్యమానాలుం, దాస్య రుచియైయుడైయవెనకు వేండావెగితార్. అన్వయత్తి లుంవ్యతిరేకత్తిలు మిరండిలుముండాన నిర్బంధం తోమీది పిరుకులామెగితార్॥ ౫౫.

వ్యా.—సకృదితి. వైష్ణవగృహాత్రిల్ పిఱకుం పిఱప్పల్ వద్ద వేమీదిమెగ్గాంవేణుమో, అవర్గల్ కణ్డా ల్ ఉపేక్షియాతే నమ్ముడైయవనెన్దు విశేషకటాక్షం పణ్ణుగైక్కర్పానాంపడి పణ్ణియరుళవేణు మెగితార్. (సకృత్త్వదాకారవిలోకనాశయా) “పశ్యేమశరదశ్శతం” “సదాపశ్యంతిసూరయః” ఎగిటపడియే, సదాదర్శనం పణ్ణివేండియిరుక్క, సకృత్ ఎన్దుతు, సత్తైయై, ధరిప్పిత్తై ఛొరుక్కాలమైయుం, భోగమోక్షంగై యుపేక్షిత్తైక్కు మొరుక్కాలమయుమెగైక్కాక. “ఒరునాల్ కాణవారా యె” ప్పిత్తేవిడాయ్ తవర్ వార్తై. నమ్మైయిరుకాల్ కాట్టి

౧౩౦ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

నడందాల్, నాణ్ణుమోమో. (త్వదాకారవిలోకన)
స్వరూప త్తళవిలుం, తదాశ్రయమానగుణ త్తళవిలుం పర్య
వసీయాతే, ఉభయత్తుకుంప్రకాశకమాన విగ్రహ త్తళ
విలేవర, అవగాహి త్తవర్ గల్ (విలోకన) “సుగాఢంపరి
షస్వజే” ఎన్నుమళ వెల్లింవేండా, ఒరుకాల్ కాణ
వమైయుం. (ఆశయాత్పణీకృతా ను త్తనఃభుక్తిముక్తిభిః)
కాణవేణ్ణా, కాణవేణు మెన్టుయాళై తానే త్పణీకరిప్పిక్కుం.
అను త్తనఃభుక్తిః-బ్రంహ్మదిగల్ భోగం; అను త్తమముక్తిః-
పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షం. “ అలవద్యహిభుక్తైర్మః
పరమార్థైరలంచనః - యథాపశ్యేమనిర్యాతం రామంరా
జ్యేప్రతిష్ఠితం ” “ త్వయాపిప్రాప్తమైశ్వర్యం ” “ ఏతేనైవి
రయాస్తాతస్థానస్యపరమాత్మనః ”. (మహాత్మభిః) “ మహాత్మ
నస్తుమాం పార్థదైవీంప్రకృతిమాశ్రితాః ” “ సమహాత్మాసు
మర్లభః ” ఎన్టుం, “ పేరాళకాపేరోదుం పెరియోనై ”
యెన్టుం, ఈర్వరకాతానుం, ఆత్మవార్ గళుం కూడకూ పి
పాడుగిజవర్ గళాతే. (మామ్) పురుషార్థ త్తై మేలెనైయి
లేరుచియైయుడైయవెనై. (అవలోక్యతాం) అవలోకన
విషయనాంబడి. (నయ) సర్వశక్తియానదేవర్ సర్వహి
క్కావేణుం. నన్బుక్కలొళియ, నమ్ముడైయార్ పక్కల్
“ కీలజన్మమేవ్యస్తు ” ఎన్టుం, “ అవలోక్యతాంనయ ” ఎన్టుమ్
అత్యాదర త్తైప్పణ్ణుకిజతెత్తా లేయెన్న, సాపేక్షనాననాన్,
అవరిత్తైక్కుహేతు శొల్లుకిత్తే స్వతః పూర్వరానదేవరు

శ్రీయాశవస్తావస్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౧౧

శ్లో॥ నదేహంనప్రాణాన్నచసుఖమశేషాభిలషితం

నచాత్మానంనాన్యత్కషపితవశేషత్వవిభవాత్-1

బహిర్భూతంనాథక్షణమపిసహాయాతుశతథా

వినాశంతత్సత్యంమధుమధనవిజ్ఞాపనమిదమ్॥౫౨

శ్లోఅవర్గభుదైయ విశ్లేషమసహ్యమాయరుకిఁ అ వితుశ్శు
హేతువరుళిచ్చెయ్య వేణు మెన్దితార్. (తే) స్వతఃపూర్వ
నాయ్, అవాప్తసమస్తకామనాన దేవరుఁ డక్షణమా
త్రం దుస్సహమన్తు అతిదుస్సహమెన్దై. “ చిరంజీవతేవై
దేసీ యదిమాసమ్ధరిష్యతి” “ నజీవేయంక్షణమపి వి
నాతామసి లేక్షణామ్” “ యద్వి నాభరతంత్యాన్తు శత్రు
ఘ్నంచాపిమానద” “ సంస్తరామ్యస్యవాక్యాన” “జ్ఞానీ
త్వాత్తైషమేమతం” “మమప్రాణాహిపాణ్ణవాః” “కింకా
ర్యంసీతయామమ”.

వ్యా—నదేహమితి కీర్తశేషత్వకాస్తాయానతది
యశేషత్వత్తై యనుసంధితార్. ఇతిత్ శేషత్వత్తుకుఁ ఘ్న
ఱమ్బానవైత్తిత్ అరుదియైచ్చల్లి,యవశ్రిణ్దుత్తవిర్దుత్తద్ద
రుళ వేణు మెన్దితార్. (నదేహం) అహమభిమానత్తుకర్హ
మామ్బడి అన్తరజ్ఞమాన శరీరత్తైయుం దేవరుదైయ శేష
త్వత్తుకుఁ ఘ్నరమ్బాకీత్ వేణ్డే. (నప్రాణాః) దేహాదిగళు
కుఁ ధారకమాన ప్రాణజ్ఞలైయుం, శేషత్వబహిర్భూత
మాకీత్ వేండ్. (నచసుఖం) దేహాదికలైయుం, ప్రాణ
జ్ఞలైయుమాదరిప్పదు సుఖార్థమాకవితే; అన్దసుఖముమ

౧౧౨ శ్రీయాశవద్వాన్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

వేదా సుఖమెష్టు మోక్షసుఖతైచ్చొల్లలమాం. (అశేషా
భిలషితంసుఖం) ఎల్లారుమాదరికుం సుఖమెష్టుమాం.
సుఖమెష్టాల్, దేవాది సకలజన్తుకలభుమాదరికుం మితే.
సుఖమెష్టు పిరియచ్చొన్నపోదు, “అశేషాభిలషితంనాన్యశ్చి
మపి” ఎష్టుమే లేకూట్టకడవదు. “నాన్యతికమపి” ఎన్నిటను,
పుత్రమిత్రకళత్రణ్ణ లెన్నిటను. (నచాత్మానం) కీర్తొచ్చొన్న
సకలజన్తుకుం ఆశ్రయమాన్, జ్ఞాతృత్వ, కర్తృత్వ, భో
క్తృత్వగ్నైయుడై యనానవాత్మావై. (తవ శేషత్వవిభవా
త్ బహిర్భూతం) ప్రాప్తవిషయత్తిల్ శేషత్వమాకిటపె
రుమైకుం ప్పఱిమ్మానత్తై యన్తర్భూతమానవష్టు ఎల్లా
ముపాదేయమై. (నాథ) శేషత్వత్తుకుం ప్పఱిమ్మానవై
యసహ్యమొకైకుం అడియాన అవర్జనియ్య సభ్యునై
చ్చొల్లుకిటను. (క్షణమపినసహే) క్షణకాలముం సహి
కరకిల్లేక. కామినికుం భర్తృవిరహత్తిల్ చన్దనకునుమాది
కల్, అసహ్యమానాప్పోలే, “మాతాశకవరాతమణి
మామైకుత్తైవిలమే” “ఉడమ్మినాల్ కుం త్తైవిలమే”
“ఉయిరినాల్ కుం త్తైవిలమే” “నదేవలోకాక్రమణం”
ఇతు యిలైయపెరుమాభుడైయ “పతాభుమిత్తైయోక”
(యాతుశతధావినాశం) ఉరుమాన్యోస్థుపోక వేణుం. అడి
మైకుం ప్పఱిమ్మానవై యసహ్యమానాటన్, పోకుంకై
యీశ్వరకృత్యం; అనుకూలగ్నల్ అదరణీయమానాటన్,
ఉడ్డాకుంకై యీశ్వరకృత్యం. (తత్సత్యం) ఇళు లోక

శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్త వ్యాఖ్యానం. ౧౧౩

శ్లో॥ దురంతస్యా నా దేరపరిహరణీయస్యమహతో
నిహీనాచారోహంనృపశురశుభస్యాష్టదశపః।
దయాసిద్ధోబద్ధోనిరవధికవాత్సల్యజలధే
తవస్మారంస్మారంగుణగణమితీచ్ఛామిగతభీః॥౧౪

త్తిల్ కేట్టిటివతోన్ద్రస్తు, మెయ్యాక కూడుమోవెన్ను ఇ
తు అహృవయమాకచ్చొన్నతస్తు, మెయ్. (మధుమధన) తి
రుమున్నేపాయశోన్నేనాకిల్, ఉమకుప్పొయ్యనానమధు
పట్టతువడుకిలేళ్. శేషత్వత్తుళ్ళువ్వుఱమ్మానవై బీణు, మధు
వైప్పొక్కినాప్పోలే, పోక్కి యరుళవేణుమెన్నువుమామ్.
(ఇదమ్విజ్ఞాపనంతత్సత్యం) పాప్రిప్పొపేత్తైయిల్, పుత్తై
యుణ్డాకిటుం, విరోధివర్గత్తిల్ అరుదియిల్ పొయ్యిలై॥౧౫॥

వ్యా.—దురంతస్యేతి. నిగ్రహహేతువాన భగవ
నపచారాద్యశుభంగభౌ సంచరికిరి అసంసారత్తిలే, కై
కర్మవిరోధిగభౌ అసహ్యమాంపడి, అతిలే అరుదిపిఱిన్దు,
అత్తైప్పొక్కి త్తన్దరుళవేణుమెన్దు, యోగికళుమకు దుర్లభ
మానవిత్తైయపేక్షిప్పొరుణ్డావతేయెన్ను. అవధియిల్లాత అ
శుభంగభౌయిం పోకకకూడవ దేవర్, అపరిచ్ఛిన్నగుణం
గభౌనినైత్తు అపేక్షిక్కిలే నెగ్గిణాత్. (దురంతస్య) ము
డివిన్దికేయికుమకు మశుభం, పాప్రియచ్చిత్తతాలాతత్
అనుభవత్తాలాతత్ పుత్తరకోటికాణవొణ్ణొదిరుకైకూ మ
ర్విపాకమో యరుమకుమతెన్నువుమాం. ఉదరకత్తిల్
నరకగర్భవాసంగభౌ ఫలికై, (అపరిహరణీయస్య) శుర్వ

అనుభవములు

అనుభవములు, వీర శక్తి రిక్తు లబది యాయరు
 ౨౫ (అనుభవ) సుఖ్యవధిరహితమాయరుకై. కా
 లతత్వముగ్లతనైయుం అనుభవియానిష్టాలుం, అవధికాణ
 వాణ్ణాదిరుకైయుం, ఇప్పడిప్పట్ట వశుభశ్తుకు తుకై
 యిన్ని కేరయరుకైయుం, “యద్భిష్కకల్పనియతానుభవే
 పృథాశ్యం” అనుపరిమాణనాన చేతనక ఇవైరిణ్ణయె
 ం శేయదానెన్ఱు, విస్తయప్పడుంపడియరుకై. “శీల
 మిల్లాచ్చిటియన్”. (నిహీనాచారోహం) అహంబుద్ధిబోధ్య
 మానధర్మి స్వరూపం అధర్మచారనిరూపకమాయరుకై.
 ఆచారమాగిలుదు-విలక్షణధర్మజ్ఞిలేయిత్తికైకు యోగ్య
 తాపాదకమాన సంధ్యావందనాదిగల్. పాపానుష్ఠాన
 త్తుకు యోగ్యనెకై. (నృపశుః) చతుష్పాశ్చక్రగీర్
 కాట్టిల్ ద్విపాత్వమేవిశేషమెకై. “జ్ఞానేనహీనఃపశు
 భిస్సమానః” శాస్త్రవిశ్వజన్మమానైయా లే పశువెన్న
 వాణ్ణాదు. అహంనిద్రాభయమైధునాదిగగిల్ నియతియి
 ల్లామైయా లే, మనుష్యనెన్నవాణ్ణాదు. ఇరండుజన్మతై
 యుంతప్పినేనెకై. (అశుభస్యాస్పదం) అశుభమాగిలు
 దు-శుభవిరోధి. శుభమాగిలుదు-పురుషార్థం తద్విరోధిగ
 ల్లామా శ్రయం. అకృత్యకరణంముదలాగ అసహ్యప
 ఖారం ముడివానవైత్తుకు ఆకరమాయరుకై. దే
 వర్, గుణానామాకరరానాప్సే, నాకలశుభానామా
 కరనెకై. (అవి) ఇప్పడిప్పట్టవనాయరుకగిచ్చియేలే

యుఁ, “క్షణమపిసహాయాతుశతభావినాశం” ఎన్ఱు, అ
 పేక్షికైక్కు మొరువట్రియుండు. అదెన్నెన్నిల్, (ద
 యాసిద్ధసా) కీడ్చొన్న అశుభసాగరమెల్లం, దేవరుడై
 యదయార్ణవత్రిల్ ఒరుకుళప్పడియాంపడి యన్ఱొ, దే
 వరుడైయకృపాసత్తై. “వధార్వామపికాకుస్థః కృపయాప
 ర్యపాలయత్” “వ్యసనేషుసునుష్యాణాం భృశంభవతి
 దుఃఖితః” “యదివారావణస్వయం” “గచ్ఛానుజానామి”
 (బంధో) ఆశ్రితరుడైయ ఇత్రిపుపేటుగల్, తన్నుతాం
 పడియాన నిరుపాధికసన్బన్ధైచ్చొల్లుగిటదు. “అహం
 వోబాన్ధవోజాతః” “కృతకృత్యస్తదారావః” “ఋణం
 ప్రవృద్ధమివమే” “ఉరసాధారయామాస” “పార్థంసం
 ఛాన్యమాధవః” “మమపాత్రాహిపాణ్డవాః”. (నిరవధిక
 వాత్సల్యజలధే) వాత్సల్యమాగిటదు-అన్ఱీన్ఱకన్ఱికాపకల్
 దోషం తాయిక్కు భోగ్యమాయిరుక్కుమాప్పోలే, ఆశ్రి
 తగల్ దోషం భోగ్యమాయిరుక్కు. కృపాసముద్రత్తు
 క్కు క్కరైయున్ఱాగిలుం, వాత్సల్యసాగరత్తుక్కు క్కరై
 యిన్ఱై. “శరణాగతవత్సలః” “రిపూణావపివత్సలః” “దో
 షోయద్యపితస్యస్యాత్” “త్వయికించిత్సమాపన్నేకింకా
 ర్యంసీతయానుమ” “అప్యహంజీవితంజహ్యం”. (తవగుణ
 గణమ్స్తారంస్తారం) “స్మృత్వస్మృత్వ గుణానామా
 కరోమహిణః” “యథారత్ననిజలధేః” చతుర్మూ
 యః. (ఇతీచ్ఛామిగతభిః) అశుభాస్పదనానవనై ననై

౧౧౬ శ్రీయాశవద్వార్ పుత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ అనిచ్ఛన్న ప్యేవం యది పునరితీచ్ఛన్నివరజ
 స్తమశ్ఛన్నచ్ఛత్వస్తుతివచనభంగీమరచయమ్।
 తథాపీథంబూపంవచనమవలమ్యాపికృపయా
 త్వమేవైవంభూతంధరణిధరమేశిక్షయమనః॥ ౫౯

త్తంచాతే, దేవర్ గుణత్తైన్నివైత్తు, “నదేహంనపాణానై”
 నిఘాపడియే, యిచ్ఛియానిష్టే॥ ౫౮.

వ్యా.—అనిచ్ఛన్నితి. “ఇచ్ఛామి” ఎత్తు ఇచ్చై ఛ
 తా సత్యమోవెన్న. మందబుద్ధియాననాక, విషయాను
 రూపమానఇచ్చై ఛయంజెత్తు, తిరుముకపే విణ్ణప్పంశెయ్య
 ప్పొగాదు. ఇచ్ఛాసూచకమానవచనత్తై యవలంబిస్తు మె
 య్యాంపడి యెన్నుడైయమనస్సై శిక్షిత్తరుళవేణుమెకా
 గిఠార్. (ప్రవమనిచ్ఛన్నపి) ఉక్తమానప్రకారత్తు కకను
 రూపమానయిచ్చై ఛయిష్టికేక యరున్దదాగిలుం, నాస్తికర
 ళ్లామైయాలే యిచ్చై ఛయిల్లెయెన్నమాట్టార్. పేత్తిత్తుకక
 నురూపమాన యిచ్చై ఛపోరామైయాలే ఉంజెన్నవుంమా
 ట్టార్. (పునరితీచ్ఛన్నివ) మెయ్యానయిచ్చై యుడైయా
 ర్ శొల్లుమాప్పలే. (ఛత్వస్తుతివచనభంగీమరచయం) కృ
 త్రిమస్తుతివచనమ్ మెయ్యెస్తు భగ్నిమిక్కుప్పడిపణ్ణినేక. వచ
 నప్రకారత్తైప్పార్ త్తాల్, సర్వజ్ఞరానదేవరుం మెయ్యెస్తు
 భగ్నిమిక్కుప్పడిశొన్నేక. “పాయ్యైకైమైశొల్లి” ఎన్ను
 మాప్పలే, హేతువెన్నెన్న; (రజస్తమచ్ఛన్నః) అన్యథా
 జ్ఞాన, విపరీతజ్ఞానహేతువాన రజస్తమస్సుకక తాలే అనా

శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౧౭

దికాలమందదేహం, స్వస్వరూప పరస్వరూపంగలైమతై
 త్తుప్పొన్దను రజస్తమోద్వారత్తాలెత్తే. (తథాపి) ఇప్పడి
 త్యాజ్యమాగవేణ్ణుం శయలైచ్చెయ్ తేనాకిలుం. “య
 ధాతకేనవన్ణితం” ఎన్నిటపడియే, సర్వజ్ఞ సకాశ త్తిలే మె
 య్యోశొల్లిప్పిణ్ణుకక వేణ్ణియిరుకక, అంకేపాయ్ పరినినా
 ల్ త్యాజ్యనితే. (ఇద్దంరూపంవచనమవలంభ్య) “నదేహం
 నపాత్రాణాం” “దయాసిన్థోబన్ధో” ఎన్నిట వచనమాత్రత్తై
 యేపరిగ్రాశాకన్కొణ్ణు, “మాధవ నెన్ద దేకొణ్ణే” స్తు, “తిరుమా
 లిరుంశోలైమలైయెన్దేనెన్న తిరుమాల్ వదైన్దొంచునితై
 యప్పకుదైనె” స్తు ఉక్తిమాత్రమే జీవితైకయాం విష
 యమితే. (కృపయా) “వధార్హమపి” ఎన్నిటపడియే, దో
 పత్తిలవిజ్ఞాతావాయ్, కృపాపారత స్వక్రితైతే. (సవం
 భూతంమే మనస్త్వమేవశిష్యయ) ఛర్తున్తుతిక్కు పకరణ
 మానమనస్సెయిడిమైకొళ్ళకకడవ దేవరే, అతుక్కు ప
 కరణమాప్పడి రక్షిత్తరుళ వేణుం. “తీమనంకెడుత్తాయ్”
 “మరువిత్తోమ్రుంమనమేతద్దాయె” నిటపడియే, బాహ్యమాన
 మనస్సెత్తివిర్తు, అడిమైక్కు అనుకూలమాన మనస్సె
 త్తన్దరుళ వేణుం. “మననగమలమటకక మ్రువి” యెన్నిటపడి
 యే, మనొనైర్మల్యమేభోగత్తై లేపిటకక కకడవదు ఉపా
 సకనుక్కు; అన్దయోగస్థానత్తిలే భగవదనుగ్రహమాయితే
 యివ్వధికారిక్కి ధుప్పదు. (ధరణిధర) రసాతలగలైయన
 భూమియై, అపత్తై హేతువాగ ఉద్ధరిత్తపరల్లీరో దేవర్.

౧౧౮ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ పితాత్వం మాతాత్వం దయితతనయ స్త్వంఽప్రియసుహృత్త్వ మేవత్వం మిత్రంగురురసిగతిశ్చాసిజగతామ్ ।
త్వదీయ స్త్వద్భుత్య స్తవపరిజన స్త్వద్గతిరహం
ప్రపన్నశ్చైవం సత్యహనుపితవై వాస్మిహిభరః ॥ ౬౦.

“పనమాన్ నిలంకీణ్ణ వెన్నప్ప నే” యెన్ఱుం, “వన్ఱియాయన్ఱు పారకంకీణ్ణ పాళియా నె” న్ఱుం, సన్నున్ఱముం శక్తియుము ణ్ణు. ఇవనిడత్తిల్. ఇనియిచ్చెయే వేణ్ణువతివర్కు. అత్తైయు ణ్ణాకిరక్షి త్తరుళ వేణుమెన్ఱై ॥ ౫౯.

వ్యా.—పితాత్వమితి. ఇచ్చెయుమిన్ఱి కేళిరుక్క, పుక్తిమాత్రత్తైయేకొణ్ణ ఇచ్చెయుముణ్ణాకిరక్షి కళ వేణుమెన్ఱిటలెన్నెన్న, అవర్జనియ్యసన్నున్ఱత్తైచ్చొల్లుకి తార్. (పితాత్వం) ఉత్పాదకతామ్, హితకామరాయరు క్కిఱదేవర్. (మాతాత్వం) గర్భధారణవృన్ఱి, ప్రసవన్ఱేశత్తై యనుభవిన్ఱు, అశువిప్రసవన్ఱశ్చైయుమ్మతియాతే, యివన్ఱ ప్రియహితమేయపేక్షిత్తిరుమ్కుం తాయైప్పోలే పరివుడై యిర్ దేవర్. “పితామహస్యజగతః భూతానాం మోవ్యయః పితా” “తంజమాకియతందై తామ్”. (దయితతనయ స్త్వం) అభిమతనామ్, నిరయనిస్తారకనాన పుత్రనైప్పోలే నిన్ఱు, సహకరిప్పిర్ దేవర్. “నన్ఱకళ భుంమేలాయ్ తామ్. తందైయుమవరే”. (ప్రియసుహృత్త్వమేవ) సర్వకాల త్తిలుం శోభనత్తైయేపణ్ణుం తిరువుళ్ళత్తై యుడైయరా యిరుప్పిర్ దేవరీర్. అనర్థత్తైప్పణ్ణినాలుం, విడవొణ్ణొద వ

శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౧

భిమతసుహృత్వం. అనభిమతనానాటుం, విడవొణ్ణాదసుహృత్వం. అవధారణం, సర్వత్తిలు మన్వయికకకడవదు. (త్వంమిత్రం) అర్జునః సుభద్రాయుడైయ స్వయంవరత్తై, దేవరూరివిత్తు లభితాప్సలే, అశేషరహస్యజ్ఞుం ఆటిపికకలావృడి పిశ్వసనియ్యరావృడి యిరుప్పీర్ దేవర్ (గురురసి) “మన్మనాభవమద్భుతః” ఎన్టుం, “మామేకం శరణంప్రజ” ఎన్టుం, నిన్టనిన్టనిలైకళిలే హితోపదేశంపణ్ణుం ఆచార్యరుదేవరే. (గతిచ్చాసి) పురుషార్థోపాయభూతర్ దేవరెన్నదల్, “గన్తవ్యత్వాన్తతిః” ఎన్టు, పరమప్రాప్యర్ దేవరెన్నదల్. (జగతాం) ఇన్దసమ్బన్ధం, దేవాది సర్వప్రాణిగళుకుం సాధారణమ్. ఉభయవిభూతిన్టుం సాధారణమెన్నపుమాం. (త్వదియ్యః) అన్దసామాన్య మొక్కియ తమకుణ్ణాన విశేషప్రతిపత్తియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్. “యస్యాస్మి” ఎన్లిటవడియే, దేవరూ శేషభూతః. (త్వద్భృత్యః) దేవర్ కకతిశయత్తైవిలైత్తు, స్వరూపమ్మేటుం సమ్బన్ధత్తైయుడైయవనెన్కై. అతినాలే, దేవరూ భరణియ్యనెన్నదల్. (తవపరిజనః) ఆత్మదాస్య మెన్లిట నిరుపాధికదాసభూతనెన్నదల్. “దాసభూతా స్వతస్సర్వే హ్యన్తానఃపరమాత్మనః” “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్టు, సర్వకైజగర్యత్తుకు మార్గ నెన్నదల్ (త్వన్తతిః) దేవరే ప్రాప్యభూతరెన్న్దిరుక్కితే. “అహం ప్రపన్నశ్చ” ప్రాప్యంపెటుకైకు, దేవరేపుపాయభూత

౧౨౦ శ్రీయాశవద్వార్ ప్రోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ జనిత్వాహంవం శేషహతిజగతిభ్యాతయశసాం
శుచీనాంయుక్తానాంగుణపురుషతత్వస్థితివిదామ్ |
నిసర్గాదేవత్వచ్ఛరణకమలైకాంతమనసా
మహాథఃపాపాత్మాశరణదనిమజ్జామితమసి॥౬౦॥

మాక అధ్యవసితే. (ఏవంసతి) దేవర్ సర్వవిధబద్ధపు
మాయ్, నాననన్యగతియానపిన్బు. (అహమపి) అహృదయో
క్తనానాలుం, “తవైవభరోస్త్రి” దేవర్ కే భరనాకాని
స్తే. జ్ఞానశక్త్యాదిగళాలుం, పాప్తియాలు మేకకార్యం
దేవరేభరమెస్తే. భరమాకైయావదు- సర్వదేశత్తిలుం,
సర్వకాలత్తిలుం సర్వప్రకారత్తిలుం నిర్వాహ్యనాగై॥౬౦॥

వ్యా.— జనిత్వేతి. నీర్ మహావంశప్రసూతరత్నీరో;
నిరాలంబురైపోలే ఇంగనేశోల్లుగితెన్నెన్ను. ఇవ్వం
శత్తిలేపిఱస్తేనేయాగిలుమ్, పాపప్రచురనానే. అగై
యాలే, సుసారత్తిలే అఘ్రువ్రానిస్తే; ఎఘ్రుత్తుశవేణ
మేగిఱిఱార్. (మహతివంశేఅహంజనిత్వా) వంశత్తుకు
మహత్తైయావదు-మహత్త్వాకర్తృవద్వజనికై. “ఏతద్ధి
దుర్లభతరంలోకేజన్మయదీదృశం” ఎన్టుమ్, వంశత్తిలేపిఱన్దు
వైత్తు, అనధప్పడానిస్తే. (జగతిభ్యాతయశసాం) చతు
స్సాగరపర్యంతయాన భూమియెగ్గాం ప్రసిద్ధమానపుగఱ్ఱ
యుడైయవర్గళే. “తిగఘ్రువ్రన్ తిరువరుళ్ శేయ్తులక
ఱార్ పుగఘ్రుమ్పుగఱ్ఱత్తానదు కాట్టిత్తదై” గిఱపడియే,
భగవద్విషయకారత్తాల్ వద్దపుగఱ్ఱ. (శుచీనాం) భగ

(౧౧) శ్రీయాశవద్వార్స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౨౧

వద్యతిరిక్తవిషయంగళిత్, భోగ్యతాగన్ధరహితరాయ
 రుక్తే. ఆన్తరబాహ్యమాన ఉభయశుద్ధియైచ్చొల్లవుమాం
 ఇవ్వంశత్తిలే పిఱన్దశుభాస్పదమెన్నక్కడవీరో. (యుక్తా
 నాం) “కృతకృత్యాఃప్రతీక్షంతే” ఎన్నిఱపడియే, నిత్య
 యోగత్తిలొకాంక్షమాణరా యిరుక్కుమవర్ గళిత్, “మా
 కవైకున్దమ్ కాణ్ పతతెగ్గఁ మనమేక మ్మెన్జుమ్” ఎన్నిరుక్తే.
 ఇలైయ పెరుమావైప్పలే, దేవరోడ్లదు శెల్లాతవర్ గళె
 న్నుదల్. ఇప్పడిప్పట్టవంశ త్తిలే పిఱన్దు, ఇచ్చెప్పారాతెన్న
 క్కడవీరోవెన్న (గుణపురుషతత్త్వస్థితివిదాం) చిదచిదీశ్వ
 రర్ గళుడైయ, స్వరూపస్వభావసంబన్ధన్తలై యటియుమ్
 వర్ గళిత్ గుణమెన్దు- గుణాశ్రయమాన ప్రకృతియైచ్చొల్లుగి
 ఱదు. స్థితియావదు-స్వరూపస్వభావాదిగళిత్. (నిసర్గాడే
 వేత్యాది) వత్సమానతు, జనిత్తపోతే తాయ్ములైయిలే
 వాయ్వైక్కు మాప్పలే, త్వచ్చరణారవిన్దంగళిలే పకాన్త
 మానమననైసి, జన్మప్రభృతియాగ వుడైయవర్ కళిత్. కీర్త్త
 చొన్న శుద్ధియోగాదిగళిత్, నైసర్గికమెన్గై. (పాపా
 త్తా) పాపందా నొరువడివుకొన్డాప్పలే యిరుక్కుమ
 వన్. జ్ఞానానన్దమొక్కియ, పాపమేనిరూపకమా యిరుక్తే.
 (శరణ) ఇవ్వళవిలు మున్పక్కలపకారమున్డాంపడి, ఆళ్
 పార్ త్తుక్కితరుమ్ దేవరీరే. (తమసీఅధోధోనిమజ్జామి)
 ప్రకృతియిలే, దేవరెడుక్కనినైత్తెలుం, కైక్కెట్టాదపడి
 ఆహ్నిన్దే. “పకమామాయప్పల్ పిఱవియిల్ పడిగిన్ద

౧౨౨ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ అమర్యాదః క్షుద్రశ్చలమతిరసూయాప్రసవభూః
కృతఘ్నోదుర్వానీస్త్వరపరవశో వంచనపరః ।
స్యశంసః పాపిష్ఠః కథమహమితో దుఃఖజలధే
రపారాదుత్తీర్ణస్తవపరిచరేయంచరణయోః॥ ౬౨

యాః” ఎన్నిటపడియే, ఇన్నంతతైకండిలే నెగిటార్
ఇత్తొల్, సాంతానికర్ దేవర్ వక్కల్ అవగాహితవ
శవుం, నాప్రకృతియిలే యుల్ పుక్కే నెగై. జనిత్తవం
శమిదు, దేవర్ శరణ్యర్, నాపడుకిటి పాడితువిత్తే.
అసమజ్జననైప్పొలే, వంశప్రభావముం జీవియాదే, దేవ
రుడైయనీర్ మైయుం జీవియాదే యిరుక్కిటపడియితే
ఎన్నుడైయ పాపపాచుర్యమెగిటార్ ॥ ౬౧.

వ్యా.—అమర్యాదఇతి. ఇవ్వంశ త్తిల్ జన్మత్తైయు
మసత్సమమాక్కవల్ల పాపముమక్కే తెన్న; “పాపాన్యా
ఎన్నిటవిత్తైప్పరక్కప్పేళుకిటార్. (అమర్యాదః) వేదమ
ర్యాదైక్కుబహిర్భూతః. (క్షుద్రః) క్షుద్రత్వమావతు-
నీచవిషయజ్గళిల్ అతిచపలః. ఉజ్జీవనహేతువాన వేదమ
ర్యాదైమైయనాదరిత్తు, అతుక్కుమేలే వినాశహేతువాన
నీచసేవైయిలే అతిచపలనెగై. (చలమతిః) ఒరుజ్ఞానా
ధికః నీచవిషయప్రావణ్యంనాశహేతు, వేదప్రతిపాద్య
విషయమే పుద్దేశ్యమెస్తుహితంశొన్నా లదిల్ వ్యవస్థిత
చిత్తనల్లె. (అనూయాప్రసవభూః) పరగుణజ్గళిలే దోష
త్తైయుడ్డాక్కుకైక్కుఉత్పత్తిస్థానం. తనక్కుదోషముడ్డా

మళవేయన్బి కేగ, పిఱర్ గుణజ్ఞులిలుం, దోష తైయుణ్ణాకుగ
మవనెన్కై. (కృతఘ్నః) ఉపకరితవిషయత్తిలే అపకా
రతైప్పణ్ణునై. “గోఘ్నువై వసురాపేచచోరేభగ్నవ్రతేత
థా - నిమగ్నతిర్విహితాసద్భిః కృతఘ్ననాస్తినిషగ్న
తిః” ఎన్ఱు మాతృపితృశతత్తిలుం వత్సలతరమానశాస్త్రుల్లి
లుం, బహిషగ్నతనెన్కై. (దుర్మానః) ఇప్పడి నికృష్ట
నాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, సర్వోత్కృష్టరుగ్ మవ్వ
రుకేయాక తన్నెన్నినైత్తు, “శుశ్వరోహమ్” ఎన్ఱిరుక్కు
మవన్. (స్మరపరవశః) తన్నె ఉత్కృష్టజన్మాకగుక్కు
మేలాకనినైత్తిరుక్కుమళవన్బి కేగ, విషయప్రావణ్యహే
తువాన కామనుక్కు పరతన్త్రీనాకవుం, భగవత్ప్రవణ్య
హేతుభూతరానానై త్తాళినినైత్తు మగర్థప్పట్టేనెన్కై.
(వంచనపరః) కామపారవశ్యత్తాలే విషయజ్ఞులిలే ప్రవణ
నాయ్, అవిషయంగళిలుం ద్రవ్యంగళైవంచిత్తు వర్తి
క్కుమవన్. “శూతనాయ్ కగల్ వనాకి” “శూతిన్ఱైప్పె
రుక్కెక్కళవిన్ఱైత్తుణిన్ఱు” ఎన్ఱుం చొల్లుకిఱపడియే. (నృ
శంసః) తాకవిరుంబినవిషయంగళిల్ వంచకనాకైయన్బి
కేగ, తన్నె విశ్వసిత్తిరుప్పార్ పకల్ త్ కూరకర్కావా
యిరుక్కుమవన్. (పాపిఠః) ఇతుకెల్లామడి పాపరుచి
యాయ్, అతిలేవ్యవస్థితనాయిరుక్కై. “పావమే శేయ
దుపావియానేన్” “ఒప్పిలాత్తీవినైయేనై” “నానేనానావి
ననరకంపుకుం పావం శేయ్ దేన్” “అహమస్మ్యపరాథా

౧౨౪ శ్రయాలవద్దం పుత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ రఘువరయదభూత్స్వంతాదృశో వాయసస్య
 ప్రణతఇతిదయాళుర్యస్యచైద్యస్యకృష్ణః
 ప్రతిభవమపరాధుర్దుగ్ధసాయుజ్యదోఽభూ
 ర్వదకిమపదమాగస్తస్య తే స్తిక్షమాయాః॥ ౬౩.

నామాలయః" "రావణో నామదుష్కృత్తః" "నీశ నేనైత్రై
 వాస్తుమిలే" ఎస్టుమ్ అతివుడైయార్ తద్దామైప్పేళుం
 పడి యానపాపత్తిలే నిష్ఠైయుడైయవన్. (అపారాద్దుః
 ఖజలదేకథము తీర్ణః) ఒరునాళిలేతుడగ్గిన దుఃఖమెన్ను
 దల్, మేలూరునాళిలే ముడివుకాణుదల్ శెయ్యుమత
 ల్లామైయాలే, "ఇతోదుఃఖజలదే" ఎస్టు దృష్టివిషంపోలే
 కాణవే భయమాయరుక్మిణి దుఃఖసాగరత్తినిష్ఠమ్. (కథ
 ముతీర్ణః) ఇతిలేఅమ్మిక్కిడిక్కిణనాన్ కరైయేటవోప
 తొన్ఱుణ్డో. "ముత్తనార్" ఎన్ఱిటపడియే, అస్పృష్టసంసార
 గన్ధరాన దేవరేకరైయేర్బివేణుమెన్కై. (తవచరణయోః
 కథంపరిచరేయం) దుఃఖనివృత్తిక్కుం అక్షమనాయరు
 క్కిణనాన్, నిత్యసూరికళడిమైశెయ్గిట దేవర్ తిరువడి
 గళిలే ఎంగనేపరిచరైపణ్ణువన్ దుఃఖనివృత్తియుం, దే
 వరేభరం; అడిమైకొల్లుగైయుం దేవరేభరమెన్కై॥

వ్యా.—రఘువరేతి బుద్ధిపూర్వేణపణ్ణిన ప్రితి
 కూల్యంగలైప్పొక్క ప్పొమోవెన్న; కాకాపరాధత్తైయుం,
 శిశుపాలాపరాధత్తైయుం పొలుత్తురుళినదేవరుగ్ ప్పొలు
 క్కముడియాతదుణ్డో వెన్ఱిటార్. (రఘువర) శరణాగత

రక్షణంపణ్ణిప్పోద్వ రఘుప్రభృతిగత్, సాధకరెన్నుమ్బడిశర
ణాగతరక్షణ త్తిలేఅధిక రాయరుక్తే. రఘురాక్ష ససంవాద
ప్తిల్, శరణాగతరక్షణవృణ్ణిప్పోద్వవర్ గ శశవన్తిక్తే, “సు
గ్రీవమ్ శరణంగతః” ఎన్టుం, “ త్వయికించిత్సమాపన్నే”
త్యారభ్య, ఎన్టుమితే ఇవర్ పడి. (తాదృశః) అప్పడిప్పట్టవ
నెన్నుమతోక్తియి, అనుభాషిక్తేతా అసహ్యామాంపడియి
తేపణ్ణినవపరాధం. (వాయసస్య) అపరాధంపణ్ణికైక్లాక,
పాప్రమానదేవత్వత్తైవిట్టు, నిహీనమానతిర్యక్త్వత్తైపరిగ్ర
హితా నెక్తే. (ప్రణతః) “ సపిత్రాచపరిత్యక్తః”
ఎన్దిటపడియే, ఇవనైప్పరిగ్రహిక్కిల్ నమకుగమనర్థమెన్టు
సర్వరుముపేక్షిక్కిల్ ప్పగలర్తి, “సతంనిపతితంభూమా”
ఎన్దిటపడియే, విఘ్నవనైశరణాగత నెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణి.
ఋషి, శరణాగత ఎన్టుతుంరామాభిప్రాయితాలే. (త్వం
దయాళురభూః) బ్రహ్మస్త్రీశ్చుక్కు ఇలకాకుగమశవి
లే, దేవర్ “ కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్దిటపడియే,
దయాళువానసిర్. “క్షిపామి” ఎన్టుం, “నక్షమామి” ఎన్టుం
పణ్ణివైత్త ప్రతిజ్ఞేఫలియాదే, దేవర్ కృపాకార్యమే ఫలిశ్చ
విట్టదు, విరాట్టిసన్నిధియాకైయాలేయితే. (యచ్ఛ) చ
శబ్దతాలే, కాకాపరాధత్తై ప్పాటుత్తవశవేయో వెన్టు,
ఉదాహరణాంతరత్తై సముచ్చయిక్కితార్. (చైద్యస్య)
యదువంశజాతరిల్ కాట్టిల్, ఛేదికులోద్భవనెన్టు తన్నె
ఉత్కృష్టనాక వభిమానిత్తిరుక్కుమవ. (ప్రతిభవమ
పరాధః) కాకత్తైప్పోలే యురుకాగలపరాధత్తైపణ్ణిన
వశవేయన్దియే, జన్మంతోటుం, ప్రాతికూల్యత్తిలే వాసనై
పణ్ణినవనుక్కు. (సాయుజ్యదోభూః) “బహూనాంజన్మ

౧౨౬ శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం.

శ్లో॥ ననుప్రపన్నస్సకృదేవనాథ
తవాహమస్తీతిచయాచమానః।
తవానుకంప్యస్త్పరతఃప్రతిజ్ఞాం
మదేకవర్జంకిమిదంప్రతం తే॥ ౬౪.

నానుప్రే" ఎన్టుం "అనేకజన్మసంసిద్ధః" ఎన్టుం, జన్మందో
అని, ఆశ్రయిస్తుపోద్వార్ పెటుంపేరిణ్ణయితే కొడుక్కు
దు. సాయుజ్యమాకిటదు - సమానగుణయోగమ్. "సా
యుజ్యంప్రతిపన్నాయే లీప్రభక్తాస్తవస్వినః - కిఁగ రామ
మతేనిత్యంభవన్తిరుపదవాః". (ముగ్ధ) "ఆయర్ కులస్తీ
బిభంషిరై" ఎన్టిటపడియే, అపరాధానభిజ్ఞనితేకృష్ణః. ఆ
తుమగ మేలే ఒరుపేరిణ్ణ, ముడికిరి అదలైయిలే, సుఖ
రూపమానవడివై కగణ్ణుకిరిలకాకిరినవేరిణ్ణమ్. (తస్య
లేస్తక్షమాయాః అపదమాగఃకిమస్తే) కాలభేదంతా లేదే
ఎర్ వేతేయొరువరాకిరీర్నీర్; దేవర్ త్తమైక్కు అవిషయ
మానపాపమున్దో. కిం-యేపే. అపదం-అస్థానం. అవిషయ
మిత్యర్థః. (వద) సర్వజ్ఞరానదేవరుగ మటుమాహ్రిమిన్దై.
ఈమైక్కు విషయాకరికుగ మిత్తనైయొక్కై॥ ౬౩.

వ్యా—నస్వతి. స్వతన్త్రరాననాం శిలర్ తిట
ర్తిల్ ఒన్దైచ్చెయదోమెన్న ఇతువే మర్యాదైయాకకగడ
వదోవెన్న; కడల్ కిరైయిలే ఆశ్రితసామాన్యత్తిలే దేవ
ర్ పణ్ణినప్రతిజ్ఞై, ఎన్నైయొరువనైయుమొళియవో వెన్
జార్. (ననుప్రపన్నః) "సకృదేవ" యెన్దైత్తై స్మరిప్పికిర
జార్. (సకృదేవ)ఎన్దదు, సహనైవఎన్దు ఆత్మవానిర్న

శ్రీయాశవద్వార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౨౭

హికుం. అనాదికాలం సంసరిత్తుష్పిందవివక్ ఒరుజన్మ
 మెల్లంప్రపత్తియై యనుసద్ధిత్తాల్ తాన్ సకృత్ ఎకై
 కుం పోరుమో ఎన్బర్ ఎమ్బార్. భగవత్ప్రభావత్తైప్పా
 ర్తాల్ ఒరుక్కాలైకుం మేల్ మిక్కై; ప్రాప్యరుచి, ప్రాప్తి
 యశవుం అనువర్తికుం మెన్బర్ భట్టర్. (నాథ) ఒరుక్కా
 ల్ పణ్ణిన ప్రపత్తియ మైకిటదు, వకుత్తనాథనాకైయాలే.
 ఆభిముఖ్యమాత్రమే అమైన్దిరుక్కిటదు, ఇళివుపేటుత
 న్నతానకుడల్తుడకుం. అశరణ్యవిషయత్తిల్, ఆర్తప్ర
 పత్తేకుం ఫలంప్రాప్తకం. వకుత్తవిషయత్తిల్ దృష్టప్రప
 త్తికుమ్, ఫలవ్యాప్తియుణ్ణు. (తవాన్మీతిచయాచమానాఅ
 హంతవాన్మీ) ప్రత్యగ్వస్తువానదు కిళ్ళితరీత్తు త్తాసత్తై
 యై లభిక్క వేణుమెన్టుయాచిక్తై. ఉత్తరార్థప్రక్రియైయా
 లే, కైజూర్యత్తైప్రాప్తికై. “త్వత్పాదమూలంశరణంప్ర
 పద్యే” ఎన్టు ఎన్నుడైయ వెణు మైయైమున్సిట్టకొన్ణు ప్ర
 పత్తిపణ్ణినే. “ఐకాన్తికనిత్యకిజూరః ప్రహర్షయిష్యామి”
 ఎన్టు, ప్రాప్త్యాపేత్తైపణ్ణినే. ఇరణ్ణుపదత్తాలుం, భక్తి
 ప్రపత్తికళిరణ్ణిలుం అధికరిత్తవధికారికల్ ఇరువరైయుం
 శొల్లుగిటతెన్బారుముణ్ణు. (ప్రతిజ్ఞామ్స్తరతస్తవానుకంప్యః)
 “ఏతద్వ్రతంమమ” ఎన్టుం, కడల్ కురైయిల్ పణ్ణినప్ర
 త్తైయై స్మరియానిన్టుకొన్ణు, చేవర్ కునుగ్రాహ్య. (తేవ్రతమిదంమదేకవర్జంకిమ్) సర్వసాధారణభూతరాన
 దేవరుడైయ అసాధారణమాన విన్దసజుల్పు మెన్నై

శ్లో॥ అకృత్రిమత్వచ్చరణారవిద్య
ప్రేమప్రకర్షావధిమాత్మవత్తమ్,
పితామహంనాథమునింవిలోక్య
ప్రసీదమద్వృత్తమచిత్తయిత్యా॥ ౬౫.

యొరువనైయు మొట్టిదిరుకుగ మో. కిం-తే. పే. ఇన్నానై
యొట్టియ వెట్టువి శేషిత్త తాకిలవ్తో వెనకిగ్రుక్క వేణ్ణువదు.
దేవర్ సత్యసంకల్పరాకై కాక ఎన్నై రక్షిత్తరుళవే
ణుమెత్తై॥ ౬౪.

వ్యా.—అకృత్రిమేతి. “రామోద్విర్వాభిభాషతే”
ఎన్నిజసజుల్పత్తైవిట్టిరేయాకిలుం, పెరియముదలియారో
డు, విద్యైయాలుం, జన్మత్తాలుముడ్డానసన్మన్మత్తైయే పా
ర్తరుళి, ఎన్నుడైయ నన్నెత్తిమైకలైప్పారాతే విషయాకరి
క్క వేణుమెన్న, అతుకుక్కణ్ణిళివిల్లామైయాలే అప్పడి
శేయ్కితోమెట్టు ఈశ్వరననుమతిపణ్ణి, తాము మనుమతి
పెరిగ్రారామ్ స్తోత్రవల్లైక్కట్టుకితార్. (అకృత్రిమ) క్రి
యానివృత్తిః-కృత్రిమః. తద్రహితః-అకృత్రిమః. స్వాభావి
కఇత్యర్థః. కులన్తానే యోగికులమాకైయాలే, నైసర్గిక
మెత్తై. మెయ్యానప్రేమమెన్నవుమాం. (త్వత్) ప్రా
ప్తశేషియానవున్నుడైయ. (చరణారవిద్య) ఆశ్రితరుగ
ఇళియున్తుత్తైయాయ్, భోగ్యమాన తిరువడికలై. (ప్రేమ
ప్రకర్షావధిం) ప్రేమాతీశయసీమాభూమియానవర్. నను
కితరవిషయజ్ఞలిల్ ప్రేమమెల్లామివరుగ వకుత్తవిషయ

శ్రీయాశవన్దార్ స్తోత్ర వ్యాఖ్యానం. ౧౨

లేయిఁజేయిరుప్పదు. (ఆత్మవంతర) భగవచ్ఛేషత్వం
స్వరూపమాక వేఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానముడైయవరెన్దై.
“ధనవన్తమ్” ఎన్నుమాప్పోలే. (పితావః హం నాధమునిం)కు
డల్ తుడకైక్రయుడైరాయ్, భగవద్జ్ఞాననిధియాయుళ్ళు
వరై. (విలోక్య) కటాక్షిత్తు. (ప్రసీద) అపరాధగ్నైప్పొ
లుత్తరుళవేణుం. (మద్వృత్తమచింతయిత్వా) అసతగ్-
ర్నత్తై విస్మరికకకడవరాగవేణుమెన్దై. మద్వృత్తమెన్దు-
సతగర్నత్తైనినైకిఱదు. వృత్తవానెన్ద్రాల్, సతగర్న-
వృత్తనైయిఁజే శొల్లువదు. స్వగతమానవశీఱు యనాద-
రిత్తు, పెరియముదలియార్ సమ్మన్దమెనకుఁ త్తజ్జమాక
వేణుమెన్దుప్రార్థిత్తు స్తోత్రత్తైత్తలైకకట్టి యరుళుకిఱార్.

శ్లో యత్పదాంభోరుహధ్యానవిధ్వస్తాశేషకల్మషః-
వస్తుతామువయాతోహం యామునేయంనమామితం॥

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీఆశవన్దార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీపెరియవాచ్చాన్బిలై తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీయాశవన్దార్ స్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్

సమూర్ణమ్.

